

การคัดเลือกเกณฑ์การบีบอัดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อย

นายธัญชนก ตั้งวัชรพงศ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

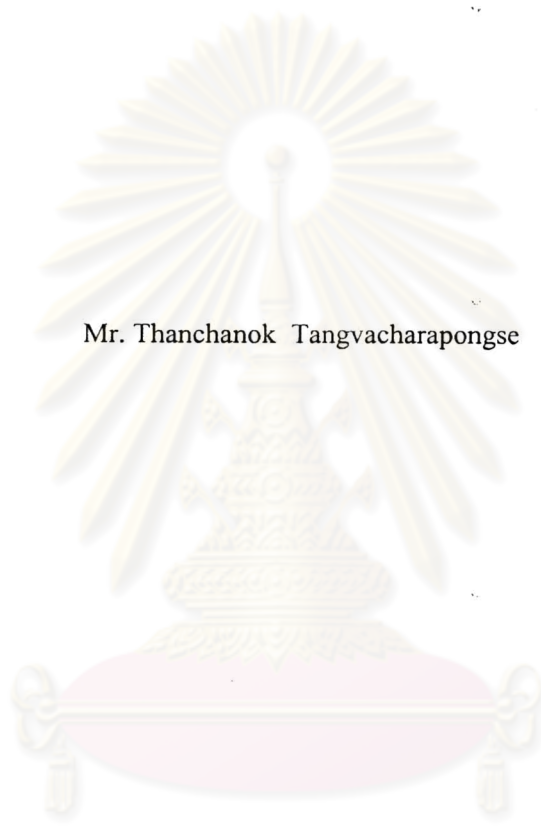
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2551

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COMPRESSION RULE SELECTION FOR MULTI-BAND COMPRESSION HEARING AIDS

Mr. Thanchanok Tangvacharapongse

ศูนย์วิทยุโทรคมนาคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering Program in Electrical Engineering
Department of Electrical Engineering

Faculty of Engineering

Chulalongkorn University

Academic Year 2008

Copyright of Chulalongkorn University

511109

ชั้นย้งชนก ตั้งวัชรพงศ์ : การค้ดเลือกเกณฑ์การบีบอัดสำหรัลเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย้อย. (COMPRESSION RULE SELECTION FOR MULTI-BAND COMPRESSION HEARING AIDS) อ. ที่ปรัการศึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผศ. ดร.นิสาชล ตั้งเสงี่ยมวิสัย , 143 หน้า.

เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย้อยที่ใช้ยอยู่ในปัจจุบัน จะมีหลักเกณฑ์สำหรัลสูตรค่านวณค่าอัตราขยายที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละสูตร ก็จะทำให้ผลของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังมีความแตกต่างกันออกไปบ้างตามสูตรค่านวณ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาประสิทธิภาพของสูตรค่านวณอัตราขยายต่างๆสำหรัลเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย้อย (Multi-band Compression Hearing Aids) ทั้งกรณีสูตรค่านวณอัตราขยายแบบ DSL , FIG6 และ NAL-NL1 โดยจะค่านึงถึงพิสัยพลวัตของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง , ค่า Articulation Index และเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่านวณอัตราขยายต่างๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่สูตรค่านวณค่าอัตราขยายเหมาะสมต่อลักษณะการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วยมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา.....วิศวกรรมไฟฟ้า..... ลายมือชื่อนิสิต..... ชัยชนก ตั้งวัชรพงศ์
สาขาวิชา.....วิศวกรรมไฟฟ้า..... ลายมือช้อ อ. ที่ปรัการศึกษาวิทยานิพนธ์หลัก..... ชัยชนก ตั้งวัชรพงศ์
ปีการศึกษา 2551

4870319621 : MAJOR ELECTRICAL ENGINEERING

KEYWORDS: ACOUSTIC FEEDBACK CANCELLATION / MULTI-BAND COMPRESSION / HEARING THRESHOLD / AUDIOGRAM

THANCHANOK TANGVACHARAPONGSE : COMPRESSION RULE SELECTION FOR MULTI-BAND COMPRESSION HEARING AIDS. ADVISOR : ASST. PROF. NISACHON TANGSANGIUMVISAI, Ph.D., 143 pp.

Nowadays, multi-band compression hearing aids exploit various formula for amplification gain calculation. Each formula introduces different effects on the output signals of the hearing aids.

This thesis investigates the efficiency of different compression rules for multi-band compression hearing aids , including the Desired sensation Level (DSL) , The Independent Hearing Aid Fitting Forum (FIG6) , and National Acoustic Laboratories of Australia – nonlinear ,version1 (NAL-NL1) . The dynamic range of the amplified signal , the articulation index and the percentage of the error signal are focused as three key performance indicators (KPI). As a result , an appropriate compression and amplification gain rule can be obtained accordingly to the hearing loss characteristics of each individual patient.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

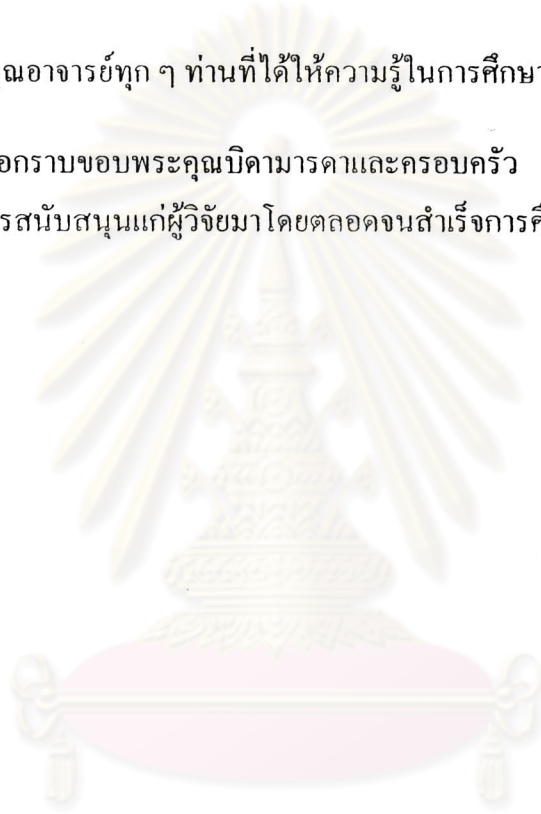
Department:.....Electrical Engineering..... Student's Signature:.....
Field of Study:.....Electrical Engineering..... Advisor's Signature:.....
Academic Year: 2008.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี กระผมใคร่ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ ผศ.ดร.นิศาชล ตั้งเสงี่ยมวิสัย อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ พร้อมทั้งแรงกระตุ้นและแรงบันดาลใจในการทำวิจัยมาด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณอาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ได้ให้ความรู้ในการศึกษาในการนำไปใช้เกี่ยวกับงานวิจัยนี้

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาและครอบครัว ตลอดจนญาติ ๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอดจนสำเร็จการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ค
ดัชนีคำศัพท์.....	ธ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 แนวคิดและเหตุผล.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	6
1.3 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์.....	7
1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2. เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่.....	9
2.1 การกำหนดคุณลักษณะการทำงานของเครื่องช่วยฟัง.....	9
2.2 หลักเกณฑ์การแบ่งชนิดของเครื่องช่วยฟังโดยพิจารณา จากสูตรการคำนวณค่าอัตราขยาย.....	9
2.2.1 การบีบอัดสัญญาณเสียง.....	11
2.2.2 การแบ่งแถบความถี่.....	12
2.3 การคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังประเภทต่างๆ.....	13
2.3.1 การคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังที่ใช้ การขยายขนาดเชิงเส้น.....	13
2.3.1.1 เครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ Half-gain Rule.....	13
2.3.2 การคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังที่ใช้ การขยายขนาดไม่เชิงเส้น.....	14
2.3.2.1 เครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL.....	14
2.3.2.2 เครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ FIG6.....	16
2.3.2.3 เครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ IHAF.....	18
2.3.2.4 เครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1.....	20
2.4 การแสดงผลหรือคุณลักษณะของเครื่องช่วยฟัง.....	21
2.4.1 Gain-Frequency Response.....	21

2.4.2 Input-Output..	22
2.4.3 ประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังด้านความสามารถในการขยาย ขนาดสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง.....	23
2.4.3.1 ค่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกกับสัญญาณขาเข้าของเครื่องช่วยฟัง (Dynamic Range).....	23
2.4.3.2 ค่า Articulation Index (AI).....	24
2.4.3.3 ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก (Error Of Output).....	28
3. การปรับปรุงหลักเกณฑ์สำหรับค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดหลายแถบความถี่.....	34
4. ผลการทดลองและการวิเคราะห์ผล.....	37
4.1 การจำลองระบบบนคอมพิวเตอร์.....	37
4.1.1 สัญญาณเสียงขาเข้า.....	37
4.2 ประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง.....	38
4.3 ผลการจำลองระบบ.....	38
4.3.1 ระบบในเครื่องช่วยฟังที่ใช้ในการทดลอง.....	39
4.3.1.1 เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่.....	39
4.3.2 การทดลองและประเมินผล.....	39
4.3.2.1 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างเครื่องช่วยฟัง แบบเชิงเส้นและแบบบีบอัดในกรณีดั้งเดิมและหลายแถบความถี่.....	40
4.3.2.1.1 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัต ระหว่างเครื่องช่วยฟัง 1 แถบความถี่แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับ อัตราขยายแบบ DSL และ เครื่องช่วยฟัง 1 แถบความ ถี่แบบไม่บีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตรา ขยายแบบ Half-gain Rule.....	40
4.3.2.1.2 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัต ระหว่าง เครื่องช่วยฟัง 2 แถบความถี่แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับ อัตราขยายแบบ DSL และ เครื่องช่วยฟัง 2 แถบความ ถี่แบบไม่บีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตรา ขยายแบบ Half-gain Rule.....	43
4.3.2.2 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัตระหว่าง เครื่องช่วยฟัง	

แบบบีบอัดที่มี 1 , 2 และ 4 แถบความถี่ย่อย.....	46
4.3.2.3 การเปรียบเทียบหลักเกณฑ์สำหรับค่าอัตราขยาย	
แบบต่างๆของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด.....	53
4.3.2.3.1 การทดลองวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบต่างๆ กับระดับเสียงเข้าที่เบา	55
4.3.2.3.2 การทดลองวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบต่างๆ กับระดับเสียงเข้าที่ปานกลาง.....	83
4.3.2.3.3 การทดลองวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบต่างๆ กับระดับเสียงเข้าที่ตั้ง.....	111
5. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ	139
รายการอ้างอิง.....	141
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	143

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ค่าถ่วงน้ำหนักที่ใช้ในการคำนวณหาค่า AI	25
ตารางที่ 2 การแบ่งแถบความถี่ย่อยแบบ 1/3 Octave Band.....	32
ตารางที่ 3 ค่าถ่วงน้ำหนักความสำคัญของแต่ละแถบความถี่ย่อย.....	33
ตารางที่ 4 ค่าอัตราขยายสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบเชิงเส้น แบบดั้งเดิมของผู้ป่วยนายประพัฒน์	41
ตารางที่ 5 ค่าอัตราขยายในแต่ละแถบความถี่ย่อยของ เครื่องช่วยฟังแบบเชิงเส้น 2 แถบความถี่ย่อยของผู้ป่วย นายประพัฒน์	44
ตารางที่ 6 ช่วงความถี่ในเครื่องช่วยฟัง 4 แถบความถี่ย่อยของ Octave Band	49
ตารางที่ 7 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 1	56
ตารางที่ 8 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 1	57
ตารางที่ 9 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 1	58
ตารางที่ 10 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 1	60
ตารางที่ 11 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 1	61
ตารางที่ 12 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 1	62

ตารางที่ 13 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 2	65
ตารางที่ 14 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 2	66
ตารางที่ 15 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 2	67
ตารางที่ 16 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 2	69
ตารางที่ 17 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 2	70
ตารางที่ 18 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 2	71
ตารางที่ 19 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 3	74
ตารางที่ 20 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 3	75
ตารางที่ 21 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 3	76
ตารางที่ 22 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 3	78

ตารางที่ 23 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 3	79
ตารางที่ 24 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 3	80
ตารางที่ 25 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 1	84
ตารางที่ 26 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 1	85
ตารางที่ 27 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 1	86
ตารางที่ 28 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 1	88
ตารางที่ 29 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 1	89
ตารางที่ 30 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 1	90
ตารางที่ 31 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 2	93
ตารางที่ 32 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 2	94

ตารางที่ 33 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 2	95
ตารางที่ 34 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 2	97
ตารางที่ 35 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 2	98
ตารางที่ 36 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 2	99
ตารางที่ 37 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 3	102
ตารางที่ 38 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 3	103
ตารางที่ 39 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 3	104
ตารางที่ 40 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 3	106
ตารางที่ 41 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 3	107
ตารางที่ 42 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าปานกลาง ผู้ป่วยหมายเลข 3	108

ตารางที่ 43 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 1	112
ตารางที่ 44 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 1	113
ตารางที่ 45 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าเบา ผู้ป่วยหมายเลข 1	114
ตารางที่ 46 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 1	116
ตารางที่ 47 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 1	117
ตารางที่ 48 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 1	118
ตารางที่ 49 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 2	121
ตารางที่ 50 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 2	122
ตารางที่ 51 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 2	123
ตารางที่ 52 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 2	125

ตารางที่ 53 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 2	126
ตารางที่ 54 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 2	127
ตารางที่ 55 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 3	130
ตารางที่ 56 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 3	131
ตารางที่ 57 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 3	132
ตารางที่ 58 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 3	134
ตารางที่ 59 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 3	135
ตารางที่ 60 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 กรณีสัญญาณเสียง เข้าดัง ผู้ป่วยหมายเลข 3	136

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 1 ชนิดของเครื่องช่วยฟังแบ่งตามรูปร่างลักษณะ.....	2
รูปที่ 2 ส่วนประกอบหลักของเครื่องช่วยฟังชนิดเกาะหลังใบหู (BTE).....	2
รูปที่ 3 ข้อมูล UCL และ THR ของผู้ที่สูญเสียการได้ยิน และผู้มีการได้ยินปกติ.....	3
รูปที่ 4 Audiogram ของผู้ป่วยคนหนึ่งจากการตรวจสมรรถภาพการได้ยิน ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์.....	4
รูปที่ 5 ลักษณะทางความถี่ของการสูญเสียการได้ยินประเภทต่างๆ.....	5
รูปที่ 6 การบีบอัด 3 แบบ สำหรับการลดพิสัยพลวัตของสัญญาณเสียง.....	10
รูปที่ 7 การแบ่งแถบความถี่ย่อยแบบ Octave-Band.....	11
รูปที่ 8 การทำงานเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อย.....	12
รูปที่ 9 การคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังที่ใช้การขยาย แบบเชิงเส้น แบบ Half-gain Rule.....	13
รูปที่ 10 หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL.....	14
รูปที่ 11 หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ FIG6.....	15
รูปที่ 12 อธิบายหลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ FIG6.....	17
รูปที่ 13 ไบวัดตรวจสภาพการได้ยินหรือ contour test.....	18
รูปที่ 14 กราฟตัวอย่าง Gain-Frequency Response ของเครื่องช่วยฟัง.....	20
รูปที่ 15 กราฟตัวอย่าง I-O Curve ของเครื่องช่วยฟัง.....	21
รูปที่ 16 กราฟแสดงพิสัยพลวัตของสัญญาณเมื่อเทียบกับออดิโอแกรมของผู้ป่วย.....	22
รูปที่ 17 ระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของตัวอย่าง ผู้ที่ต้องการวัดค่า AI ในแต่ละช่วงแถบความถี่ย่อย.....	24
รูปที่ 18 การคำนวณหาค่า AI โดยใช้แถบความถี่ย่อย 1/3 Octave Band.....	25
รูปที่ 19 แผนภาพแสดงระดับความดังเสียงที่ผู้มีการได้ยินปกติ ได้รับต่อสัญญาณเข้าหนึ่ง.....	26
รูปที่ 20 แผนภาพแสดงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยิน ของผู้สูญเสียการได้ยินและผู้มีการได้ยินปกติ.....	27
รูปที่ 21 การหาสัญญาณออกอุดมคติของเครื่องช่วยฟัง.....	28
รูปที่ 22 ค่าความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง ที่ใช้สูตรค่าอัตราขยายหนึ่ง เมื่อเทียบกับสัญญาณออกอุดมคติ.....	29
รูปที่ 23 วิธีการหาค่าสัดส่วนความผิดพลาด	

ของแต่ละแถบความถี่ย่อย 1/3 Octave Band	30
รูปที่ 24 การเพิ่มสูตรอัตราขยายกับเครื่องช่วยฟัง ที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6.....	32
รูปที่ 25 สัญญาณเสียงพูดขาเข้าของเครื่องช่วยฟัง.....	35
รูปที่ 26 ออติโอแกรมที่ใช้ในการจำลองระบบ.....	38
รูปที่ 27 พิสัยพลวัตของสัญญาณเข้าและสัญญาณออก ของเครื่องช่วยฟังแบบคั้งเคิมแบบไมบีบอัด	39
รูปที่ 28 พิสัยพลวัตของสัญญาณเข้าและสัญญาณออก ของเครื่องช่วยฟังแบบคั้งเคิมแบบบีบอัด	40
รูปที่ 29 ออติโอแกรมที่ใช้ในการจำลองระบบ.....	41
รูปที่ 30 พิสัยพลวัตของสัญญาณเข้าและสัญญาณออก ของเครื่องช่วยฟังแบบคั้งเคิม 2 แถบความถี่ย่อย	42
รูปที่ 31 พิสัยพลวัตของสัญญาณเข้าและสัญญาณออก ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด 2 แถบความถี่ย่อย (DSL).....	43
รูปที่ 32 ออติโอแกรมที่ใช้ในการจำลองระบบ.....	44
รูปที่ 33 พิสัยพลวัต ของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL 1 แถบความถี่ย่อย และ 2 แถบความถี่ย่อย	45
รูปที่ 34 พิสัยพลวัต ของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL 2 แถบความถี่ย่อย และ 4 แถบความถี่ย่อย	46
รูปที่ 35 พิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL 1 , 2 แถบความถี่ย่อย และ 4 แถบความถี่ย่อย เฉพาะเส้นบน (เฉพาะเส้น 10 %).....	46
รูปที่ 36 ค่าอัตราขยายแถบความถี่ย่อยที่ 1 ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด.....	47
รูปที่ 37 ค่าอัตราขยายแถบความถี่ย่อยที่ 2 ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด.....	48
รูปที่ 38 ค่าอัตราขยายแถบความถี่ย่อยที่ 3 ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด.....	48
รูปที่ 39 ค่าอัตราขยายแถบความถี่ย่อยที่ 4 ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด.....	49
รูปที่ 40 ระดับ SPL ของสัญญาณเข้าของเครื่องช่วยฟัง เมื่อเทียบกับ THR _r ของผู้ป่วย	49
รูปที่ 41 แผนภาพแสดงระดับความดังเริ่มต้น ในการได้ยินของผู้ป่วยหมายเลข 1	51

ดัชนีคำศัพท์

acoustic feedback cancellation	การกำจัดสัญญาณเสียงป้อนกลับ
acoustic feedback path	วิธีป้อนกลับทางเสียง
adaptive filter	วงจรกรองแบบปรับตัว
algorithm	ระเบียบวิธี
amplified	อัตราขยาย
cancellation path	วิธีกำจัด
characteristic	ลักษณะเฉพาะ
convergence rate	อัตราการลู่เข้า
continuous adaptation	ปรับตัวอย่างต่อเนื่อง
conventional	แบบดั้งเดิม
correlation	สหสัมพันธ์
delay	การประวิงเวลา
dynamic range	พิสัยพลวัต
feedback	การป้อนกลับ
fixed delay	ประวิงเวลาแบบคงที่
forward linear prediction	การประมาณเชิงเส้นไปหน้า
forward path	วิธีไปหน้า
hearing aids	เครื่องช่วยฟัง
hearing loss	สูญเสียการได้ยิน
minimum	น้อยที่สุด
noise cancellation	การกำจัดสัญญาณรบกวน
non-continuous adaptation	ปรับตัวแบบไม่ต่อเนื่อง
operator	ตัวดำเนินการ
order	อันดับ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 แนวคิดและเหตุผล

เนื่องจากเครื่องช่วยฟังแบบบิบบัดที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ใช้สูตรการคำนวณค่าอัตราขยายที่แตกต่างกัน โดยไม่มีข้อสรุปชัดเจนว่าสูตรค่าอัตราขยายใดเหมาะสมที่สุดกับผู้ป่วยซึ่งมีการสูญเสียการได้ยินที่แตกต่างกัน ในการเลือกเครื่องช่วยฟังแก่ผู้ป่วย แพทย์จะเลือกเครื่องช่วยฟังที่ใช้สูตรค่าอัตราขยายที่แพทย์คิดว่าเหมาะสมกับลักษณะออติโอแกรมของผู้ป่วยมากที่สุด

การสูญเสียการได้ยิน (Hearing Loss) นั้น เกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุหลายปัจจัยโดยแบ่งออกเป็นความผิดปกติที่เกิดบริเวณหูชั้นนอก หูชั้นกลาง และหูชั้นใน สาเหตุที่พบบ่อยที่สุดในผู้ที่มีปัญหาการสูญเสียการได้ยินคือ ความผิดปกติที่เกิดขึ้นบริเวณหูชั้นใน อาทิเช่น การเสื่อมตามอายุ (Presbycusis) , โคนทำลายจากการได้รับเสียงดังมากเกินไป (Noise Induce Hearing Loss) , สาเหตุทางกรรมพันธุ์ เช่น โรคหูตึงทางกรรมพันธุ์ เป็นต้น เครื่องช่วยฟัง (Hearing Aids : HA) เป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าขนาดเล็กชนิดหนึ่ง ที่ช่วยให้ผู้ที่สูญเสียการได้ยินสามารถได้ยินเสียงต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ทั้งนี้ระดับของการขยายขนาดสัญญาณเสียงจะไม่เท่ากันในผู้ใช้แต่ละคน ขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของการสูญเสียการได้ยิน

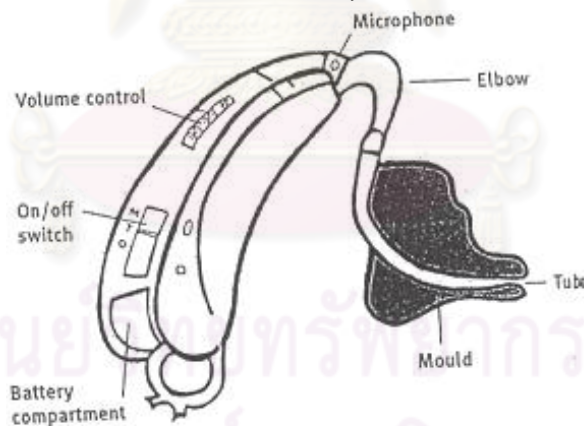
รูปที่ 1 ชนิดของเครื่องช่วยฟังแบ่งตามรูปร่างลักษณะ

เครื่องช่วยฟังสามารถแบ่งตามรูปร่างลักษณะ ออกเป็น 4 ชนิด [1] ได้แก่

- 1) เครื่องช่วยฟังชนิดใส่ช่องหูขนาดใหญ่ (In-the-ear Hearing Aids : ITE) ดังแสดงในรูปที่ 1(ก)
- 2) เครื่องช่วยฟังชนิดใส่ช่องหูขนาดกลาง (In-the-canal Hearing Aids : ITC) ดังแสดงในรูปที่ 1(ข)
- 3) เครื่องช่วยฟังชนิดใส่ช่องหูขนาดเล็ก (Completely-in-the-canal Hearing Aids : CIC) ดังแสดงในรูปที่ 1(ค)
- 4) เครื่องช่วยฟังชนิด เกาะหลังใบหู (Behind-the-ear Hearing Aids : BTE) ดังแสดงในรูปที่ 1(ง)

โดยส่วนประกอบหลัก 4 ส่วนของเครื่องช่วยฟังตัวอย่างเช่น เครื่องช่วยฟังชนิด BTE ได้แก่

- 1) ไมโครโฟน (Microphone) ทำหน้าที่ รับสัญญาณเสียงขาเข้าและแปลงสัญญาณเสียงขาเข้าให้อยู่ในรูปสัญญาณทางไฟฟ้า (Electrical Signal)
- 2) ตัวขยาย (Amplifier) ทำหน้าที่ เพิ่มขนาดของสัญญาณทางไฟฟ้า
- 3) เครื่องรับ (Receiver) หรือลำโพง (Loudspeaker) ทำหน้าที่ แปลงสัญญาณทางไฟฟ้ากลับไปเป็นสัญญาณเสียง
- 4) แบตเตอรี่ (Battery) เป็นแหล่งกำเนิดพลังงานแก่อุปกรณ์ส่วนต่าง ๆ ในเครื่องช่วยฟัง ดังแสดงในรูปที่ 2

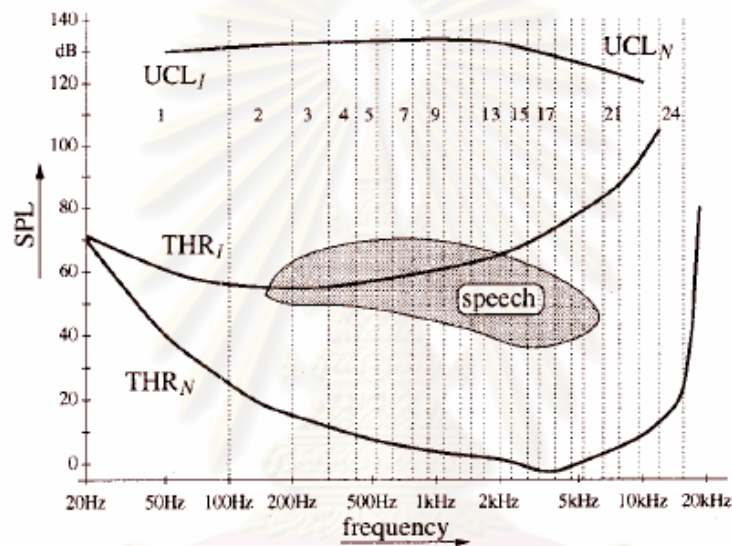

รูปที่ 2 ส่วนประกอบหลักของเครื่องช่วยฟังชนิดเกาะหลังใบหู (BTE)

สำหรับระดับความรุนแรงของการสูญเสียการได้ยิน มีหน่วยเป็น dBHL (HL ย่อมาจาก Hearing Loss) แบ่งออกได้เป็น 5 กลุ่ม [2] ดังนี้

- 1) การได้ยินระดับปกติ (Normal Hearing) มี THR อยู่ในช่วงระหว่าง 0 ถึง 25 dBHL
- 2) การสูญเสียการได้ยินระดับเล็กน้อย (Mild Hearing Loss) มี THR อยู่ในช่วงระหว่าง 25 ถึง 39 dBHL

- 3) การสูญเสียการได้ยินระดับปานกลาง (Moderate Hearing Loss) มี THR อยู่ในช่วงระหว่าง 40 ถึง 69 dBHL
- 4) การสูญเสียการได้ยินระดับรุนแรง (Severe Hearing Loss) มี THR อยู่ในช่วงระหว่าง 70 ถึง 94 dBHL
- 5) การสูญเสียการได้ยินระดับที่ไม่สามารถรักษาได้ (Profound Hearing Loss) มี THR ตั้งแต่ 95 dBHL ขึ้นไป

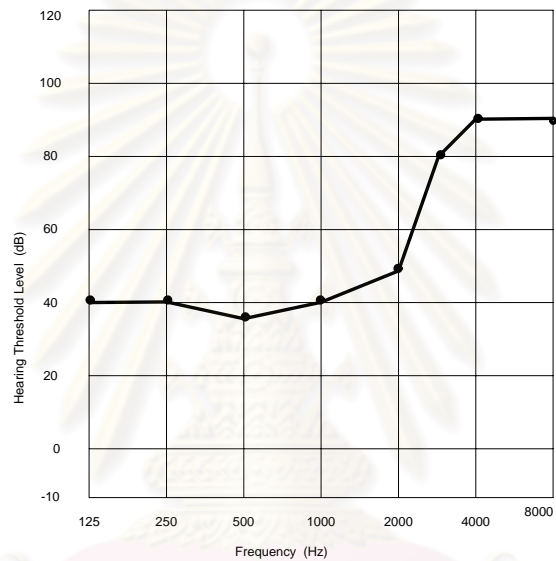

รูปที่ 3 ข้อมูล UCL และ THR ของผู้ที่สูญเสียการได้ยิน และผู้มีการได้ยินปกติ

โดยทั่วไปแล้วพบว่าลักษณะการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วย จะมีระดับความรุนแรงที่ไม่เท่ากันในแต่ละช่วงความถี่ ดังตัวอย่างของผู้ป่วยคนหนึ่ง [3] ที่แสดงในรูปที่ 3 เมื่อกราฟแสดงระดับความดังของสัญญาณเสียง (Sound Pressure Level : SPL) แบ่งออกเป็น 24 แถบช่วงความถี่ของ Critical Bands [4] โดย UCL_N และ UCL_I บอกถึงระดับความดังมากที่สุดที่ยังคงยอมรับได้ (Uncomfortable Level : UCL) ของผู้มีการได้ยินปกติ และผู้ที่สูญเสียการได้ยิน ตามลำดับ และ THR_I แสดงถึงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยิน (Hearing Threshold Level or Threshold of Hearing : THR) ของผู้ที่สูญเสียการได้ยิน ซึ่งจะมียกระดับสูงกว่า THR_N ของผู้มีการได้ยินปกติ

ข้อมูล THR_I ของผู้ป่วย ได้จากการตรวจสมรรถภาพการได้ยิน ซึ่งเป็นการตรวจการได้ยินเสียง ณ ความถี่ต่างๆ ตั้งแต่ช่วงความถี่เสียงสนทนา จนถึง เสียงเครื่องจักร ซึ่งเป็นความถี่ที่ไม่ได้ยินกันในชีวิตประจำวัน หรือคนทั่วไปที่ไม่ได้มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงจะไม่มีโอกาสได้สัมผัส ในการทดสอบจะให้ผู้ป่วยฟังสัญญาณเสียงความถี่เดียว (Pure Tone) ทีละครั้ง ตั้งแต่ความถี่ 125 Hz

จนถึง 8 kHz แล้วค่อยๆเพิ่มระดับความดัง ของสัญญาณเสียง (SPL) จนผู้ป่วยเริ่มได้ยิน จากการตรวจจะนำข้อมูลไปสร้างเป็นกราฟ เรียกว่า ออดิโอแกรม (Audiogram) ตัวอย่าง THR_1 ของผู้ป่วยคนหนึ่งจากโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ดังแสดงในรูปที่ 4 โดยต่อไปนี้จะเรียก THR_1 ของผู้ป่วยแทนว่า ออดิโอแกรมของผู้ป่วย การใช้ค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังขึ้นกับลักษณะออดิโอแกรมของผู้ป่วย จึงมีการพัฒนาเครื่องช่วยฟังแบบหลายแถบความถี่ย่อย (Multi-band Hearing Aids)

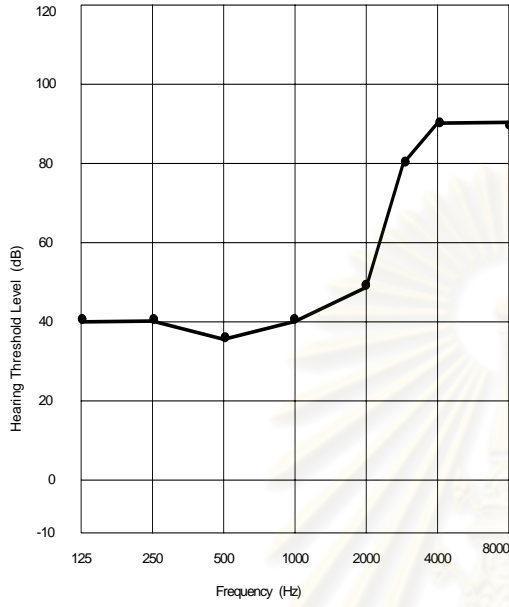

รูปที่ 4 Audiogram ของผู้ป่วยคนหนึ่งจากการตรวจสมรรถภาพการได้ยินที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

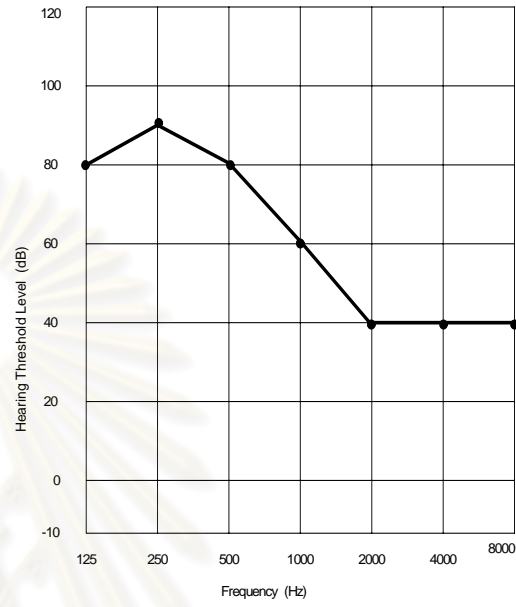
นอกจากนี้ สามารถแบ่งระดับการสูญเสียการได้ยินตามช่วงความถี่ ออกเป็น 3 ประเภท

[5] คือ

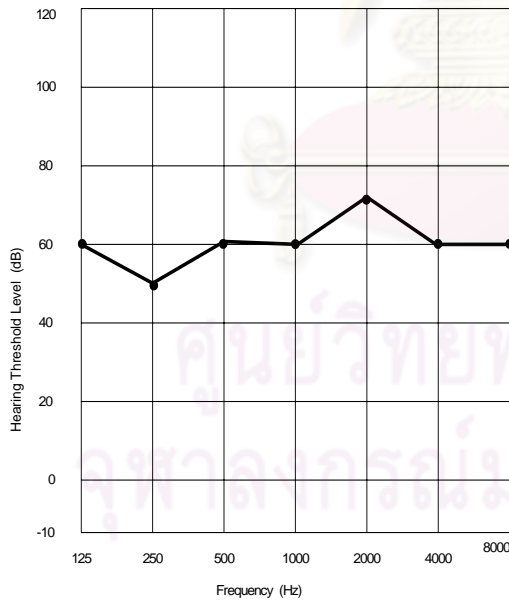
- 1) การสูญเสียการได้ยินมากที่ช่วงระดับความถี่สูง (High Frequency Hearing Loss) ดังแสดงในรูปที่ 4 (ก)
- 2) การสูญเสียการได้ยินมากที่ช่วงความถี่ต่ำ (Low Frequency Hearing Loss) ดังแสดงในรูปที่ 4 (ข)
- 3) การสูญเสียการได้ยินเท่ากันที่ทุกช่วงความถี่ (Flat Hearing Loss) ดังแสดงในรูปที่ 4 (ค)

(ก)

(ข)

(ค)

รูปที่ 5 ลักษณะทางความถี่ของการสูญเสียการได้ยินประเภทต่างๆ

โดยส่วนใหญ่ลักษณะความถี่ของการสูญเสียการได้ยินประเภทต่างๆ ที่ไปสำรวจข้อมูลสุ่มจากโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พบว่า จำนวนข้อมูลผู้ป่วย 10 ราย จะเป็นลักษณะการสูญเสียการได้ยินมากที่สุดที่ช่วงระดับความถี่สูงถึง 8 คน และเป็นลักษณะการสูญเสียการได้ยินเท่ากันที่ทุกช่วงความถี่เพียง 2 คน ส่วนลักษณะการสูญเสียการได้ยินที่ช่วงระดับความถี่ต่ำไม่มีเลย

ในเครื่องช่วยฟังแบบดั้งเดิม (Conventional Hearing Aids) การขยายขนาดสัญญาณเสียงด้วยค่าอัตราขยายค่าหนึ่งที่สูงที่ตลอดทุกช่วงความถี่ ก่อให้เกิดปัญหาที่เรียกว่า Loudness Recruitment [3,5] กล่าวคือ สัญญาณเสียงที่บางระดับความดังเสียงบางช่วงความถี่ ถูกขยายขนาดจนเกินระดับ UCL ของผู้ป่วย และก่อให้เกิดอันตรายต่อระบบการได้ยินเสียงของผู้ใช้เครื่องช่วยฟังได้ หรือ เมื่อทำการปรับค่าอัตราขยายลงอย่างเท่าๆกัน ทุกช่วงความถี่ สัญญาณเสียงที่บางช่วงความถี่ ก็จะมึระดับความดังต่ำลงตามไปด้วย ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับออติโอแกรมของผู้ป่วย และป้องกันปัญหา Loudness Recruitment ค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังควรถูกปรับแต่งตามระดับความดังของสัญญาณเข้าของเครื่องช่วยฟัง ณ ความถี่นั้นๆ และเรียกเครื่องช่วยฟังแบบนี้ว่า เครื่องช่วยฟังหลายแถบความถี่ย่อย (Multi-band Hearing Aids) และหากมีการบีบอัด (Compression) ขนาดของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง เพื่อป้องกันไม่ให้เกินระดับ UCL ของผู้ป่วย ก็จะเรียกเครื่องช่วยฟังแบบนี้ว่า เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อย (Multi-band Compression Hearing Aids) [6]

ในวิทยานิพนธ์นี้จะนำเสนอการเปรียบเทียบสูตรค่าอัตราขยายสำหรับบีบอัดแบบต่างๆ โดยจะเลือกทดสอบเปรียบเทียบกับผู้ป่วยที่มีการสูญเสียการได้ยินระดับปานกลางถึงรุนแรง (Moderate-to-Severe Hearing Loss)

1.2 วัตถุประสงค์

เปรียบเทียบประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อย (Multi-band Compression Hearing Aids) ที่ใช้สูตรค่าอัตราขยายสำหรับการบีบอัดแบบต่างๆ ในด้านความสามารถในการขยายขนาดสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังและคุณภาพสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกใช้ค่าอัตราขยายแบบบีบอัดให้เหมาะสมกับลักษณะออติโอแกรมของผู้ป่วย

1.3 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

1. เครื่องช่วยฟังที่พิจารณาในวิทยานิพนธ์นี้ เป็นเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อยที่ใช้การขยายขนาดแบบไม่เชิงเส้น ด้วยสูตรการคำนวณต่างๆ ได้แก่ DSL, NAL-NL1 และ FIG6 เป็นต้น
2. ออดิโอแกรมของผู้ป่วยที่เก็บข้อมูลมาจากภาควิชาโสตศอนาสิกโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มีการสูญเสียการได้ยินระดับปานกลางถึงรุนแรง เท่านั้น
3. ประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะพิจารณาจากความสามารถในการขยายขนาดสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง และ คุณภาพสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ซึ่งในส่วนของการทำงาน Subjective Test หรือ การทดสอบกับผู้สูญเสียการได้ยินจริง เนื่องจากว่าต้องทำการทดลองกับผู้สูญเสียการได้ยินจริงๆ ที่โรงพยาบาล จึงทำให้เวลาในการทำงานในส่วนนี้ไม่เพียงพอ

1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษาเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อย ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบบีบอัดต่างๆ คือ แบบ DSL , NAL-NL1, IHAFf และแบบ FIG6
2. จัดเก็บข้อมูลออดิโอแกรมของผู้ป่วยที่มีการสูญเสียการได้ยินในระดับปานกลางถึงรุนแรง จากภาควิชาโสตศอนาสิกโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เพื่อนำมาใช้ในการจำลองระบบและการทดสอบฟัง
3. เขียนโปรแกรม MATLAB เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบวิธีทดสอบคุณภาพสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบต่างๆ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของหลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบต่างๆของเครื่องช่วยฟัง
4. ทำการทดสอบคุณภาพสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง ที่ใช้หลักเกณฑ์ สำหรับอัตราขยายแบบต่างๆ โดยทำการทดสอบฟัง (Subjective Listening test) กับผู้ป่วยตัวอย่างที่เก็บจากภาควิชาโสตศอนาสิกโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
5. วิเคราะห์ผลการทดลอง และ สรุปผลการทดลอง
6. เขียนวิทยานิพนธ์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการคัดเลือกค่าอัตราขยายแบบบีบอัดในเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อย
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาและวิจัยเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อยต่อไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่

ในบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ ได้แก่ การกำหนดคุณลักษณะการทำงานของเครื่องช่วยฟัง หลักเกณฑ์และการคำนวณค่าอัตราขยายแบบต่างๆของเครื่องช่วยฟัง ตามด้วยการแสดงผล การวัดผล คุณลักษณะของเครื่องช่วยฟัง

2.1 การกำหนดคุณลักษณะการทำงานของเครื่องช่วยฟัง (Prescribing Hearing Aid Performance)

การกำหนดคุณลักษณะการทำงานของเครื่องช่วยฟัง ให้เหมาะสมแก่การสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วย สามารถทำได้ 2 แนวทางคือ [7]

1) การกำหนดโดยใช้สูตร (Prescriptive Approach)

เป็นวิธีการคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังให้เหมาะสมกับลักษณะการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วย ซึ่งใช้เวลาน้อยกว่าการกำหนดผ่านทาง การประเมินค่า โดยหาค่าอัตราขยายจากสูตร ซึ่งมีด้วยกันมากมายหลายสูตร

2) การกำหนดผ่านทาง การประเมินค่า (Evaluation Approach)

เป็นการนำเครื่องช่วยฟังไปให้ผู้สูญเสียการได้ยิน ทดลองใช้งาน โดยทำการปรับค่าอัตราขยาย ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งผู้สูญเสียการได้ยินฟังพอใจ ไม่มีกฎหรือสูตรอัตราขยายที่แน่นอน ซึ่งวิธีนี้มีข้อดีกว่า การกำหนดโดยใช้สูตรตรงที่ว่า ผู้สูญเสียการได้ยินจะเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าค่าอัตราขยายเท่าไร ที่เหมาะกับตนเอง ทำให้ไม่มีปัญหาเรื่องเสียงหวีดหอนหรือความรำคาญเสียงในเครื่องช่วยฟัง

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะใช้ การกำหนดคุณลักษณะการทำงานของเครื่องช่วยฟังโดยใช้สูตร ทั้งนี้จะต้องทราบข้อมูลระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของคนปกติ (THR_p) และระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ป่วย (THR_u) หรือออติโอแกรมของผู้ป่วย

2.2 หลักเกณฑ์การแบ่งชนิดของเครื่องช่วยฟังโดยพิจารณาจากสูตรการคำนวณค่าอัตราขยาย

การคำนวณค่าอัตราขยาย หาได้โดยพิจารณาจากออติโอแกรมของผู้ป่วย ทั้งนี้ค่าอัตราขยายที่ใช้ในเครื่องช่วยฟัง จะทดแทนระดับการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วย ซึ่งหากจากผลต่างของ ระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ป่วย (THR_u) หรือออติโอแกรมของผู้ป่วย กับ ระดับ

ความดังเริ่มต้นการได้ยินของผู้มีการได้ยินปกติ (THR_N) โดยสูตรการคำนวณค่าอัตราขยายนั้น มีหลายสูตร ในหัวข้อต่อไปนี้จะแบ่งสูตรต่างๆออกเป็น 2 กลุ่มของเครื่องช่วยฟัง ดังนี้

1) เครื่องช่วยฟังที่ใช้ การขยายขนาดเชิงเส้น (Linear Amplification)

เครื่องช่วยฟังกลุ่มนี้ จะใช้ค่าอัตราขยายคงที่เพียงค่าเดียว โดยพิสัยพลวัตของสัญญาณเสียงขาเข้าและขาออกจะเท่ากัน สูตรคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังกลุ่มนี้ได้แก่ POGO (Prescription of Gain and Output) , NAL -R (National Acoustic Laboratories of Australia – Revised) , NAL-RP (National Acoustic Laboratories of Australia – Revised , Profound) , Half-gain Rule เป็นต้น [8]

2) เครื่องช่วยฟังที่ใช้ การขยายขนาดไม่เชิงเส้น (Non-linear Amplification)

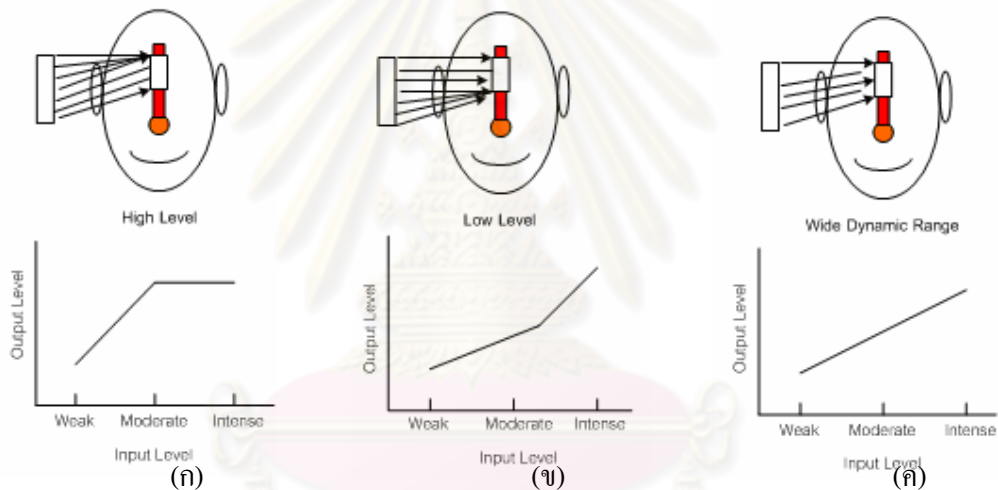
เครื่องช่วยฟังกลุ่มนี้ จะมีการบีบอัดเสียง เพื่อให้พิสัยพลวัตของสัญญาณขาออกน้อยกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณเสียงขาเข้าของเครื่องช่วยฟัง เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วยที่มีพิสัยพลวัตการได้ยิน (Dynamic Range of Hearing) ที่แคบกว่าคนปกติโดยทั่วไป สูตรคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังกลุ่มนี้ได้แก่ DSL (The Desired Sensation Level) , NAL-NL1 (National Acoustic Laboratories of Australia – nonlinear , version1) , LGOB (The Loudness Growth in Half-Octave Bands, IHAF (The Independent Hearing Aid Fitting Forum), FIG6 (Figure6) เป็นต้น [8]

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะทำการเปรียบเทียบกันระหว่างเครื่องช่วยฟังที่ใช้ การขยายขนาดเชิงเส้น และ การขยายขนาดไม่เชิงเส้น และเครื่องช่วยฟังที่ใช้การขยายขนาดไม่เชิงเส้นด้วยกันทั้งในด้านความสามารถในการขยายขนาดสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง และคุณภาพของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ในส่วนของเครื่องช่วยฟังแบบดั้งเดิมที่ใช้การขยายขนาดเชิงเส้น จะใช้ Half-gain Rule เป็นสูตรคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟัง

ซึ่งมีข้อดี คือ จะทำให้ได้สัญญาณเสียงที่มีความดังใกล้เคียงกับระดับความดังที่ฟังสบายที่สุด (Most Comfortable Level : MCL) ของผู้ป่วย ซึ่งโดยปกติจะมีค่าเท่ากับ ระดับความดังกึ่งกลางระหว่าง ระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยิน (THR) กับ ระดับความดังของเสียงมากที่สุดที่ยังคงยอมรับได้ (UCL) ในส่วนของเครื่องช่วยฟังที่ใช้การขยายขนาดไม่เชิงเส้น จะใช้ DSL , NAL-NL1 , IHAF และ FIG6 เป็นสูตรในการคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟัง โดยรายละเอียดจะกล่าวต่อไป

2.2.1 การบีบอัดสัญญาณเสียง

การบีบอัดสัญญาณเสียงจะช่วยลดพิสัยพลวัตของสัญญาณขาออกของเครื่องช่วยฟัง เพื่อให้เหมาะสมแก่พิสัยพลวัตการได้ยินของผู้ที่สูญเสียการได้ยิน ที่แคบกว่าพิสัยพลวัตการได้ยินของผู้มีการได้ยินปกติ การปรับค่าอัตราขยายจะเป็นสัดส่วนกับสัญญาณเสียงเข้าของตัวบีบอัด กล่าวคือ ถ้าสัญญาณเสียงเข้ามีระดับความดังต่ำ (Low-level Input) สัญญาณเสียงจะถูกขยายด้วยอัตราขยายที่สูงและเมื่อสัญญาณเสียงเข้ามีระดับความดังสูง (High-level Input) สัญญาณเสียงจะถูกขยายด้วยอัตราขยายที่ต่ำลง ดังแสดงในรูปที่ 6 ทำให้ได้สัญญาณเสียงออกที่ฟังสบาย (Comfort) [2] เมื่อเปรียบเทียบกับ เครื่องช่วยฟังแบบดั้งเดิมที่ใช้อัตราขยายคงที่ โดย แบ่งการบีบอัดออกเป็น 3 แบบ [7] คือ

รูปที่ 6 การบีบอัด 3 แบบ สำหรับการลดพิสัยพลวัตของสัญญาณเสียง [7]

(1) การบีบอัดระดับความดังสูง (High-level Compression)

สัญญาณเสียงเข้าที่มีระดับความดังต่ำ (Low-level Sound) จะถูกขยายขนาดอย่างเป็นเชิงเส้น (Linearly Amplified) ในขณะที่ สัญญาณเสียงเข้าที่มีความดังปานกลางถึงมาก (Moderate to Intense Sounds) จะถูกบีบอัดให้มีความดังอยู่ในช่วงหนึ่ง ๆ เท่านั้น ดังแสดงในรูปที่ 6 (ก)

(2) การบีบอัดระดับความดังต่ำ (Low-level Compression)

จะเป็นกรณีกลับกันกับกรณีข้างต้น คือ สัญญาณเสียงเข้าที่มีระดับความดังสูง (High-level Sound) จะถูกขยายอย่างเป็นเชิงเส้น ในขณะที่การบีบอัดจะเกิดขึ้นกับสัญญาณเสียงเข้าที่มีระดับความดังต่ำ ดังแสดงในรูปที่ 6 (ข)

(3) การบีบอัดแบบช่วงกว้าง (Wide Dynamic Range Compression)

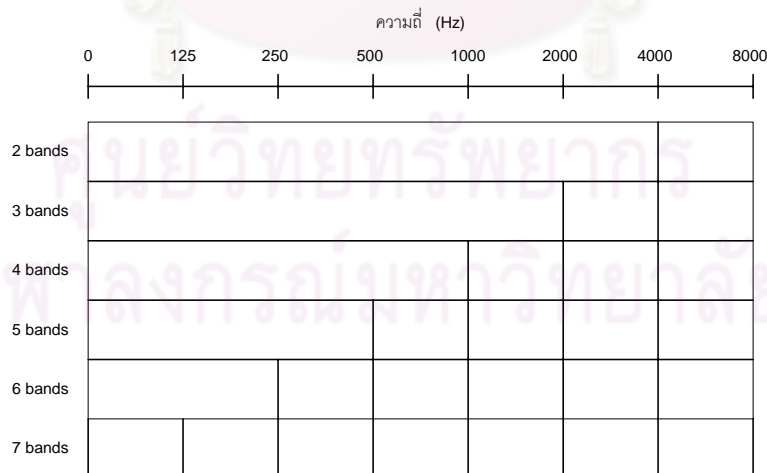
ในกรณีนี้ อัตราการบีบอัดมีค่าเท่ากันทุกระดับความดังของสัญญาณเสียงเข้า ดังแสดงในรูปที่ 6(ค)

2.2.2 การแบ่งแถบความถี่ย่อย

เนื่องจากระดับการสูญเสียการได้ยินในแต่ละช่วงความถี่ของผู้ประสบปัญหาการได้ยิน มักจะมีค่าไม่เท่ากัน ดังแสดงในรูปที่ 3 การขยายขนาดสัญญาณเสียงขาเข้าของเครื่องช่วยฟังทุกความถี่ด้วยอัตราขยาย ที่เท่ากันจะไม่เหมาะสมต่อการใช้งาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขได้ โดยการแบ่งสัญญาณเสียงเป็นช่วงความถี่ย่อยต่าง ๆ เพื่อให้สามารถปรับแต่งค่าอัตราขยายที่แตกต่างกันไป เพื่อให้มีความเหมาะสมแก่ปัญหาการสูญเสียการได้ยินของผู้ใช้แต่ละคน

เนื่องจากหูมนุษย์จะมีการแยกชัดทางความถี่ (Frequency Resolution) ที่ลดน้อยลงเมื่อความถี่ของสัญญาณเสียงมีค่าสูงขึ้น ดังนั้นการแบ่งสเปกตรัมของสัญญาณเสียงในช่วงความถี่ต่ำจะถูกแบ่งสเปกตรัมออกเป็นหลายแถบความถี่มากกว่าการแบ่งสัญญาณเสียงในช่วงความถี่สูง ในวิทยานิพนธ์นี้เลือกแบ่ง แถบความถี่ย่อย อ้างอิงแบบ Octave Band [9]

การแบ่งสัญญาณเสียงออกเป็นหลายแถบความถี่ย่อยแบบ Octave Band จะเป็นดังแสดงในรูปที่ 7 โดยจำนวนแถบความถี่ย่อย (M) เริ่มจาก 2 แถบจนถึง 7 แถบความถี่ย่อย เมื่อความถี่ในการซัดตัวอย่าง f_s เป็น 16 kHz

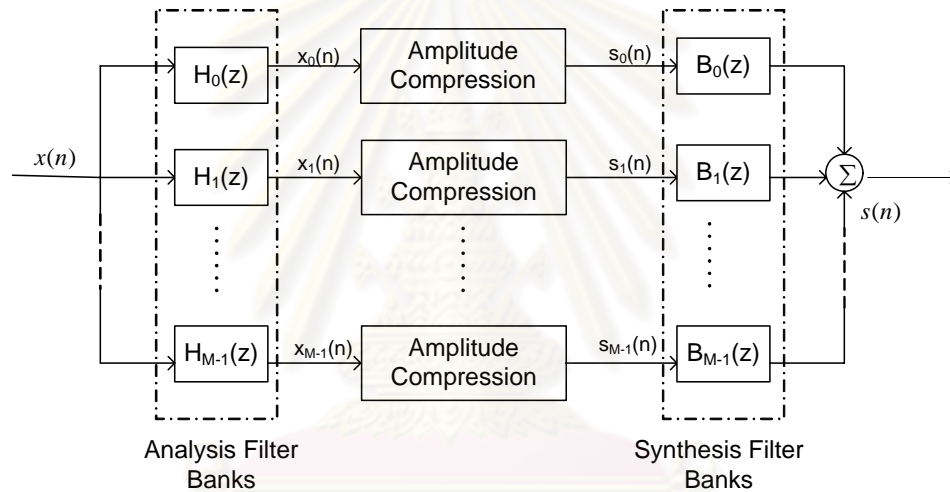

รูปที่ 7 การแบ่งแถบความถี่ย่อยแบบ Octave-Band

สัญญาณไมโครโฟนของเครื่องช่วยฟัง $x(n)$ จะถูกส่งต่อเข้าสู่คลังวงจรรองวิเคราะห์ (Analysis Filter Banks: AFB) ซึ่งจะแบ่งสัญญาณเสียงออกเป็น M แถบความถี่ย่อย เพื่อให้สามารถ

ขยายขนาดสัญญาณเสียงในแต่ละแถบความถี่ย่อย ด้วยค่าอัตราขยายที่ไม่เท่ากันในแต่ละแถบความถี่ย่อย เพื่อความเหมาะสมตามระดับการสูญเสียการได้ยิน ทั้งนี้สัญญาณเสียงที่ถูกขยายขนาดในแต่ละแถบความถี่ย่อย จะมีการบีบอัดสัญญาณเสียงตามที่อธิบายไว้ในหัวข้อ 2.2.1 จากนั้นสัญญาณเสียงย่อยทั้ง M แถบความถี่ย่อย จะถูกรวมกลับเป็นสัญญาณเสียงแบบทุกช่วงความถี่ (Fullband Signal) ด้วยคลังวงจรกรองสังเคราะห์ (Synthesis Filter Banks: SFB) ได้เป็นสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง, $s(n)$ ดังแสดงในรูปที่ 8 [10,11]

เนื่องจากในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สนใจประสิทธิภาพของสูตรค่าอัตราขยายที่มีผลต่อระบบเครื่องช่วยฟัง ดังนั้นในส่วนวิถีป้อนกลับของเครื่องช่วยฟังจะตัดทิ้งออกไป

รูปที่ 8 การทำงานเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อย

2.3 การคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังประเภทต่างๆ

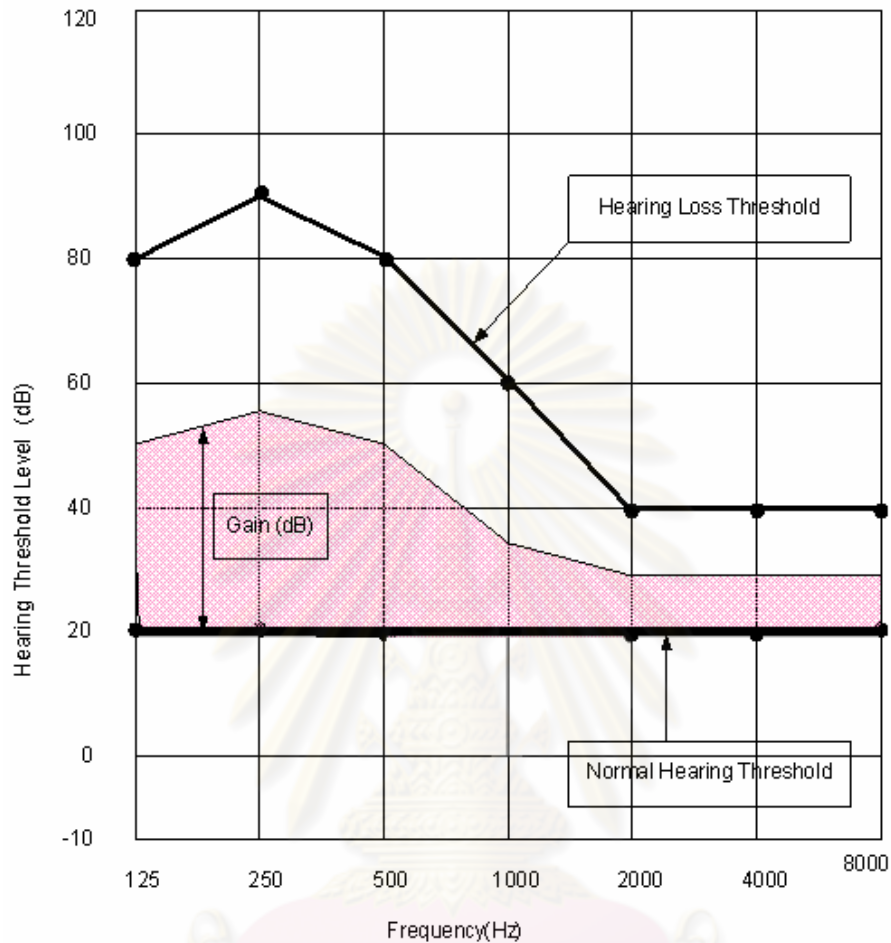
ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึง การคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟัง โดยจะอธิบายตามกลุ่มของเครื่องช่วยฟังดังนี้

2.3.1 การคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังที่ใช้ การขยายขนาดเชิงเส้น

2.3.1.1 เครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ Half-gain Rule

สูตรค่าอัตราขยายแบบ Half-gain Rule จะมีหลักการคือ ค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังที่ช่วงความถี่ใดๆ จะมีค่าเท่ากับ ครึ่งหนึ่งของระดับการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วย

$$G_0 = \frac{1}{2} \times (THR_I - THR_N) \quad (1)$$

รูปที่ 9 การคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังที่ใช้การขยายแบบเชิงเส้น แบบ Half-gain Rule โดยเส้นระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้มีการได้ยินปกติ หาได้จากรูปที่(3) แต่ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเลือกให้ระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้มีการได้ยินปกติมีค่าเท่ากันหมดคือ 20 dB

2.3.2 การคำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังที่ใช้ การขยายขนาดไม่เชิงเส้น

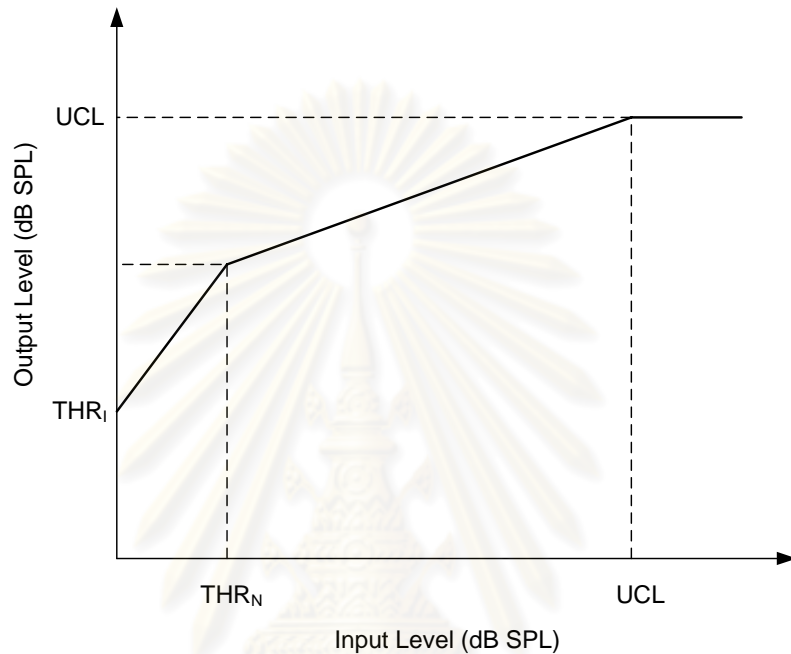
2.3.2.1 เครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL [7]

หลักเกณฑ์นี้ถูกออกแบบมาเพื่อใช้ในเครื่องช่วยฟังสำหรับเด็กทารกและเด็กเล็ก จุดมุ่งหมายของหลักเกณฑ์นี้ เพื่อไม่ให้สัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังมีระดับความดังเสียงเกินระดับ UCL ของผู้ป่วยและไม่ทำให้สัญญาณเสียงเกิดความผิดเพี้ยน (distortion) โดยหลักเกณฑ์นี้จะมีกระบวนการทำความดังเสียงให้เป็นบรรทัดฐาน (Normalizing Loudness) เนื่องจากค่าพิสัยพลวัตของผู้สูญเสียการได้ยินมักแคบกว่าพิสัยพลวัตของคนปกติ ทำให้ ผู้สูญเสียการได้ยิน ไม่สามารถได้ยินเสียงได้ดีเหมือนคนปกติ สูตรค่าอัตราขยายแบบ DSL มีหลักการคือ ทำการบีบอัดสัญญาณเสียง

เพื่อ ลดพิสัยพลวัตของสัญญาณขาออกของเครื่องช่วยฟังให้เหมาะสมกับพิสัยพลวัตของผู้สูญเสียการได้ยิน โดยเป็นการบีบอัดแบบช่วงกว้าง

สูตรในการคำนวณค่าอัตราขยายแบบ DSL สามารถอธิบายดังรูปที่ 10

รูปที่ 10 หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL [7]

จากรูปที่ 10 จะเห็นได้ว่าแบ่งออกเป็น 3 ช่วงโดย

ช่วงที่ 1 สัญญาณขาเข้าของเครื่องช่วยฟัง มีระดับความดังน้อยกว่า THR_N จะถูกขยายด้วยอัตราขยายคงที่ ไม่มีการบีบอัด การคำนวณค่าอัตราขยายแบบ DSL ของเครื่องช่วยฟัง สามารถหาได้ดังนี้

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = THR_1 - THR_N \quad (2)$$

ช่วงที่ 2 สัญญาณขาเข้าของเครื่องช่วยฟัง มีระดับความดังมากกว่า THR_N แต่ น้อยกว่า UCL จะถูกบีบอัดแบบช่วงกว้าง เพื่อให้พิสัยพลวัตของสัญญาณเสียงขาออก ถูกบีบให้แคบลงอยู่ในช่วงระหว่าง THR_1 และ UCL ของผู้ป่วย การคำนวณค่าอัตราขยายแบบ DSL ในช่วงนี้ สามารถหาได้ดังนี้

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = \frac{(UCL - THR_1)}{(UCL - THR_N)} \times Input + THR_1 - \frac{(UCL - THR_1)}{(UCL - THR_N)} \times THR_N - Input \quad (3)$$

เมื่อ Input คือ ระดับความดังของสัญญาณเสียงเข้า หรือ SPL (dB) ของสัญญาณเข้า

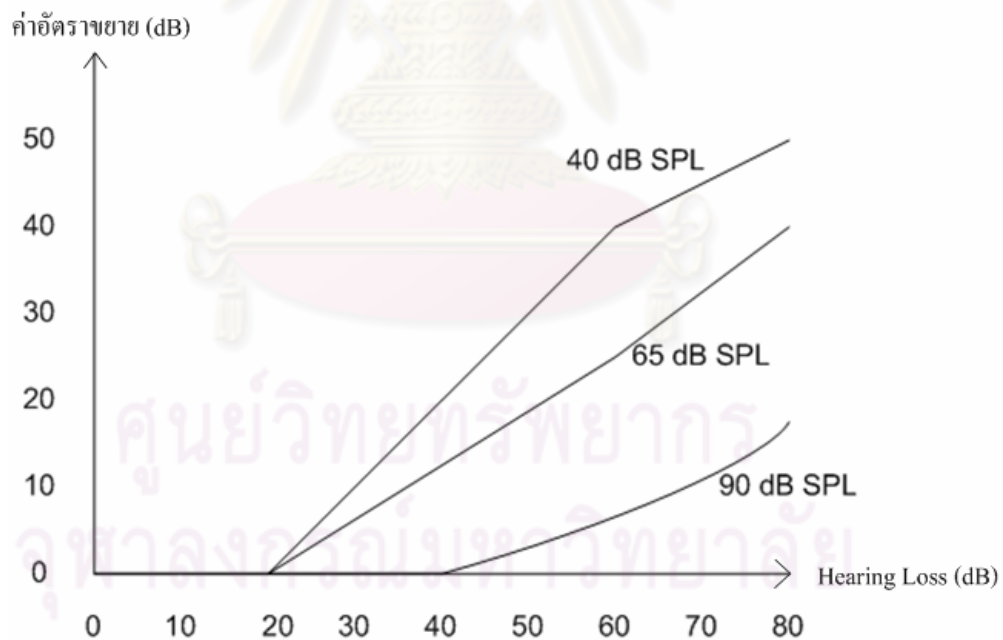
ช่วงที่ 3 เมื่อสัญญาณเสียงขาเข้าของเครื่องช่วยฟัง มีระดับความดังมากกว่า UCL สัญญาณเสียงขาเข้านั้น จะถูกบีบอัด แบบ High-Level Compression ให้มีระดับความดังเท่ากับ UCL การคำนวณค่าอัตราขยายแบบ DSL ในช่วงนี้ สามารถหาได้ดังนี้

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = UCL - \text{Input} \quad (4)$$

2.3.2.2 เครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ FIG6

หลักเกณฑ์นี้ออกแบบค่าอัตราขยายโดยมองที่ระดับเสียงขาเข้าและระดับความดังเริ่มต้นการได้ยิน ของผู้ที่สูญเสียการได้ยิน โดยมีหลักการที่ว่า ถ้าระดับเสียงขาเข้ามีความดังมาก ค่าอัตราขยายที่ใช้จะน้อย เมื่อเทียบกับระดับการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วย ที่ระดับเดียวกัน ทำนองเดียวกัน ถ้าระดับเสียงขาเข้ามีความดังน้อย ค่าอัตราขยายที่ใช้จะเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับระดับการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วยที่ระดับเดียวกัน

สูตรในการคำนวณค่าอัตราขยายแบบ FIG6 สามารถอธิบายดังรูปที่ 11

รูปที่ 11 หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ FIG6 [7]

จากรูปที่ 11 จะเห็นว่า หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายถูกแบ่งออกเป็น 3 ช่วงใหญ่ๆตามระดับเสียงขาเข้าหลัก 3 ระดับคือ ระดับ 40 , 65 และ 90 dB ซึ่งในที่นี้จะขอเรียกเส้นระดับเสียงขา

เข้าหลักดังกล่าวว่า “ เส้นขอบเขต” โดยสูตรที่ใช้ในการคำนวณค่าอัตราขยายแบบ FIG6 เมื่อกำหนด HL ก็คือระดับการสูญเสียการได้ยินของผู้สูญเสียการได้ยิน มีดังนี้

- ที่ระดับเสียงขาเข้าที่ 40 dB

ที่ระดับเสียงนี้ ค่าอัตราขยายจะถูกคำนวณโดยใช้สูตรอัตราขยายที่ต่างกัน ขึ้นกับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยิน ของผู้ที่สูญเสียการได้ยินที่แตกต่างกันดังนี้

1. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่น้อยกว่า 20 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0$$

2. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่อยู่ในช่วงระหว่าง 20 ถึง 60 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = HL - 20$$

3. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่มากกว่า 60 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0.5HL + 10$$

- ที่ระดับเสียงขาเข้าที่ 65 dB

ที่ระดับเสียงนี้ ค่าอัตราขยายจะถูกคำนวณโดยใช้สูตรอัตราขยายที่ต่างกัน ขึ้นกับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยิน ของผู้ที่สูญเสียการได้ยินที่แตกต่างกันดังนี้

1. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่น้อยกว่า 20 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0$$

2. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่อยู่ในช่วงระหว่าง 20 ถึง 60 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0.6(HL - 20)$$

3. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่มากกว่า 60 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0.8HL - 23$$

- ที่ระดับเสียงขาเข้าที่ 95 dB

ที่ระดับเสียงนี้ ค่าอัตราขยายจะถูกคำนวณโดยใช้สูตรอัตราขยายที่ต่างกัน ขึ้นกับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยิน ของผู้ที่สูญเสียการได้ยินที่แตกต่างกันดังนี้

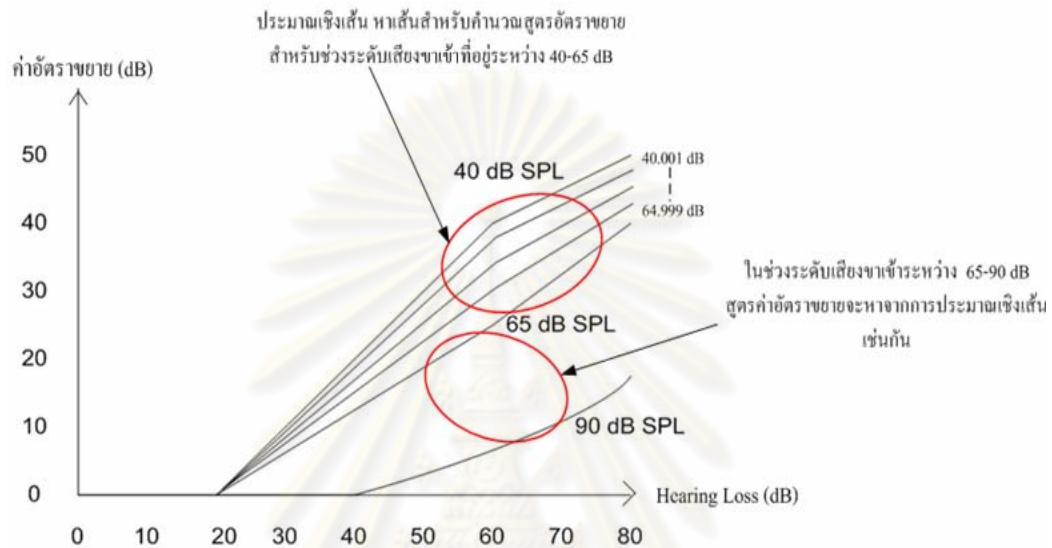
1. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่น้อยกว่า 40 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0$$

2. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่มากกว่า 40 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0.1(HL - 40)^{1.4}$$

โดยสูตรที่ใช้ในการคำนวณค่าอัตราขยายข้างต้น เป็นสูตรที่ใช้สำหรับระดับเสียงขาเข้าที่ เฉพาะ 40 , 65 และ 90 dB เท่านั้น แต่หากระดับเสียงขาเข้าไม่ใช่ 40 , 65 และ 90 dB สูตรที่ใช้ใน การคำนวณค่าอัตราขยาย จะหาจากการประมาณเชิงเส้น จากเส้นขอบเขต 40 , 65 และ 95 dB ดังนี้

รูปที่ 12 อธิบายหลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ FIG6 [7]

2.3.2.3 เครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ IHAF

หลักเกณฑ์นี้ถูกออกแบบค่าอัตราขยายโดยคำนวณสูตรค่าอัตราขยายจากการตรวจวัดสภาพ ระดับการได้ยินของผู้สูญเสียการได้ยินโดยตรง การตรวจวัดระดับสภาพการได้ยินของผู้สูญเสีย การได้ยินโดยตรงจะทำในห้องปฏิบัติการตรวจวัดโดยเฉพาะเท่านั้น เรียกการตรวจวัดระดับการ ได้ยินนี้ว่า “contour test” โดยไปวัดตรวจสภาพการได้ยินหรือ contour test ดังตารางด้านล่างนี้

ศูนย์วิจัยทรัพย์สิน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CONTOUR TEST WORKSHEET - 2 dB INCREMENTS

HEARING AID RES

EARCH LABORATORY

NAME: _____

DATE: _____

CLIENT FILE NUMBER: _____

HL	FREQUENCY															
	Hz				Hz				Hz				Hz			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
120																
118																
116																
114																
112																
110																
108																
106																
104																
102																
100																
98																
96																
94																
92																
90																
88																
86																
84																
82																
80																
78																
76																
74																
72																
70																
68																
66																
64																
62																
60																
58																
56																
54																
52																
50																

Convert to HA-1 SPL			
	Hz		
Cat#	Mdn.	Corr.	HA-1
7(uct)			
6(1ok)			
5(csl)			
4(corn)			
3(css)			
2(sft)			
1(vs)			
	Hz		
Cat#	Mdn.	Corr.	HA-1
7(uct)			
6(1ok)			
5(csl)			
4(corn)			
3(css)			
2(sft)			
1(vs)			
	Hz		
Cat#	Mdn.	Corr.	HA-1
7(uct)			
6(1ok)			
5(csl)			
4(corn)			
3(css)			
2(sft)			
1(vs)			
	Hz		
Cat#	Mdn.	Corr.	HA-1
7(uct)			
6(1ok)			
5(csl)			
4(corn)			
3(css)			
2(sft)			
1(vs)			

HL to HA-1 SPL corrections: 250=+16, 500=+9, 1K=+4, 2k=+7, 3k=+6, 4k=+2.

รูปที่ 13 ใบวัดตรวจสภาพการได้ยินหรือ contour test

การตรวจวัดระดับสภาพการได้ยินของผู้สูญเสียการได้ยิน จะทำการวัดระดับเสียงที่ความถี่ใด ๆ ความถี่หนึ่งที่ต้องการวัด ทีละความถี่หลายๆ ไปเรื่อยๆ โดยให้ผู้ป่วยที่ต้องการตรวจวัด contour

test ได้ฟังระดับเสียงขาเข้า ณ ระดับต่างๆ จากน้อยๆ แล้วค่อยเพิ่มระดับเสียงขึ้นเรื่อยๆ แล้วให้ผู้ป่วยบอกระดับสภาพการได้ยิน ซึ่งในที่นี้แบ่งออกเป็น 7 ระดับ คือ

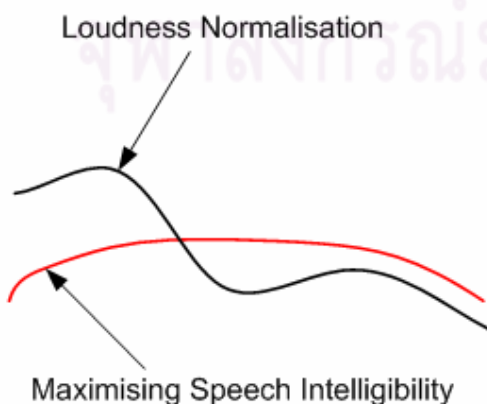
- 1) ระดับเสียงเบามาก
- 2) ระดับเสียงเบา
- 3) ระดับเสียงเบาค่อนไปทางสบาย
- 4) ระดับเสียงที่ฟังแล้วรู้สึกสบาย
- 5) ระดับเสียงที่ค่อนข้างสบาย
- 6) ระดับเสียงดัง
- 7) ระดับเสียงที่ไม่อาจทนฟังได้

เมื่อระดับเสียงขาเข้าดังไปถึงระดับใด ก็จะทำให้ผู้ป่วยทำสัญญาณบอกแสดงระดับสภาพการได้ยินที่ระดับเสียงขาเข้านั้นๆ ทำการบันทึก แล้วเพิ่มระดับความดังเสียงขาเข้าขึ้นเรื่อยๆ ผู้ป่วยก็จะมีหน้าที่แสดงระดับสภาพการได้ยินที่ระดับเสียงนั้นๆ ไปเรื่อย จากระดับ 1 ถึงระดับ 7 เมื่อตรวจสภาพการได้ยินครบความถี่หลักๆ แล้ว ระดับการสูญเสียการได้ยินที่ตรวจวัดได้จากการ contour test จะถูกนำมาใช้ในการออกแบบค่าอัตราขยายสำหรับเครื่องช่วยฟังของผู้ป่วยโดยเฉพาะ โดยการวัด contour test จะทำในห้องปฏิบัติการตรวจวัดโดยเฉพาะเท่านั้น

ดังนั้นในการวิทยานิพนธ์นี้ จึงไม่สามารถนำเสนอผลการทดลอง เมื่อใช้สูตรคำนวณค่าอัตราขยายแบบนี้ได้

2.3.2.4 เครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1

หลักเกณฑ์สำหรับค่าอัตราขยาย NAL-NL1 มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ความรู้เรื่องการฟัง (speech intelligibility) มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยไม่ใช้กระบวนการทำความดังเสียงให้เป็นบรรทัดฐาน (Normalizing Loudness)

หลักการ ในการทำ Maximising Speech Intelligibility คือทำให้ระดับความดังเสียงเท่ากันตลอดเท่ากันทุกช่วงความถี่ ซึ่งต่างจากกระบวนการทำความดังเสียงให้เป็นบรรทัดฐาน หรือ normalizing Loudness ที่เป็นการขยาย/ลด ความดังเสียงเป็นสัดส่วนกันกับเสียงที่แท้จริง

ซึ่งสูตรที่ใช้ในการคำนวณสำหรับเครื่องช่วยฟังที่ใช้สูตรค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 คือ
ถ้า $THR_i < 100$

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0.5 (110 - THR_i) \quad (5)$$

ถ้า $100 < THR_i < 120$

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = THR_i - THR_n \quad (6)$$

เมื่อ THR_i คือ ระดับเริ่มในการได้ยินของผู้สูญเสียการได้ยิน

และ THR_n คือ ระดับเริ่มในการได้ยินของผู้มีการได้ยินปกติ

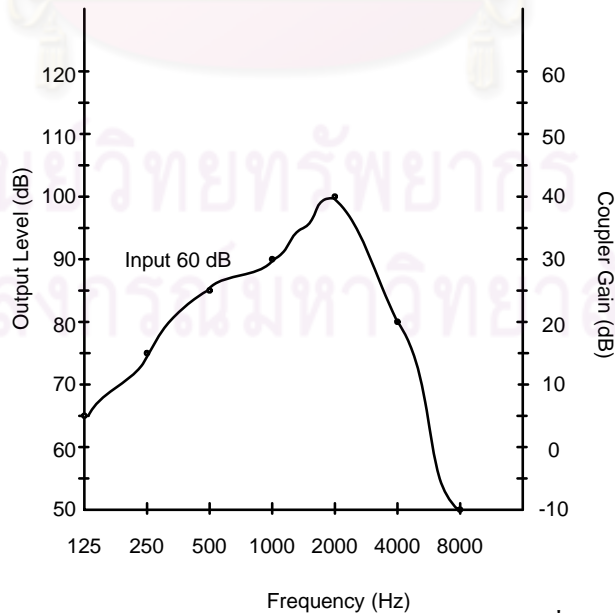
ในวิทยานิพนธ์นี้ จะนำพิจารณาเฉพาะเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , FIG6 และ NAL-NL1 เท่านั้น เพราะเนื่องจากหลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ IHAFf นั้นต้องใช้ห้องปฏิบัติการทดสอบจริงๆเท่านั้น จึงจะสามารถหาค่าสูตรอัตราขยายสำหรับผู้ใช้นั้นๆได้

2.4 การแสดงผลหรือคุณลักษณะของเครื่องช่วยฟัง

หัวข้อนี้กล่าวถึงกราฟต่างๆที่ใช้แสดงประสิทธิภาพหรือคุณลักษณะของเครื่องช่วยฟัง

2.4.1 Gain-Frequency Response

เป็นวิธี ที่ใช้ในการแสดงประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟัง โดยกราฟจะแสดงค่าระดับความดังเสียง (SPL) ของสัญญาณขาออกของเครื่องช่วยฟัง ณ ความถี่ต่างๆ ซึ่งกราฟ Gain-Frequency Response นำไปใช้คำนวณค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังได้ เมื่อทราบ SPL ของสัญญาณขาเข้าของเครื่องช่วยฟัง

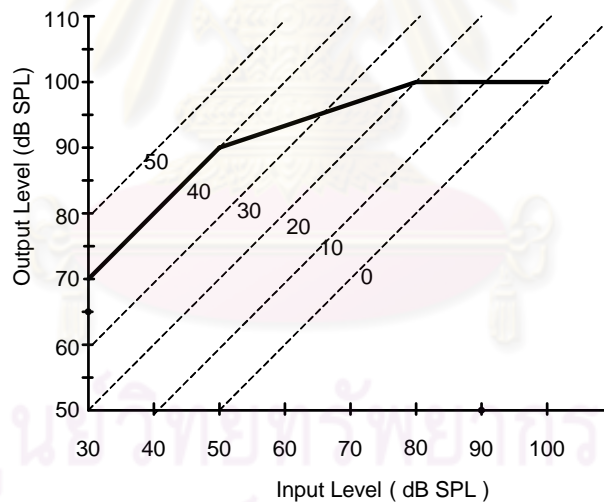

รูปที่ 14 กราฟตัวอย่าง Gain-Frequency Response ของเครื่องช่วยฟัง [7]

จากรูปที่ 14 แสดงให้เห็น Gain-Frequency Response ของสัญญาณขาเข้าที่ SPL เป็น 60 dB แขนทางซ้ายมือเป็น SPL ของสัญญาณขาออกจากเครื่องช่วยฟัง ส่วนแกนทางขวามือเป็น อัตราขยายของเครื่องช่วยฟัง ตัวอย่างเช่น ที่ความถี่ 1000 Hz สัญญาณเข้า ที่ระดับความดัง 60 dB จะถูกขยายด้วยอัตราขยาย 30 dB (อ่านจากแกนทางขวามือ) และจะมีสัญญาณเสียงขาออกที่ ระดับความดัง 90 dB (อ่านจากแกนทางซ้ายมือ) สำหรับค่าที่ทางมาตรฐาน IEC (International Electroacoustical Commission) และมาตรฐาน ANSI (American National Standards Institute) กำหนดให้ใช้วัดสัญญาณขาออกของเครื่องช่วยฟัง เมื่อสัญญาณขาเข้ามี SPL เป็น 90 dB จะเรียกว่า Output SPL (OSPL) 90 -Frequency Response

2.4.2. Input-Output

เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง SPL ของสัญญาณขาเข้า และ SPL ของสัญญาณขาออกของเครื่องช่วยฟัง ที่ความถี่หนึ่งๆ ความชัน (Slope) ของกราฟจะแสดงถึงค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟัง ณ ความถี่นั้นๆ

รูปที่ 15 กราฟตัวอย่าง I-O Curve ของเครื่องช่วยฟัง [7]

จากรูปที่ 15 กราฟเส้นทึบสามารถอธิบายได้เป็น 3 ส่วนดังนี้

- ส่วนแรก สัญญาณขาเข้าช่วงความดังระหว่าง 30-50 dB จะถูกขยายขนาดด้วยค่าอัตราขยายคงที่เท่ากับ 40 dB
- ส่วนที่สอง สัญญาณขาเข้าช่วงความดังระหว่าง 50-80 dB จะถูกบีบอัด ในช่วงกว้าง
- ส่วนที่สาม สัญญาณขาเข้าช่วงความดังที่เกิน 80 dB จะถูกบีบอัด ให้มี SPL ของสัญญาณขาออกไม่เกิน 100 dB

2.4.3 ประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังด้านความสามารถในการขยายขนาดสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง

การวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังด้านความสามารถในการขยายขนาดสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง ในเบื้องต้นที่จะนำเสนอในส่วนนี้คือ

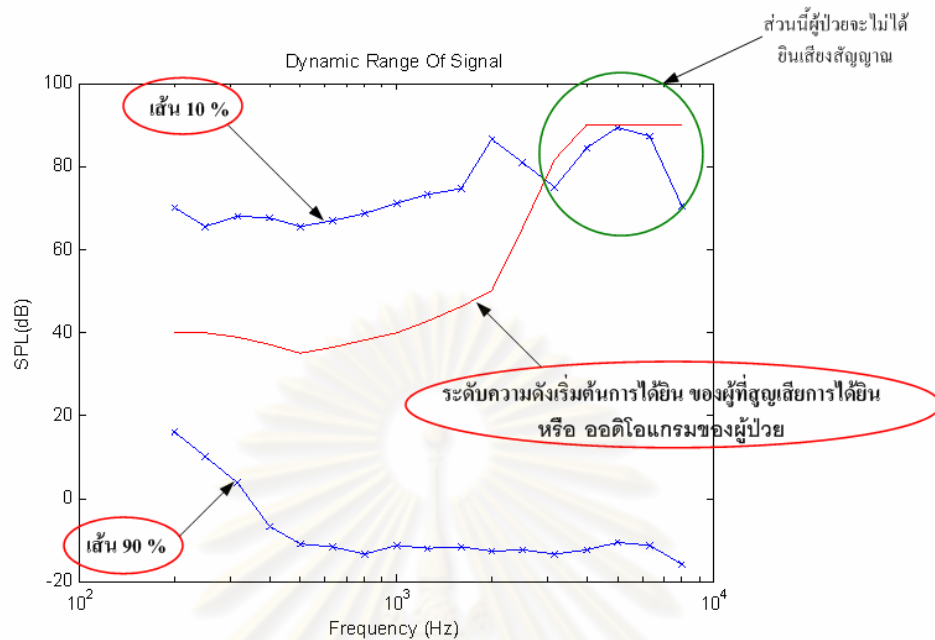
- 1) ค่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกกับสัญญาณขาเข้าของเครื่องช่วยฟัง (Dynamic Range)
- 2) ค่า Articulation Index (AI)
- 3) ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก (Error Of Output)

2.4.3.1 ค่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกกับสัญญาณขาเข้าของเครื่องช่วยฟัง (Dynamic Range)

ตัวชี้วัดสำหรับการพิจารณาความสามารถในการขยายขนาดสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง อาศัยค่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออก กับ สัญญาณเข้าของเครื่องช่วยฟัง เมื่อค่าพิสัยพลวัตของสัญญาณเสียงใดๆ หากจากช่วงความแตกต่างระหว่าง SPL สูงสุดและ SPL ต่ำสุด ของสัญญาณนั้นๆ สำหรับการนำเสนอค่าพิสัยพลวัตของสัญญาณหนึ่งๆ จะแสดงผ่านทางระดับ 10 % และระดับ 90 % เมื่อนิยามระดับ 10 % (เส้นบน) เป็น SPL ที่มีเพียง 10 % ของสัญญาณเสียงในช่วงความถี่นั้นๆ มีความดังมากกว่า และระดับ 90 % (เส้นล่าง) แสดงถึง SPL ที่มีถึง 90 % ของสัญญาณเสียงในช่วงความถี่นั้นๆ มีความดังมากกว่า [12] ทั้งนี้ ออดิโอแกรมของผู้ป่วยจะถูกแสดงด้วยเพื่อการเปรียบเทียบเมื่อ สัญญาณเข้าถูกขยายขนาดได้อย่างเหมาะสม พิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง จะเพิ่มสูงขึ้นกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณเข้าของเครื่องช่วยฟัง และควรจะต้องสูงกว่าออดิโอแกรมของผู้ป่วยด้วย ผู้ป่วยจึงจะได้ยินเสียงนั้นๆ ได้

ตัวอย่างค่าพิสัยพลวัตของสัญญาณพูดหนึ่งๆ เมื่อเทียบกับระดับความดังเริ่มในการได้ยินของผู้ที่สูญเสียการได้ยิน หรือ ออดิโอแกรมของผู้ป่วย

ศูนย์วิจัยทางการแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 16 กราฟแสดงพิสัยพลวัตของสัญญาณเมื่อเทียบกับออติโอแกรมของผู้ป่วย

2.4.3.2 ค่า Articulation Index (AI) [13]

ค่า Articulation Index หรือค่า AI เป็นค่าที่ใช้วัดเพื่อเทียบประสิทธิภาพในการได้ยินของผู้ฟังโดยใช้ระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ฟังในการคำนวณ โดยค่า AI จะมีค่าสูงสุดคือ 100 ค่า AI เท่ากับ 100 หมายความว่า สัญญาณเสียงที่ได้อิน ผู้ฟังสามารถได้ยินและรู้เรื่องครบถ้วนชัดเจนทุกคำพูดที่ได้อิน ส่วนค่า AI เท่ากับ 0 หมายความว่า ไม่มีสัญญาณเสียงใดๆเลย ที่ผู้ฟังสามารถได้ยินแล้วรู้เรื่องเลย โดยปกติค่า AI ในแต่ละแถบความถี่ที่มีค่าน้อยกว่า 0.05 จะถือว่าสัญญาณเสียงในแถบความถี่นั้นๆ ที่ได้อิน ไม่สามารถฟังรู้เรื่องได้พอ ส่วนค่า AI ในแต่ละแถบความถี่ที่มีค่ามากกว่า 0.80 แสดงว่าสัญญาณเสียงในแถบความถี่นั้นที่ได้อิน สามารถฟังรู้เรื่องได้ดีพอ ค่า AI มีสูตรคำนวณจากการแบ่งความถี่ของสัญญาณเสียงพูดในรูป 1/3 Octave Band ในช่วงความถี่ระหว่าง 200 Hz ถึง 6300 Hz ที่ความถี่กลางในแต่ละแถบความถี่ย่อย (Centre Frequencies) การคำนวณค่า AI จะมีการถ่วงน้ำหนักความถี่ในแต่ละแถบความถี่ย่อยไม่เท่ากัน ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าถ่วงน้ำหนักที่ใช้ในการคำนวณหาค่า AI [13]

1/3 Octave Centre Frequency (Hz)	Lower Level (dB)	Upper Level (dB)	AI Weighting
200	23.1	53.1	1.00
250	30.4	60.4	2.00
315	34.4	64.4	3.25
400	38.2	68.2	4.25
500	41.8	71.8	4.50
630	43.1	73.1	5.25
800	44.2	74.2	6.50
1000	44.0	74.0	7.25
1250	42.6	72.6	8.50
1600	41.0	71.0	11.50
2000	38.2	68.2	11.00
2500	36.3	66.3	9.50
3150	34.2	64.2	9.00
4000	31.0	61.0	7.75
5000	26.5	56.5	6.25
6300	20.9	50.9	2.50

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่า ช่วงแถบความถี่ย่อยระหว่าง 1,000 - 4,000 Hz จะเป็นช่วงที่มีค่าถ่วงน้ำหนักมากเมื่อเทียบกับช่วงแถบความถี่ย่อยอื่น

วิธีการคำนวณหาค่า AI มีวิธีดังนี้

1. พิจารณาความถี่กลางของแต่ละแถบความถี่ย่อย เพื่อหาคะแนนในแต่ละแถบความถี่ย่อยไปเรื่อยๆ
  - 1.1 ถ้าระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ที่ต้องการวัดในแต่ละแถบความถี่ย่อยใดๆ มีค่ามากกว่า ขอบเขตบน (Upper Level) จะให้คะแนนแถบความถี่ย่อยนั้นเท่ากับ 0
  - 1.2 ถ้าระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ที่ต้องการวัดในแต่ละแถบความถี่ย่อยใดๆ มีค่าน้อยกว่า ขอบเขตล่าง (Lower Level) จะให้คะแนนแถบความถี่ย่อยนั้นเท่ากับ 1

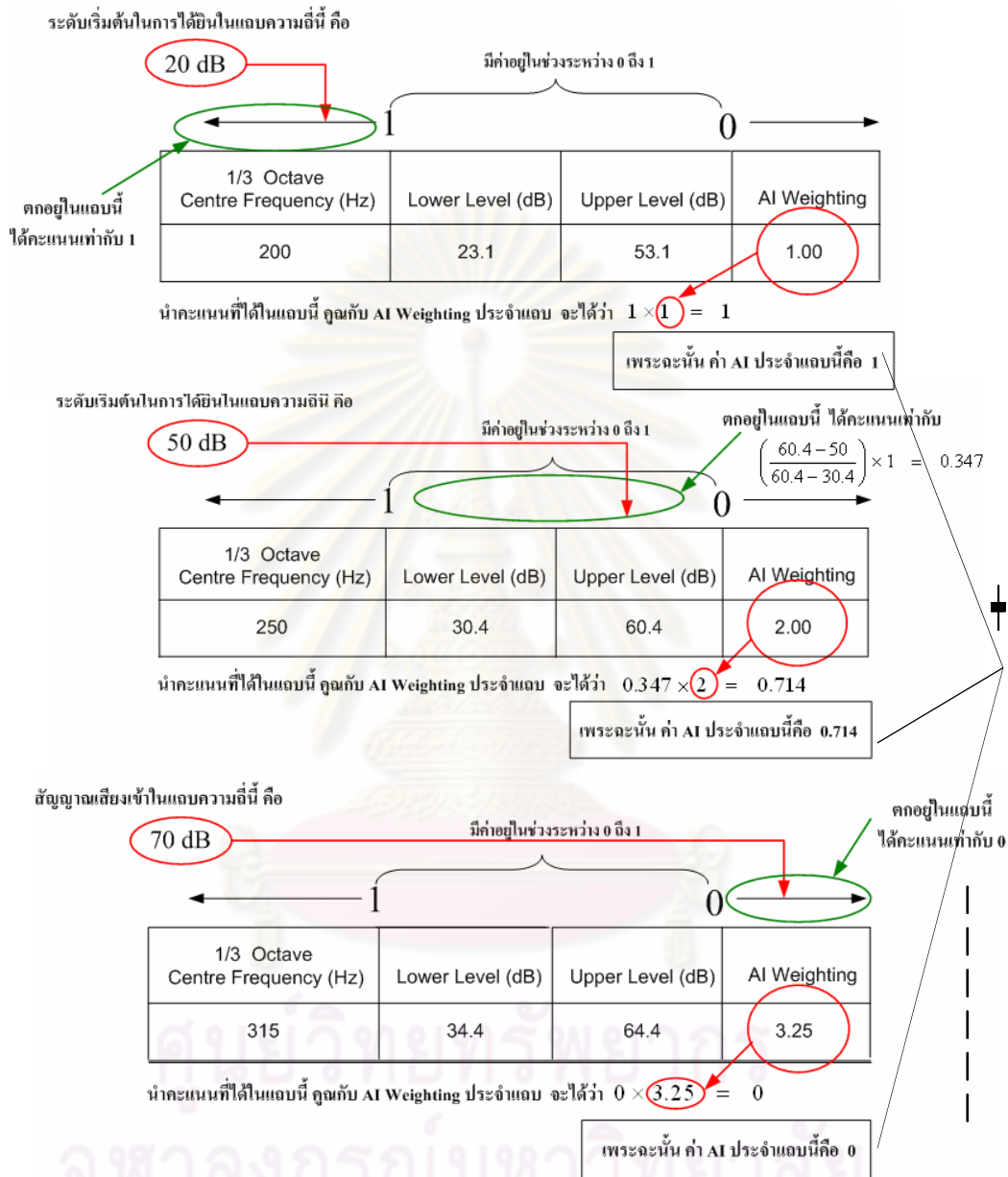
- 1.3 ถ้าระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ที่ต้องการวัดในแต่ละแถบความถี่ย่อยใดๆ มีค่าอยู่ระหว่างขอบเขตล่างและขอบเขตบน จะให้คะแนนแถบความถี่ย่อยนั้นโดยการประมาณเชิงเส้นเทียบให้มีค่าระหว่าง 0 กับ 1
2. นำคะแนนของแถบความถี่ย่อยแต่ละแถบ คูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนัก (AI Weighting) ของแต่ละแถบความถี่ย่อยนั้น จะได้เป็นค่า AI ของแถบความถี่ย่อยใดๆ
3. นำค่า AI ของทุกแถบความถี่ย่อย 16 แถบ มารวมกัน ค่าที่ได้คือ ค่า AI หรือ ค่าที่ใช้วัดเพื่อเทียบประสิทธิภาพในการได้ยินของผู้ฟังนั่นเอง ดังตัวอย่างด้านล่าง

1/3 Octave Centre Frequency (Hz)	ระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยิน (dB)
200	20
250	50
315	70
↓	↓
↓	↓

รูปที่ 17 แสดงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของตัวอย่างผู้ที่ต้องการวัดค่า AI ในแต่ละช่วงแถบความถี่ย่อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การคำนวณค่า AI คำนวณได้จาก

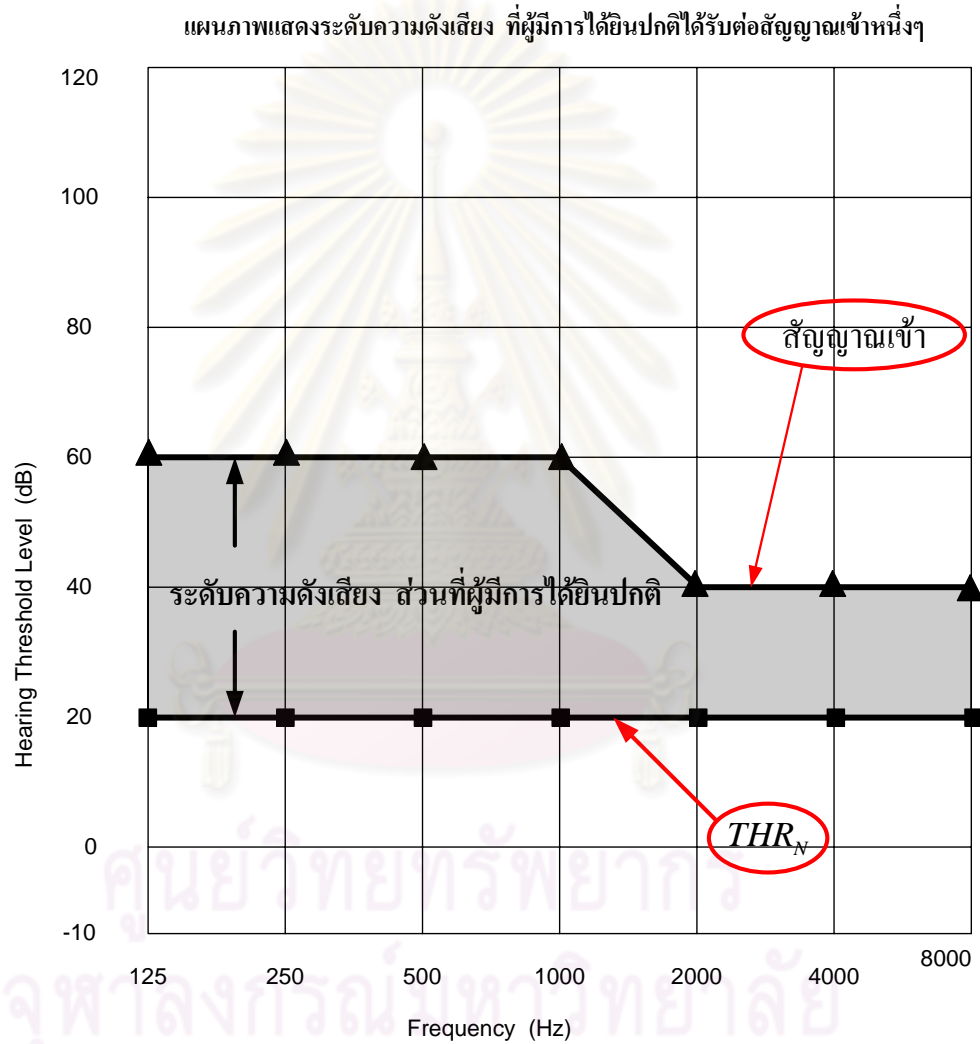

รูปที่ 18 การคำนวณหาค่า AI โดยใช้แถบความถี่ย่อย 1/3 Octave Band

เมื่อได้ค่า AI ประจำแถบความถี่ย่อยครบทั้ง 16 แถบ ให้นำค่า AI ประจำแถบความถี่ย่อยทุกแถบ มา รวมกัน จะได้ค่า AI (Articulation Index) นั้นเอง

2.4.3.3 ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก (Error Of Output)

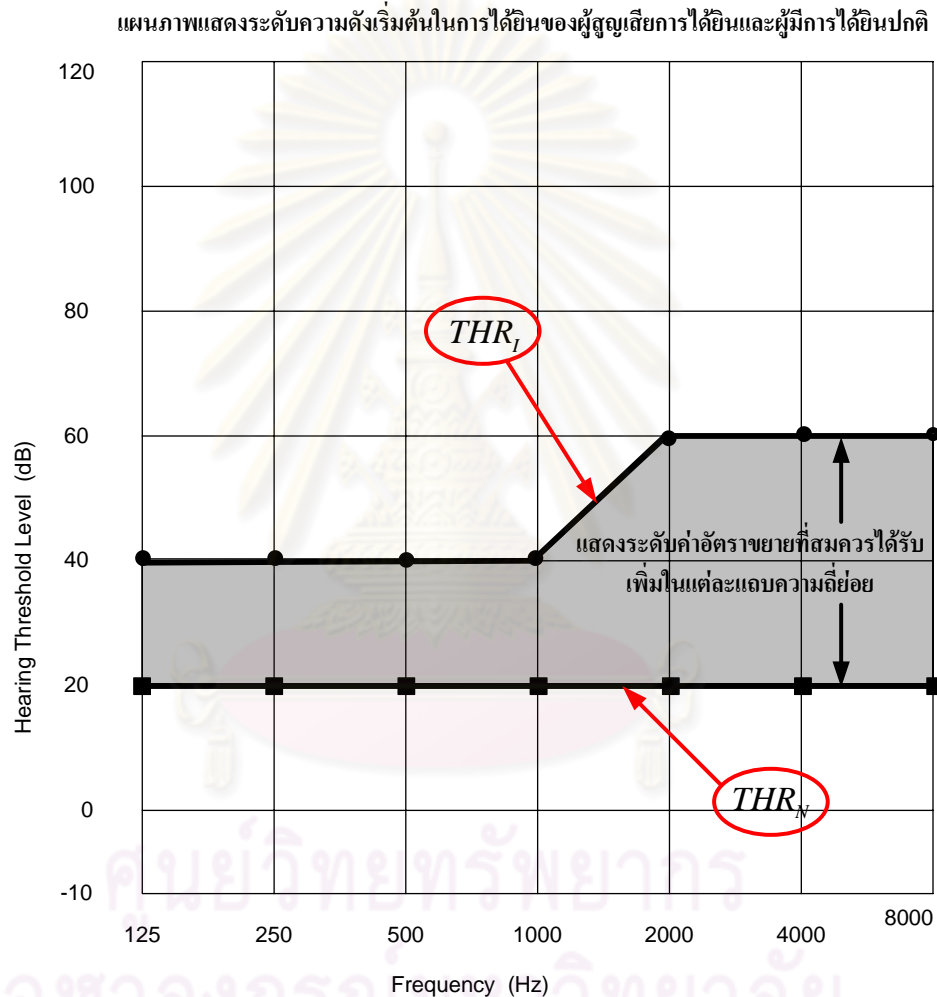
วิธีหาประสิทธิภาพของสัญญาณขาออกของเครื่องช่วยฟังแบบนี้ มีแนวคิดมาจาก การต้องการให้ผู้สูญเสียการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟังได้รับสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ให้มีค่าใกล้เคียงกับผู้มีการได้ยินปกติ ให้มากที่สุด อธิบายดังต่อไปนี้

รูปที่ 19 แผนภาพแสดงระดับความดังเสียงที่ผู้มีการได้ยินปกติได้รับต่อสัญญาณเข้าหนึ่งๆ

การที่ผู้ฟังจะได้อินสัญญาณเสียง ก็ต่อเมื่อ ระดับสัญญาณเสียงที่ได้รับนั้น มีค่ามากกว่า ระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ฟังนั้นๆ โดยถ้าระดับเสียงสัญญาณเสียงที่ได้รับนั้น มีค่ามากกว่าระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ฟังนั้นมากเท่าใด ระดับความดังเสียงที่ผู้ฟังนั้นได้รับ ก็จะมีค่าความดังขึ้นมากเท่านั้น จากรูปที่ 19 ซึ่งเป็นการพิจารณาในส่วนสัญญาณเข้าหนึ่งๆ

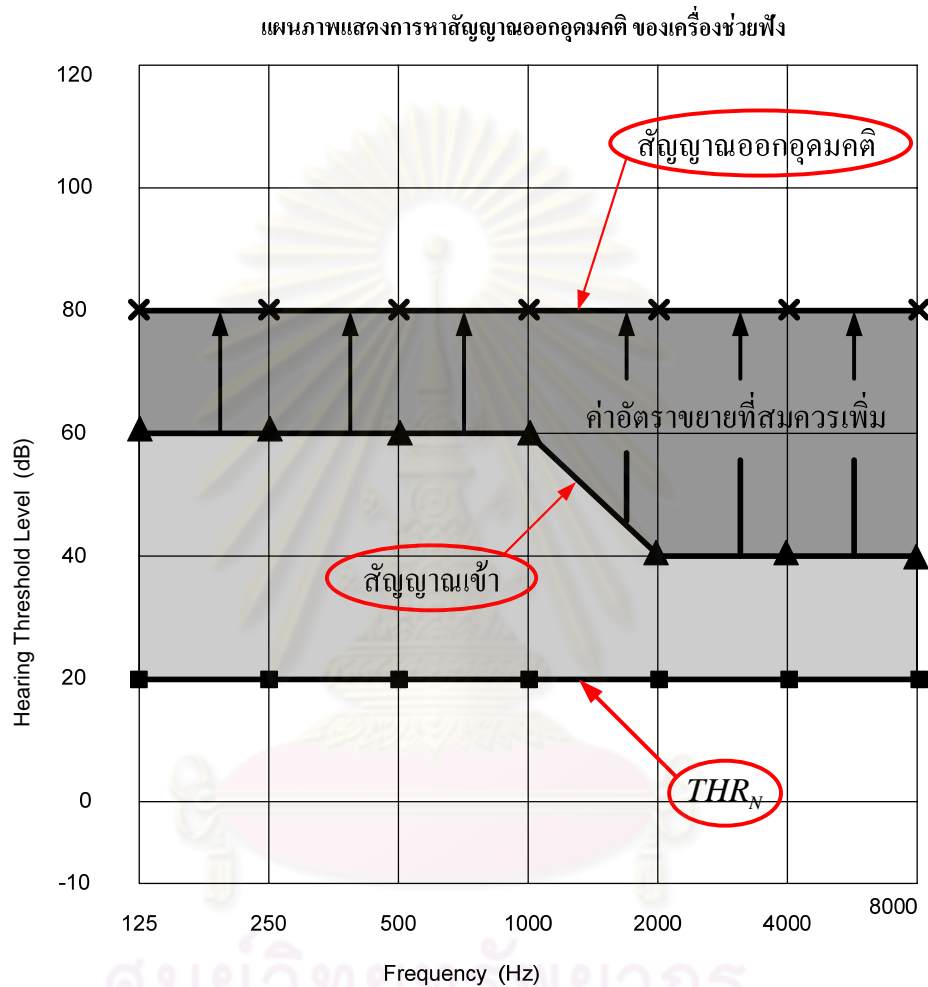
กับผู้มีการได้ยินปกติ จะเห็นว่า พื้นที่สีเทาคือส่วนที่ระดับสัญญาณเสียงที่ได้ยินมีค่ามากกว่าระดับความดังเริ่มต้นในการยินของผู้มีการได้ยินปกติ นั่น ซึ่งพื้นที่สีเทานี้ คือส่วนที่ต้องการให้ผู้ที่มีการสูญเสียการได้ยิน ได้รับเท่ากับผู้มีการได้ยินปกติ นั่นเอง ต่อไปจะเป็นแผนภาพแสดงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้สูญเสียการได้ยินและผู้มีการได้ยินปกติ

รูปที่ 20 แผนภาพแสดงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้สูญเสียการได้ยินและผู้มีการได้ยินปกติ

จากรูปที่ 20 เป็นแผนภาพแสดงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้สูญเสียการได้ยินและผู้มีการได้ยินปกติ จะเห็นว่า พื้นที่สีเทาของรูปนี้ แสดงถึงระดับการสูญเสียการได้ยินตลอดช่วงความถี่ หรือมองอีกมุมหนึ่งก็คือ ค่าอัตราขยายที่สมควรเพิ่มให้สัญญาณเสียงเข้าของเครื่องช่วยฟังในแต่ละแถบความถี่ย่อย เพื่อทดแทนระดับการสูญเสียการได้ยินตลอดช่วงความถี่ของผู้มีการได้ยินนั่นเอง ซึ่งในเมื่อ พื้นที่สีเทานี้ คือ ค่าอัตราขยายที่สมควรเพิ่มให้

สัญญาณเสียงเข้า ต่อไปจะเป็นรูปแสดง ค่าสัญญาณเข้าที่ได้รับการเพิ่มอัตราขยายดังกล่าว ซึ่งในที่นี้ เราจะเรียกว่า “สัญญาณออกอุดมคติของเครื่องช่วยฟัง”

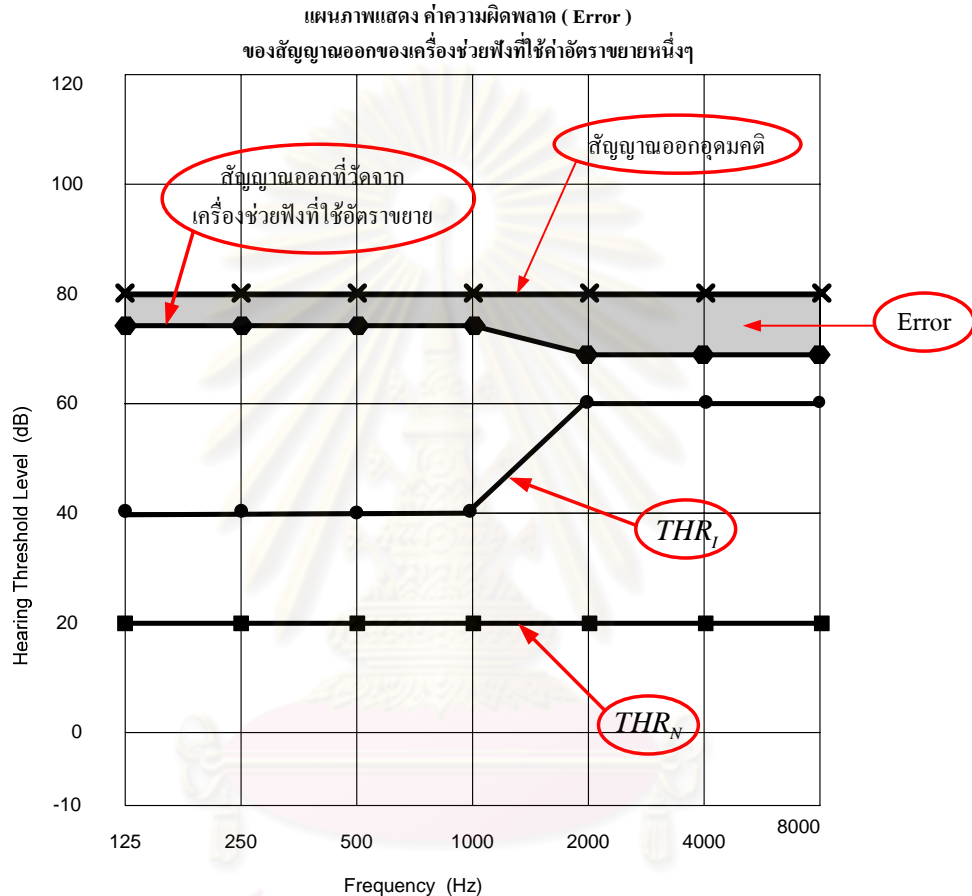
รูปที่ 21 การหาสัญญาณออกอุดมคติของเครื่องช่วยฟัง

จากรูปที่ 21 จะเห็นว่า เราสามารถคำนวณหาหาค่าสัญญาณออกอุดมคติของเครื่องช่วยฟังได้ โดย

$$\begin{aligned} \text{ระดับเสียงสัญญาณออกอุดมคติ} &= \text{ระดับเสียงสัญญาณเข้า} + \text{ค่าอัตราขยายที่สมควรเพิ่ม} \quad (7) \\ \text{เมื่อ} \quad \text{ค่าอัตราขยายที่สมควรเพิ่ม} &= \text{ระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้มีการสูญเสีย} \\ &\quad \text{การได้ยิน} - \text{ระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้มี} \\ &\quad \text{การยินปกติ} \\ &= \text{THR}_I - \text{THR}_N \quad (8) \end{aligned}$$

เมื่อทำการคำนวณได้ค่าสัญญาณออกอุดมคติได้แล้ว ต่อไปจะเป็นวิธีการวัดประสิทธิภาพของสัญญาณออกเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์แบบค่าอัตราขยายต่างๆ โดยจะทำการสมมติค่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้อัตราขยายใดๆเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจดังนี้

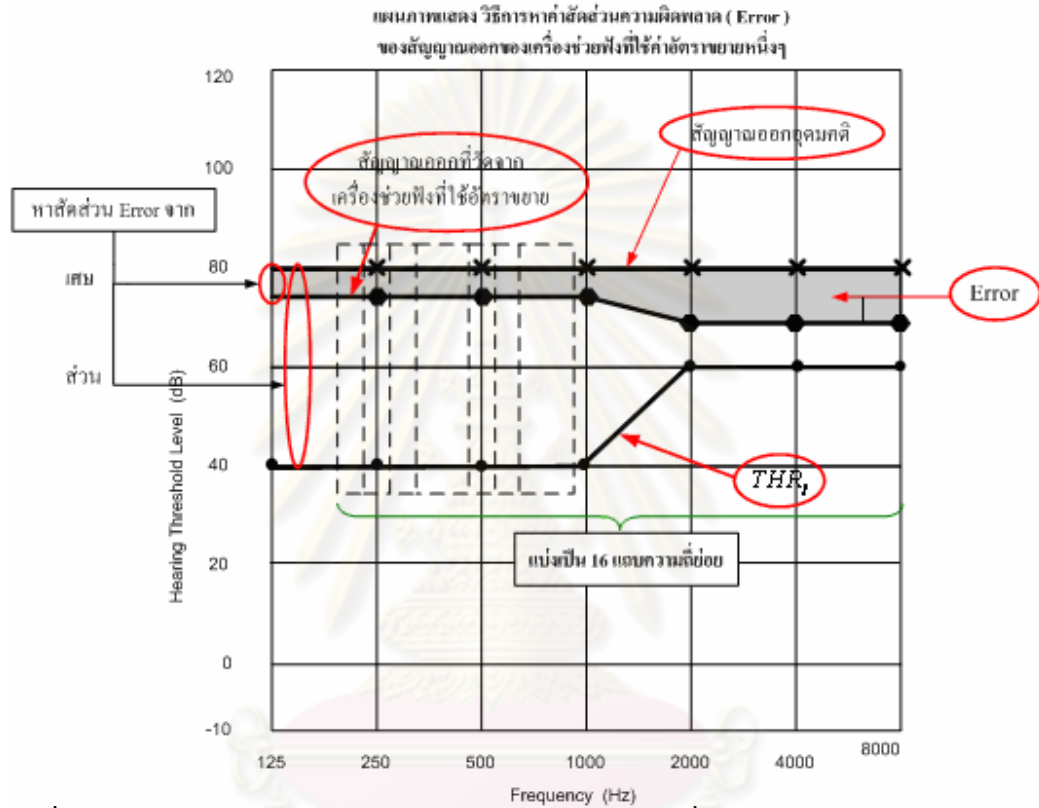

รูปที่ 22 ค่าความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้สูตรค่าอัตราขยายหนึ่ง เมื่อเทียบกับสัญญาณออกอุดมคติ

จากรูปที่ 22 แสดงให้เห็นค่าความผิดพลาด(Error) จากสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้อัตราขยายหนึ่ง เมื่อเทียบกับสัญญาณออกอุดมคติของเครื่องช่วยฟัง โดยจากรูป จะเห็นว่า ค่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้น มีค่าไม่คงที่ขึ้นกับ THR_1 , THR_n , ระดับสัญญาณเสียงเข้า และ ค่าอัตราขยายที่เลือกใช้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดการคำนวณที่ละเอียดและใกล้เคียงที่สุด ในวิทยานิพนธ์นี้ เสนอให้คิดค่าคำนวณโดยการแบ่งแถบความถี่ย่อย ในรูปของ 1/3 Octave Band โดยต่อไปจะเป็นการคิดคำนวณค่าความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่ย่อย

ตารางที่ 2 การแบ่งแถบความถี่ย่อยแบบ 1/3 Octave Band

1/3 Octave Centre Frequency (Hz)	200	250	315	400	500	630	800	1000	1250	1600	2000	2500	3150	4000	5000	6300
----------------------------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------	------	------	------	------	------	------	------	------

รูปที่ 23 วิธีการหาค่าสัดส่วนความผิดพลาดของแต่ละแถบความถี่ย่อย 1/3 Octave Band

จากรูปที่ 23 สัดส่วนความผิดพลาด หาได้จากการเทียบสัดส่วนระหว่างความผิดพลาดของสัญญาณขาออกที่ออกจากเครื่องช่วยฟังกับสัญญาณออกอุดมคติ ต่อ ระดับความดังเสียงที่ผู้มีการสูญเสียการได้ยินได้รับกับสัญญาณออกอุดมคติ นั่นคือ

สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่ย่อย, $E_k = \frac{\text{ความผิดพลาดของสัญญาณขาออกที่ออกจากเครื่องช่วยฟังกับสัญญาณออกอุดมคติ}}{\text{ระดับความดังเสียงที่ผู้มีการสูญเสียการได้ยินได้รับกับสัญญาณออกอุดมคติ}}$

$$= \frac{|Ideal Output - Output|}{Ideal Output - THR_i} \quad (9)$$

เมื่อ E_k คือ ค่าสัดส่วน Error ในแต่ละแถบความถี่ย่อย

เนื่องจาก สัญญาณเสียงพูดส่วนใหญ่อยู่ในช่วงความถี่ 300-3400 Hz [14,15] นั่นคือ สำหรับสัญญาณเสียงพูด ค่าความถี่ในแต่ละช่วงความถี่ ย่อมมีค่าไม่เท่ากัน ทำให้เวลาคิดค่าเปอร์เซ็นต์ Error จะถ่วงน้ำหนักแต่ละแถบความถี่ย่อยให้เท่ากันไม่ได้ ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้ เสนอให้นำค่าความสำคัญหรือค่าถ่วงน้ำหนักในแต่ละแถบความถี่มาจากการคำนวณค่า AI ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าถ่วงน้ำหนักความสำคัญของแต่ละแถบความถี่ย่อย

1/3 Octave Centre Frequency (Hz)	200	250	315	400	500	630	800	1000	1250	1600	2000	2500	3150	4000	5000	6300
Weighting Of Bands	1.00	2.00	3.25	4.25	4.50	5.25	6.50	7.25	8.50	11.50	11.00	9.50	9.00	7.75	6.25	2.50

เมื่อได้สัดส่วน Error ในแต่ละแถบความถี่ย่อยได้ครบทั้ง 16 แถบความถี่ย่อยแล้ว จะนำค่าดังกล่าวในแต่ละแถบความถี่ย่อย มาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนักในแต่ละแถบความถี่ย่อยนั้นๆ แล้วนำผลที่ได้ทุกแถบความถี่ย่อย มารวมกัน จะได้ค่าเปอร์เซ็นต์ Error ของสัญญาณออกอันเกิดจากเครื่องช่วยฟังที่ใช้สูตรค่าอัตราขยายใดๆ เทียบกับ สัญญาณออกในอุดมคติ ดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{เปอร์เซ็นต์ ความผิดพลาด} , P_{error} = \sum_{k=1}^{16} E_k W_k \quad (10)$$

เมื่อ E_k คือ ค่าสัดส่วน Error ในแต่ละแถบความถี่ย่อย

และ W_k คือ ค่าถ่วงน้ำหนักความสำคัญของแต่ละแถบความถี่ย่อย

ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดที่ได้ จะเป็นอีกวิธีในการแสดงประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟัง ที่ใช้สูตรค่าอัตราขยายต่างๆ

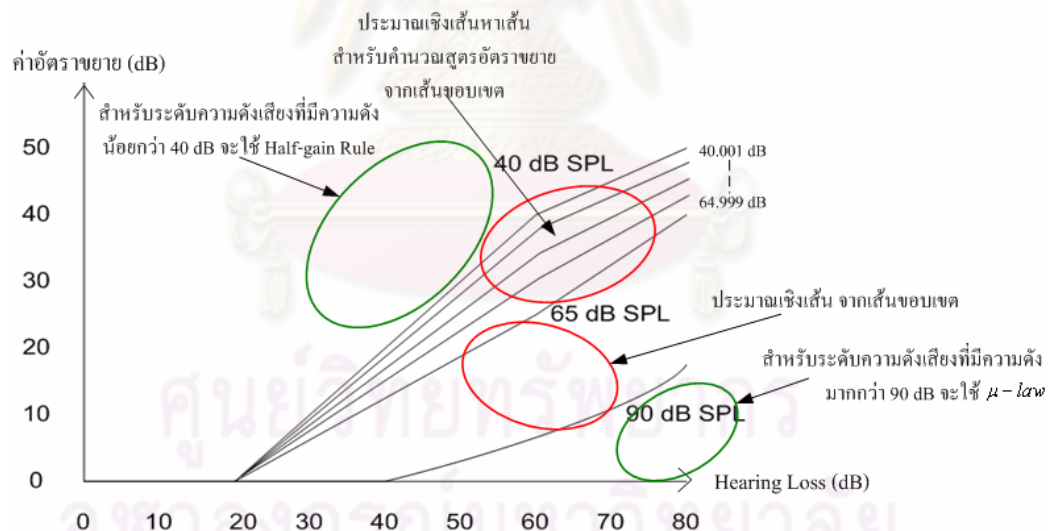
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

การปรับปรุงหลักเกณฑ์สำหรับค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟัง แบบบีบอัดหลายแถบความถี่

เนื่องจากในวิทยานิพนธ์นี้ เราสนใจเฉพาะเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL, FIG6 และ NAL-NL1 เท่านั้น เนื่องจาก เครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ IHAF นั้นต้องใช้ห้องปฏิบัติการทดลองจริง ซึ่งยากต่อการทดสอบ โดยในส่วนของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 ซึ่งสนใจในส่วนของระดับสัญญาณเสียงเข้า ในวิทยานิพนธ์นี้ จะขอเสนอการปรับปรุงสูตรสำหรับค่าอัตราขยายสำหรับเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 ดังอธิบายในหัวข้อย่อย 3.1

3.1 สูตรค่าอัตราขยายทุกช่วงระดับความดังเสียงสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ FIG6

รูปที่ 24 การเพิ่มสูตรอัตราขยายกับเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6

เนื่องจากสูตรค่าอัตราขยายที่ใช้เดิมสำหรับเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 [7] ถูกออกแบบใช้สำหรับระดับความดังของสัญญาณเสียงเข้าตั้งแต่ 40-90 dB เท่านั้น ซึ่งในส่วนของค่าอัตราขยายสำหรับระดับความดังของสัญญาณเสียงเข้าที่น้อยกว่า 40 dB และมากกว่า 90 dB จะมีการใส่สูตรค่าอัตราขยายเพิ่มเข้าไปดังนี้

- ที่ระดับเสียงขาเข้าที่น้อยกว่า 40 dB

จะใช้สูตรค่าอัตราขยายเชิงเส้นแบบ Half-gain Rule ซึ่งมีหลักการคือ ค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังที่ช่วงความถี่ใดๆ จะมีค่าเท่ากับ ครึ่งหนึ่งของระดับการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วย

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = \frac{1}{2} \times (THR_I - THR_N)$$

- ที่ระดับเสียงขาเข้าที่ 40 dB

ที่ระดับเสียงนี้ ค่าอัตราขยายจะถูกคำนวณโดยใช้สูตรอัตราขยายที่ต่างกัน ขึ้นกับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยิน ของผู้ที่สูญเสียการได้ยินที่แตกต่างกันดังนี้

1. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่น้อยกว่า 20 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0$$

2. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่อยู่ในช่วงระหว่าง 20 ถึง 60 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = HL - 20$$

3. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่มากกว่า 60 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0.5HL + 10$$

- ที่ระดับเสียงขาเข้าที่ 65 dB

ที่ระดับเสียงนี้ ค่าอัตราขยายจะถูกคำนวณโดยใช้สูตรอัตราขยายที่ต่างกัน ขึ้นกับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยิน ของผู้ที่สูญเสียการได้ยินที่แตกต่างกันดังนี้

1. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่น้อยกว่า 20 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0$$

2. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่อยู่ในช่วงระหว่าง 20 ถึง 60 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0.6(HL - 20)$$

3. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่มากกว่า 60 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0.8HL - 23$$

- ที่ระดับเสียงขาเข้าที่ 95 dB

ที่ระดับเสียงนี้ ค่าอัตราขยายจะถูกคำนวณโดยใช้สูตรอัตราขยายที่ต่างกัน ขึ้นกับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยิน ของผู้ที่สูญเสียการได้ยินที่แตกต่างกันดังนี้

1. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่น้อยกว่า 40 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0$$

2. สำหรับระดับความดังเริ่มต้นการได้ยินที่มากกว่า 40 dB สูตรค่าอัตราขยายที่ใช้คือ

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 0.1(HL - 40)^{1.4}$$

- ที่ระดับเสียงขาเข้ามากกว่า 95 dB

ที่ระดับเสียงขาเข้ามากกว่า 95 dB จะใช้กฎของ μ -law เพื่อปรับค่าสัญญาณเสียงโดยวิธี

Normalizing

$$\text{อัตราขยาย (dB)} = 100 \operatorname{sgn}(x(n)) \cdot \left[\frac{\log_{10}(1 + \mu(x(n)))}{\log_{10}(1 + \mu)} \right]$$

* โดยปกติ ระดับเสียงเข้าในภาวะปกติ จะไม่ถึง 95 dB ดังนั้นการใส่ μ -law เข้าไป จึงเป็นการใส่เพื่อให้ระบบเครื่องช่วยฟังแบบ FIG-6 สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในกรณีที่ระดับความดังสัญญาณเสียงเข้าน้อยกว่า 40 dB จะเลือกใช้สูตรค่าอัตราขยายแบบ Half-gain Rule เพราะไม่ต้องการให้ค่าอัตราขยายมีค่ามากเกินไปสูตรค่าอัตราขยายแบบบีบอัดสำหรับเสียงตั้งแต่ 40 dB ขึ้นไป เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาเสียงป้อนกลับในเครื่องช่วยฟัง

ในกรณีที่ระดับความดังสัญญาณเสียงเข้ามากกว่า 90 dB จะเลือกใช้สูตรค่าอัตราขยายแบบ μ -law เพราะสัญญาณเสียงที่มีระดับความดังระดับนี้ ในชีวิตประจำวัน จะพบได้น้อยมาก และระดับสัญญาณเสียงเข้าระดับนี้ก็มีระดับความดังพอเกือบจะถึงระดับความดังมากที่สุดที่ยังคงยอมรับได้

โดยในส่วนกรณีระดับความดังสัญญาณเสียงเข้าตั้งแต่ 40-95 dB จะยังคงใช้สูตรหลักเกณฑ์ค่าขยายแบบ FIG6 แบบเดิม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

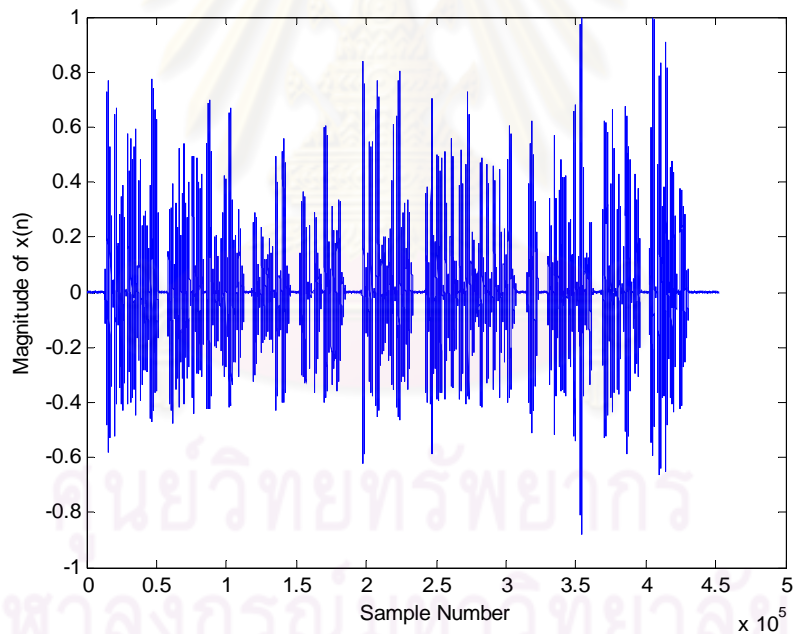
ผลการจำลองระบบและการวิเคราะห์ผล

4.1 การจำลองระบบบนคอมพิวเตอร์

ในหัวข้อนี้ กล่าวถึง สัญญาณเสียงขาเข้า ที่ใช้ในการจำลองระบบของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อย ที่ศึกษาในวิทยานิพนธ์นี้และการจำลองระบบในกรณีต่างๆคือ

4.1.1 สัญญาณเสียงขาเข้า

สัญญาณเสียงพูด ที่เลือกใช้เป็นสัญญาณเสียงขาเข้าของเครื่องช่วยฟังมีความถี่ชักตัวอย่างเท่ากับ 16 kHz กล่าวคือว่า “ ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีผู้ประสบปัญหาการสูญเสียการได้ยิน สูงถึง 22 ล้านคน หรือ คิดเป็น แพลเปอร์เซ็นต์ ปัญหาการสูญเสียการได้ยินเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของสังคมปัจจุบัน ” ดังแสดงในรูปที่ 25

รูปที่ 25 สัญญาณเสียงพูดขาเข้าของเครื่องช่วยฟัง

4.2 ประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเลือกใช้วิธีวัดประสิทธิภาพ 3 ข้อ คือ

1. วัดจากค่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง
2. วัดจากค่า Articulation Index (AI)
3. วัดจากค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณขาออกของเครื่องช่วยฟัง

4.3 ผลการจำลองระบบ

ในหัวข้อนี้จะทำการจำลองระบบบนคอมพิวเตอร์ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพ 3 เรื่องดังกล่าวในหัวข้อ 4.2 สำหรับเครื่องช่วยฟังแบบต่างๆกันดังนี้

1. เครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบเชิงเส้น ซึ่งในที่นี้ จะใช้สูตรค่าอัตราขยายแบบ Half-gain Rule
2. เครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบบีบอัด ซึ่งใช้ 2 สูตรหลักเกณฑ์ค่าอัตราขยาย ดังนี้

เครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบบีบอัดแบบ DSL

เครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบบีบอัดแบบ FIG6 ที่ปรับปรุงใหม่

โดยแบ่งการทดลองเพื่อวัดประสิทธิภาพออกเป็น 3 ส่วนด้วยกันคือ

1. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างเครื่องช่วยฟังแบบเชิงเส้นและแบบบีบอัดในกรณี 1 แถบความถี่และหลายแถบความถี่
  1. การเปรียบเทียบเพื่อวัดประสิทธิภาพระหว่างเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด 1 แถบความถี่ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL และ เครื่องช่วยฟังแบบไม่บีบอัด แบบดั้งเดิม 1 แถบความถี่ ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ Half-gain Rule
  2. การเปรียบเทียบเพื่อวัดประสิทธิภาพระหว่างเครื่องช่วยฟัง 2 แถบความถี่ย่อยแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL และ เครื่องช่วยฟัง 2 แถบความถี่ย่อยแบบไม่บีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ Half-gain Rule
2. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดระหว่าง 1 , 2 และ 4 แถบความถี่ย่อย
3. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ต่างๆสำหรับค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด

- ในการทดลองส่วนที่ 1 ทดลองเพื่อเปรียบเทียบว่าระหว่างประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบดั้งเดิมและแบบบีบอัด เครื่องช่วยฟังแบบไหนดีกว่ากัน ซึ่งในการทดลองส่วนนี้ จะใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL ในการทดลอง
- ในการทดลองส่วนที่ 2 ทดลองเพื่อเปรียบเทียบว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันซึ่งในที่นี้คืออัตราขยายแบบ DSL ว่าระหว่าง 1 , 2 และ 4 แถบความถี่ย่อย อันไหนมีประสิทธิภาพดีกว่ากัน
  - * ในส่วนการทดลองที่ 1 และ 2 จะทดลองกับผู้ป่วย 1 คน คือนายประพัฒน์ ซึ่งออติโอแกรมของนายประพัฒน์หารายละเอียดได้ในส่วนถัดไปและใช้วิธีวัดประสิทธิภาพโดยวัดจากค่าพิสัยพลวัต*
- ในการทดลองส่วนที่ 3 ทดลองเพื่อเปรียบเทียบว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดด้วยตัวเอง ค่าอัตราขยายแบบใด มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งในส่วนนี้การทดลองจะใช้เครื่องช่วยฟังที่แบ่งแถบความถี่ย่อย 6 แถบความถี่
  - * ในส่วนการทดลองที่ 3 จะทดลองกับผู้ป่วยทั้งหมด 3 คน ซึ่งมีออติโอแกรมการสูญเสียการได้ยินทั้งกรณีการสูญเสียการได้ยินมากที่ช่วงระดับความถี่สูง และการสูญเสียการได้ยินเท่ากันที่ทุกช่วงความถี่ ซึ่งหารายละเอียดได้ในส่วนถัดไปและใช้วิธีวัดประสิทธิภาพโดยวัดจากค่าพิสัยพลวัต , ค่า AI และค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด *

4.3.1 ระบบในเครื่องช่วยฟังที่ใช้ในการทดลอง

4.3.1.1 เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อย

สัญญาณเสียงเข้า $x(n)$ ที่จะถูกส่งต่อเข้าสู่คลังวงจรกรองวิเคราะห์ (Analysis Filter Banks: AFB) ซึ่งจะแบ่งสัญญาณเสียงออกเป็น M แถบความถี่ย่อย เพื่อให้สามารถขยายขนาดสัญญาณเสียงในแต่ละแถบความถี่ย่อย ด้วยค่าอัตราขยายที่ไม่เท่ากันในแต่ละแถบความถี่ย่อย เพื่อความเหมาะสมตามระดับการสูญเสียการได้ยิน ทั้งนี้สัญญาณเสียงที่ถูกขยายขนาดในแต่ละแถบความถี่ย่อย จะมีการบีบอัดสัญญาณเสียงตามที่อธิบายไว้ในหัวข้อ 2.2.1 จากนั้นสัญญาณเสียงย่อยทั้ง M แถบความถี่ย่อย จะถูกรวมกลับเป็นสัญญาณเสียงแบบทุกช่วงความถี่ (Fullband Signal) ด้วยคลังวงจรกรองสังเคราะห์ (Synthesis Filter Banks: SFB) ได้เป็นสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง, $s(n)$

4.3.2 การทดลองและประเมินผล

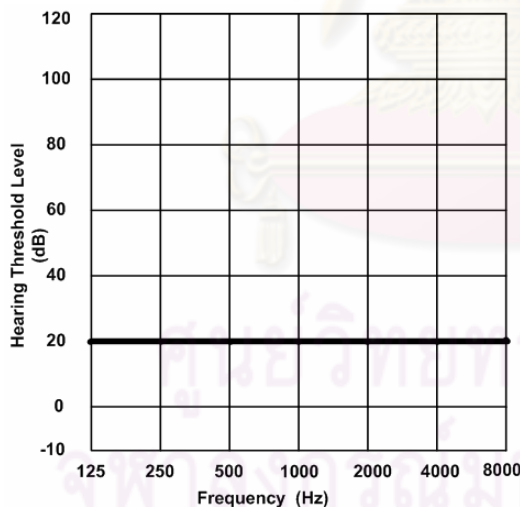
โดยจะแบ่งการทดลองออกเป็นดังต่อไปนี้

4.3.2.1 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างเครื่องช่วยฟังแบบเชิงเส้นและแบบบีบอัดในกรณีตั้งเดิมและหลายแถบความถี่

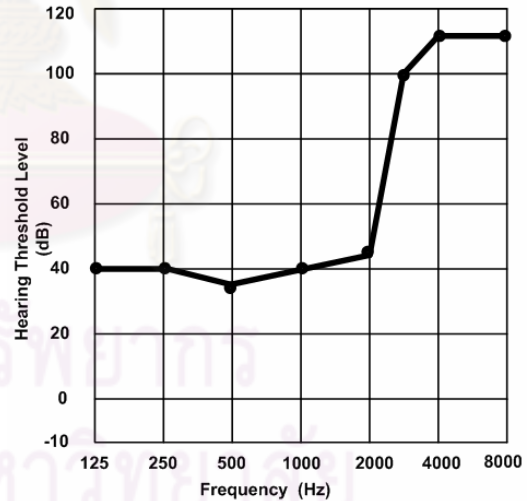
4.3.2.1.1 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัต ระหว่างเครื่องช่วยฟัง 1 แถบความถี่ย่อยแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL และ เครื่องช่วยฟัง 1 แถบความถี่ย่อยแบบไม่บีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ Half-gain Rule

ในหัวข้อนี้จะเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานระหว่างเครื่องช่วยฟังแบบตั้งเดิมโดยจะอ้างถึงเป็นกรณี 1 แถบความถี่ย่อย โดยจะใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายเครื่องช่วยฟังทั้งแบบคงที่และแบบบีบอัด DSL

ในขั้นตอนนี้ จะพิจารณาออติโอแกรมของผู้ป่วย 1 ท่าน (นาย ประพัฒน์) ที่ได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลจากภาควิชาโสตศอนาสิก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ รูปที่ 26 (ก) แสดงออติโอแกรมของผู้มีการได้ยินปกติ เปรียบเทียบกับออติโอแกรมของผู้ป่วยท่านนี้ ซึ่งมีการสูญเสียการได้ยินระดับปานกลางจนถึงระดับรุนแรง (Moderate-to-Severe Hearing loss) กล่าวคือมีการสูญเสียการได้ยินระดับปานกลางในช่วงความถี่ 125-2500 Hz และมีการสูญเสียการได้ยินระดับรุนแรงในช่วงความถี่ 2500 – 8000 Hz ดังแสดงในรูปที่ 26 (ข)

(ก) ออติโอแกรมของผู้มีการได้ยินปกติ

(ข) ออติโอแกรมของนายประพัฒน์

รูปที่ 26 ออติโอแกรมที่ใช้ในการจำลองระบบ

- การเปรียบเทียบโดยใช้พิสัยพลวัต

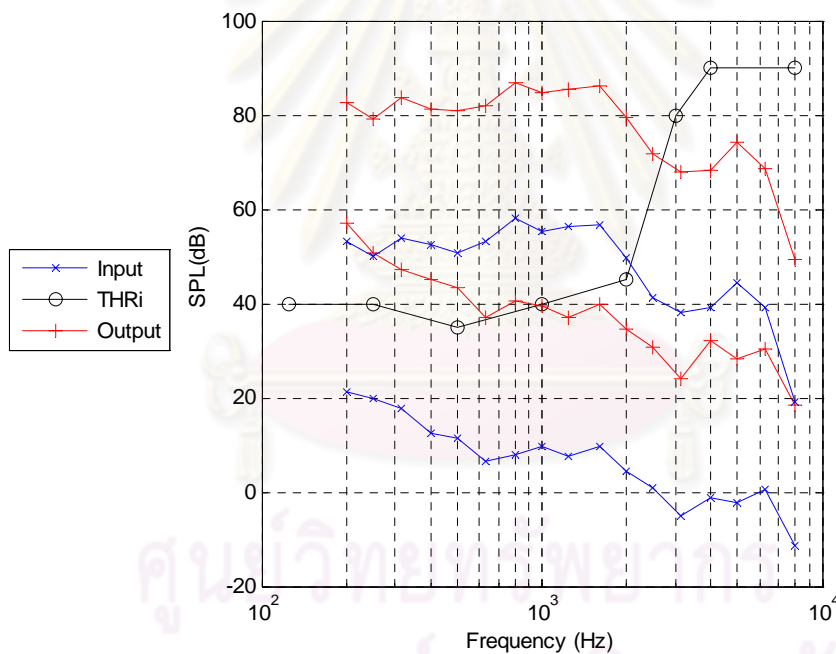
เครื่องช่วยฟังแบบไม่บีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ Half-gain Rule ซึ่งค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังในช่วงความถี่ใดๆ จะมีค่าเท่ากับ ครึ่งหนึ่งของระดับการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วย จากสูตรที่ (1) นั่นคือ

$$G_0 = \frac{1}{2} \times (THR_I - THR_N)$$

ดังแสดงในตารางที่ 4

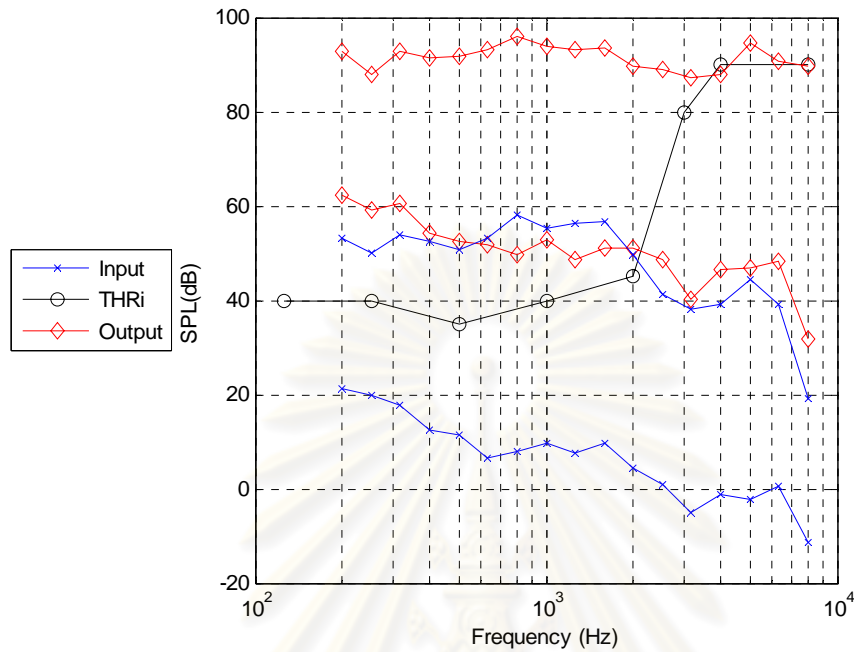
ตารางที่ 4 ค่าอัตราขยายสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบเชิงเส้นแบบดั้งเดิม

ช่วงแถบความถี่	ค่าอัตราขยาย
0 – 8000 Hz	$G_0 = \left(\frac{73.5156 - 14.6875}{2} \right) = 29.4141$

รูปที่ 27 พิสัยพลวัตของสัญญาณเข้าและสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบดั้งเดิมแบบไม่บีบอัด

เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์ สำหรับอัตราขยายแบบ DSL ค่าอัตราขยายสามารถคำนวณได้จาก สมการที่ (1), (2) และ (3)

รูปที่ 28 พิสัยพลวัตของสัญญาณเข้าและสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบตั้งเค็มแบบบีบอัด

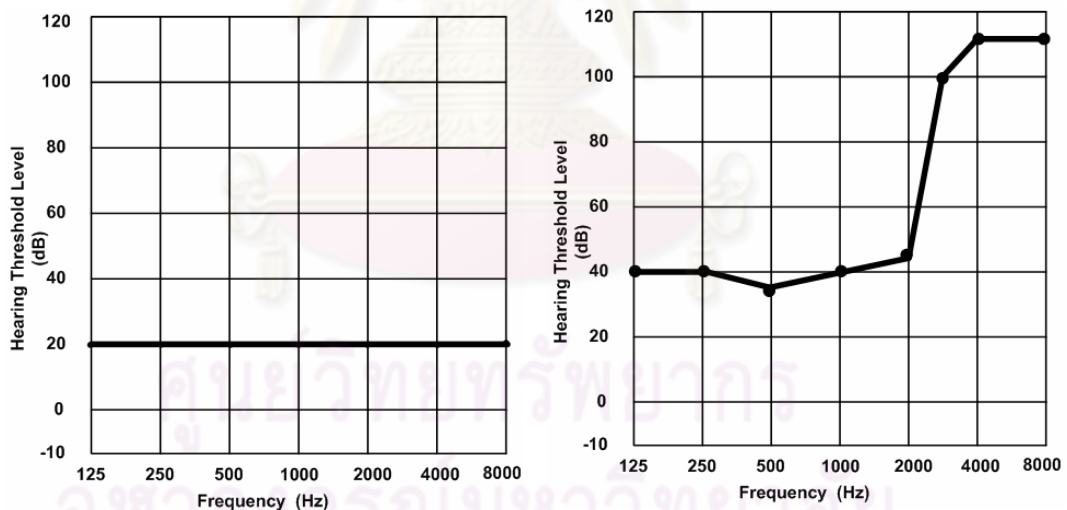
จากรูปที่ 27 และ 28 พบว่า สัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL จะมีช่วงพิสัยพลวัตที่กว้างมากกว่าของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบตั้งเค็ม ที่ใช้อัตราขยายคงที่ โดยจะเห็นว่า ระดับ 10 % ของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด จะสูงกว่า ออดิโอแกรมของผู้ป่วย และ สูงกว่าระดับ 10 % ของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟังแบบตั้งเค็ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงความถี่ 3-8 kHz ที่ผู้ป่วยมีการสูญเสียการได้ยินระดับรุนแรง

ศูนย์วิจัยทางการแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3.2.1.2 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัต ระหว่าง เครื่องช่วยฟัง 2 แถบความถี่ย่อยแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL และ เครื่องช่วยฟัง 2 แถบความถี่ย่อยแบบไม่บีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ Half-gain Rule

ในหัวข้อนี้จะเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานระหว่างเครื่องช่วยฟังแบบดั้งเดิมโดยจะอ้างถึงเป็นกรณี 2 แถบความถี่ย่อย โดยจะใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายเครื่องช่วยฟังทั้งแบบคงที่และแบบบีบอัด DSL นอกจากนี้เครื่องช่วยฟังทุกกรณีที่พิจารณาในวิทยานิพนธ์นี้ จะมีการใช้ระบบ AFC และการเพิ่มการประวิงเวลาคงที่ โดยเลือกใช้ $\Delta = 1 \text{ ms}$ หรือ เท่ากับ 16 ตัวอย่าง เมื่อ f_s เป็น 16 KHz

ในขั้นตอนนี้ จะพิจารณาออติโอแกรมของผู้ป่วย 1 ท่าน (นาย ประพัฒน์) ที่ได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลจากภาควิชาโสตศอนาสิก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ รูปที่ 29 (ก) แสดงออติโอแกรมของผู้มีการได้ยินปกติ เปรียบเทียบกับออติโอแกรมของผู้ป่วยท่านนี้ ซึ่งมีการสูญเสียการได้ยินระดับปานกลางจนถึงระดับรุนแรง (Moderate-to-Severe Hearing loss) กล่าวคือมีการสูญเสียการได้ยินระดับปานกลางในช่วงความถี่ 125-2500 Hz และมีการสูญเสียการได้ยินระดับรุนแรงในช่วงความถี่ 2500 – 8000 Hz ดังแสดงในรูปที่ 29 (ข)

(ก) ออติโอแกรมของผู้มีการได้ยินปกติ

(ข) ออติโอแกรมของนายประพัฒน์

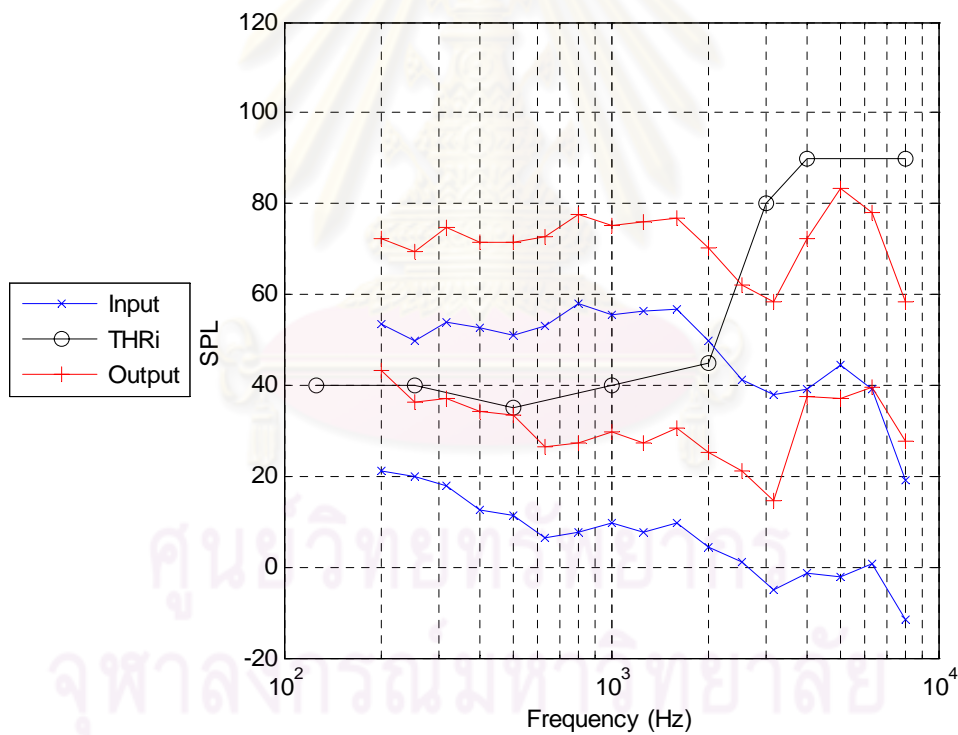
รูปที่ 29 ออติโอแกรมที่ใช้ในการจำลองระบบ

- การเปรียบเทียบโดยใช้ Dynamic Range

เครื่องช่วยฟังแบบไม่มีบีบอัด 2 แถบความถี่ย่อย ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ Half-gain Rule จากสูตรที่ (1) ซึ่งค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังที่แถบความถี่ใดๆ แสดงดังตารางที่ 5

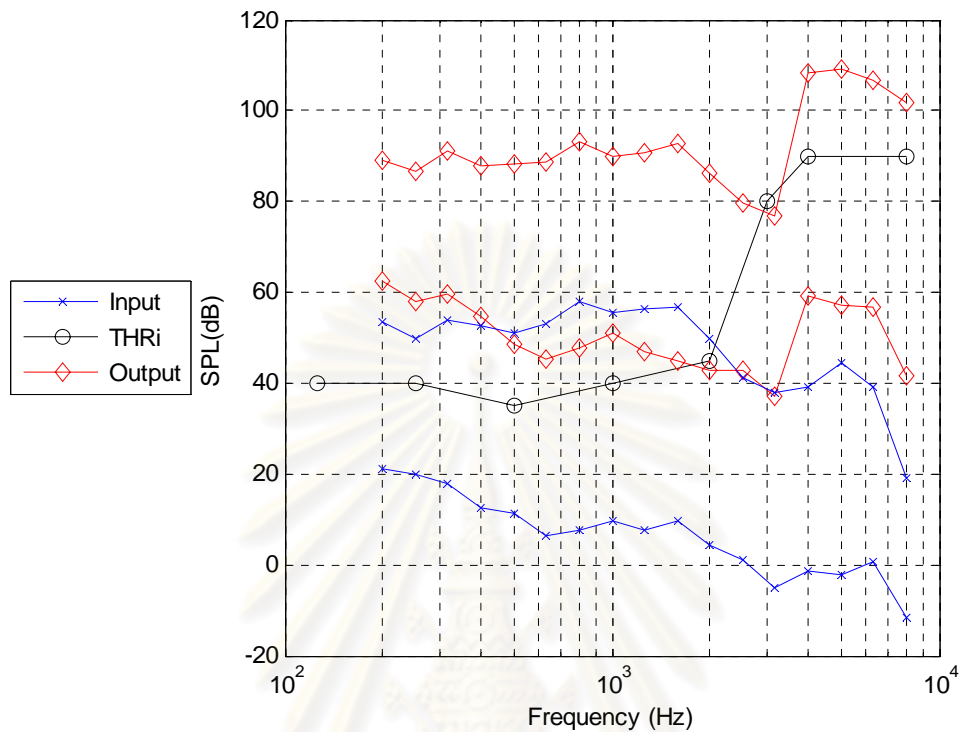
ตารางที่ 5 ค่าอัตราขยายในแต่ละ
แถบความถี่ย่อยของเครื่องช่วยฟังแบบเชิงเส้น 2 แถบความถี่ย่อย

ช่วงความถี่	ค่าอัตราขยาย
0-4000 Hz	$G_0 = \left(\frac{57.0313 - 16.875}{2} \right) = 20.0782$
4000-8000 Hz	$G_1 = \left(\frac{90 - 12.5}{2} \right) = 38.75$

รูปที่ 30 พิสัยพลวัตของสัญญาณเข้าและสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง
แบบดั้งเดิม 2 แถบความถี่ย่อย

เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์ สำหรับอัตราขยายแบบ DSL ค่าอัตราขยายสามารถ
คำนวณได้จาก สมการที่ (1), (2) และ (3)

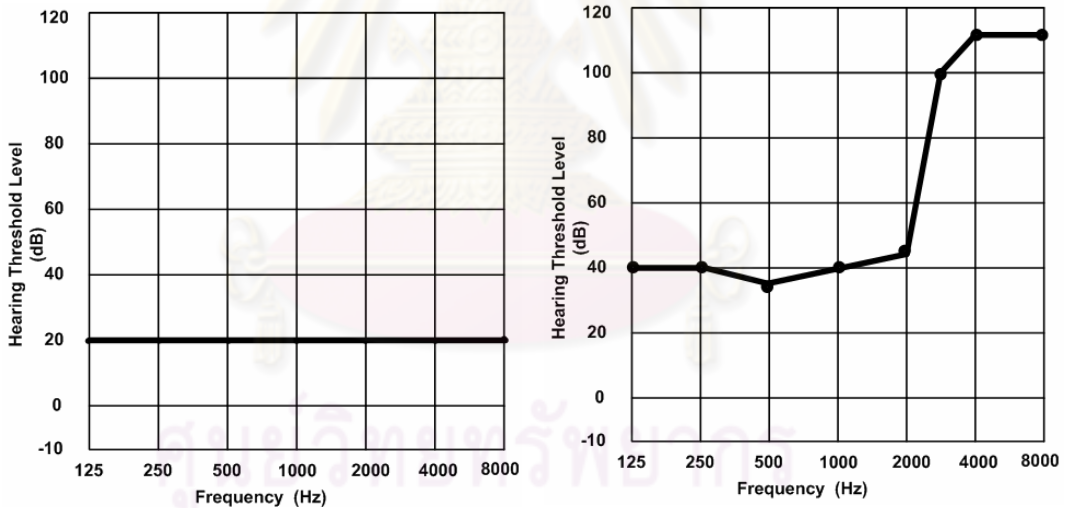
รูปที่ 31 พิสัยพลวัตของสัญญาณเข้าและสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด 2 แถบความถี่ย่อย (DSL)

จากรูปที่ 30 และ 31 พบว่า สัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL จะมีช่วงพิสัยพลวัตที่กว้างมากกว่าของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบดั้งเดิม ที่ใช้อัตราขยายคงที่ โดยจะเห็นว่า ระดับ 10 % ของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด จะสูงกว่า ออดิโอแกรมของผู้ป่วย และ สูงกว่าระดับ 10 % ของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟังแบบดั้งเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงความถี่ 3-8 kHz ที่ผู้ป่วยมีการสูญเสียการได้ยินระดับรุนแรง

4.3.2.2 การเปรียบเทียบพัลส์พลวัตระหว่าง เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่มี 1, 2 และ 4 แถบความถี่
ย่อย

ในหัวข้อนี้จะเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานระหว่างเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดโดยจะ
อ้างถึงเป็นกรณี 1 , 2 และ 4 แถบความถี่ย่อย นอกจากนี้เครื่องช่วยฟังทุกกรณีที่พิจารณาใน
วิทยานิพนธ์นี้ จะมีการใช้ระบบ AFC และการเพิ่มการประวิงเวลาคงที่ โดยเลือกใช้ $\Delta = 1\text{ ms}$
หรือ เท่ากับ 16 ตัวอย่าง เมื่อ f_s เป็น 16 KHz

ในขั้นตอนนี้ จะพิจารณาออติโอแกรมของผู้ป่วย 1 ท่าน (นาย ประพัฒน์) ที่ได้รับความ
อนุเคราะห์ข้อมูลจากภาควิชาโสตศอนาสิก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ รูปที่ 32 (ก) แสดงออติโอ
แกรมของผู้มีการได้ยินปกติ เปรียบเทียบกับออติโอแกรมของผู้ป่วยท่านนี้ ซึ่งมีการสูญเสียการได้
ยินระดับปานกลางจนถึงระดับรุนแรง (Moderate-to-Severe Hearing loss) กล่าวคือมีการสูญเสีย
การได้ยินระดับปานกลางในช่วงความถี่ 125-2500 Hz และมีการสูญเสียการได้ยินระดับรุนแรง
ในช่วงความถี่ 2500 – 8000 Hz ดังแสดงในรูปที่ 32(ข)

(ก) ออติโอแกรมของผู้มีการได้ยินปกติ

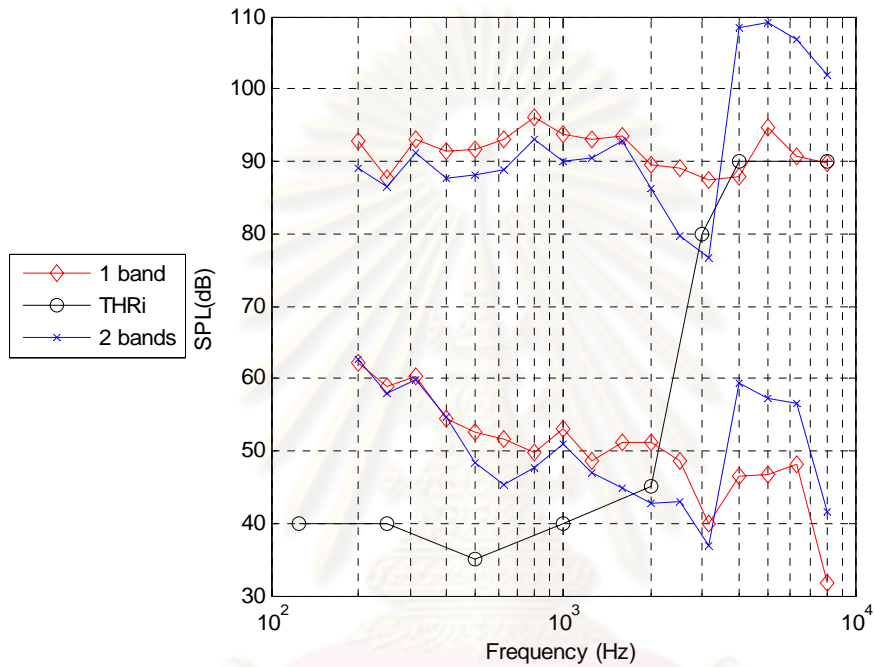
(ข) ออติโอแกรมของนายประพัฒน์

รูปที่ 32 ออติโอแกรมที่ใช้ในการจำลองระบบ

- การเปรียบเทียบโดยใช้ Dynamic Range

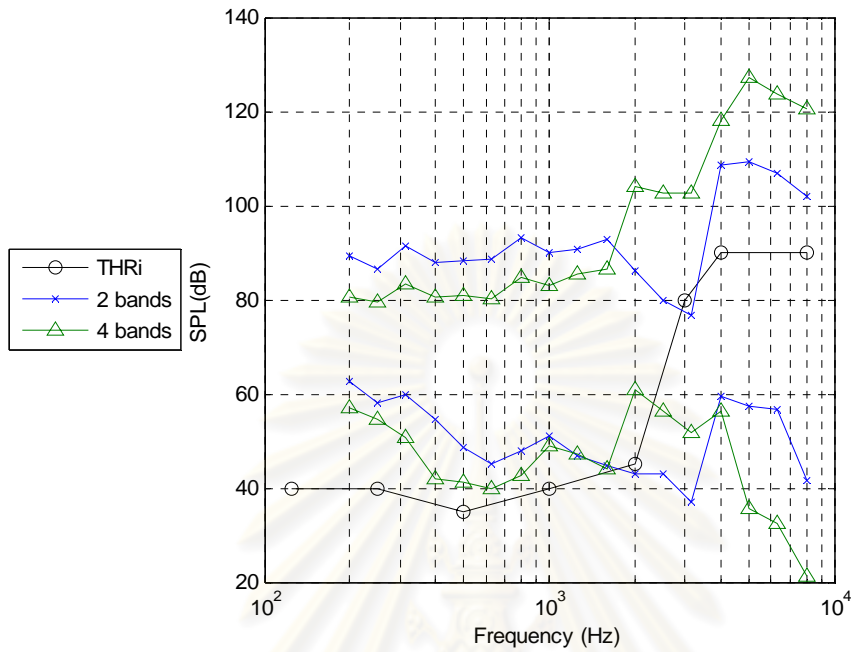
เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์ สำหรับอัตราขยายแบบ DSL ค่าอัตราขยายสามารถ
คำนวณได้จาก สมการที่ (1) , (2) และ (3)

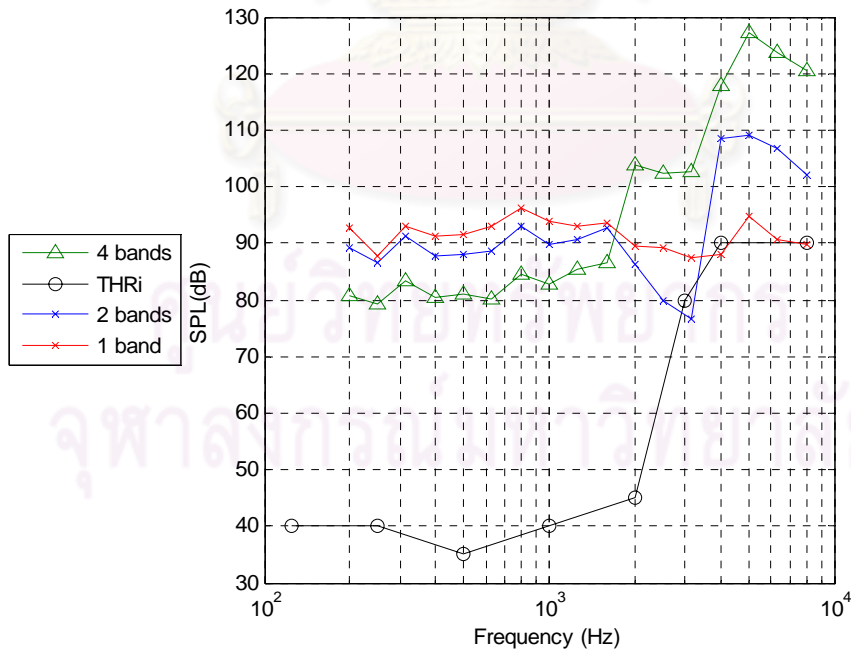
รูปที่ 33 พิสัยพลวัต ของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้

หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL 1 แถบความถี่ย่อย และ 2 แถบความถี่ย่อย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 34 พิสัยพลวัต ของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL 2 แถบความถี่ย่อย และ 4 แถบความถี่ย่อย

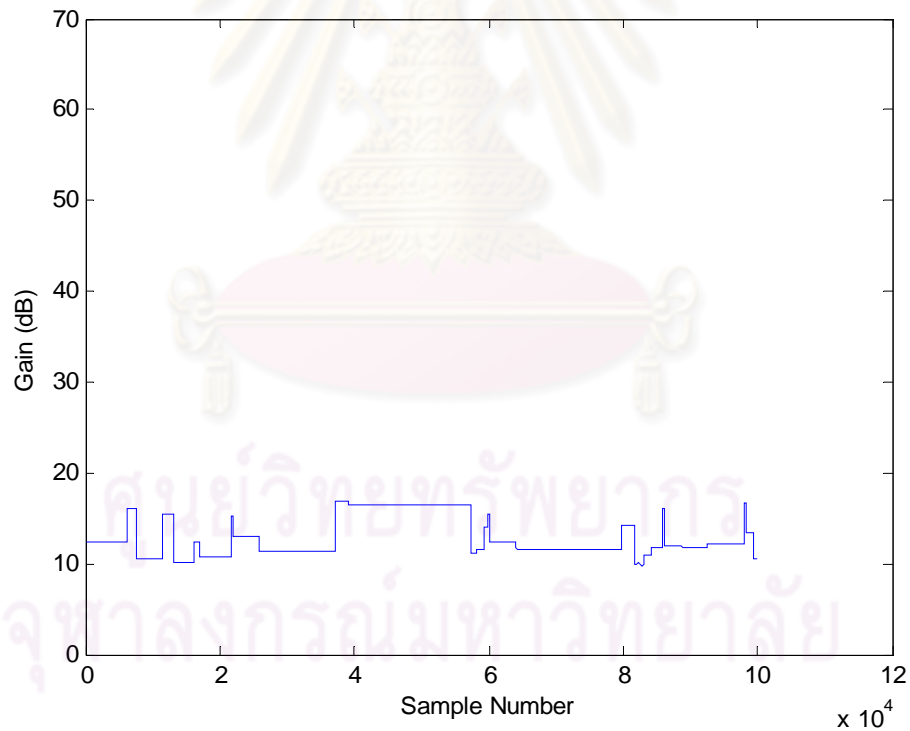

รูปที่ 35 พิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL 1 , 2 แถบความถี่ย่อยและ 4 แถบความถี่ย่อย เฉพาะเส้นบน (เฉพาะเส้น 10 %)

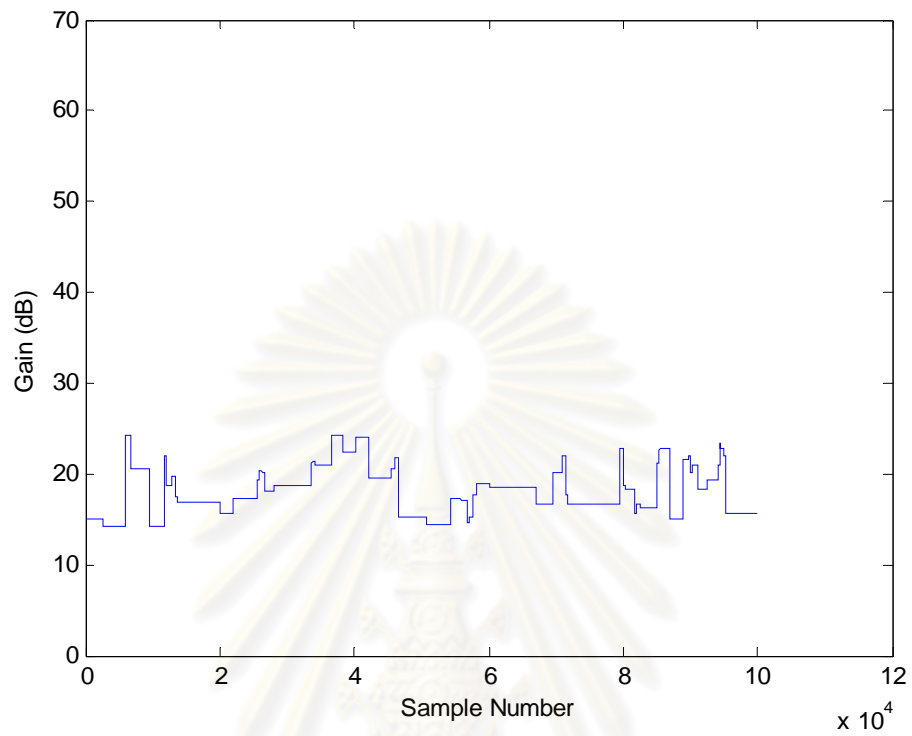
จากการทดลอง หาค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL ในแถบความถี่ จะได้ผลดังรูปที่ 36, 37, 38 และ 39 เมื่อช่วงแถบความถี่เป็นดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ช่วงความถี่ในเครื่องช่วยฟัง 4 แถบความถี่ย่อย

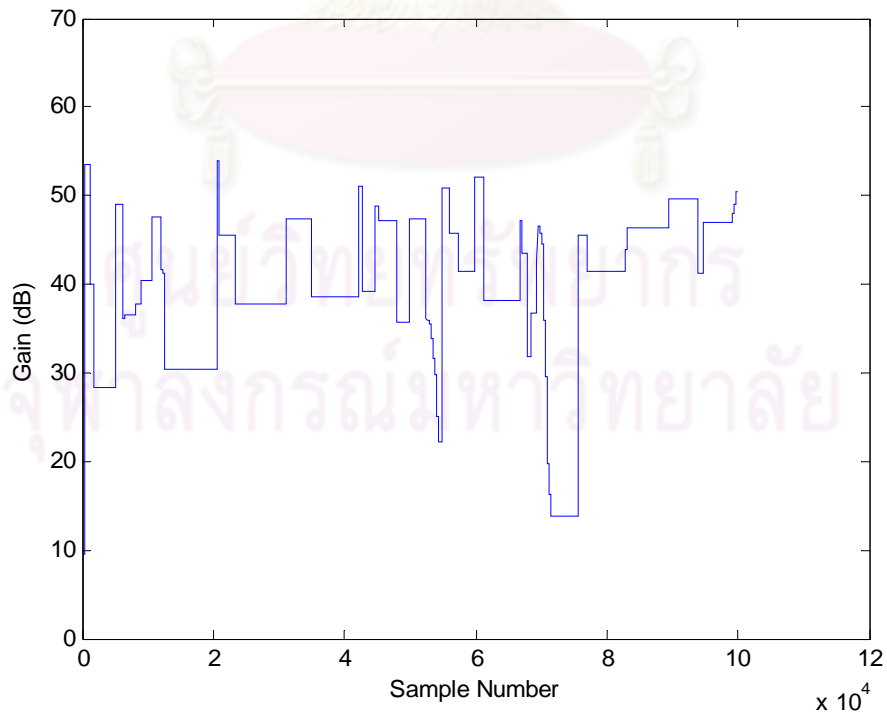
แถบความถี่ที่	ช่วงความถี่
1	0 – 1000 Hz
2	1000 – 2000 Hz
3	2000 – 4000 Hz
4	4000 – 8000 Hz

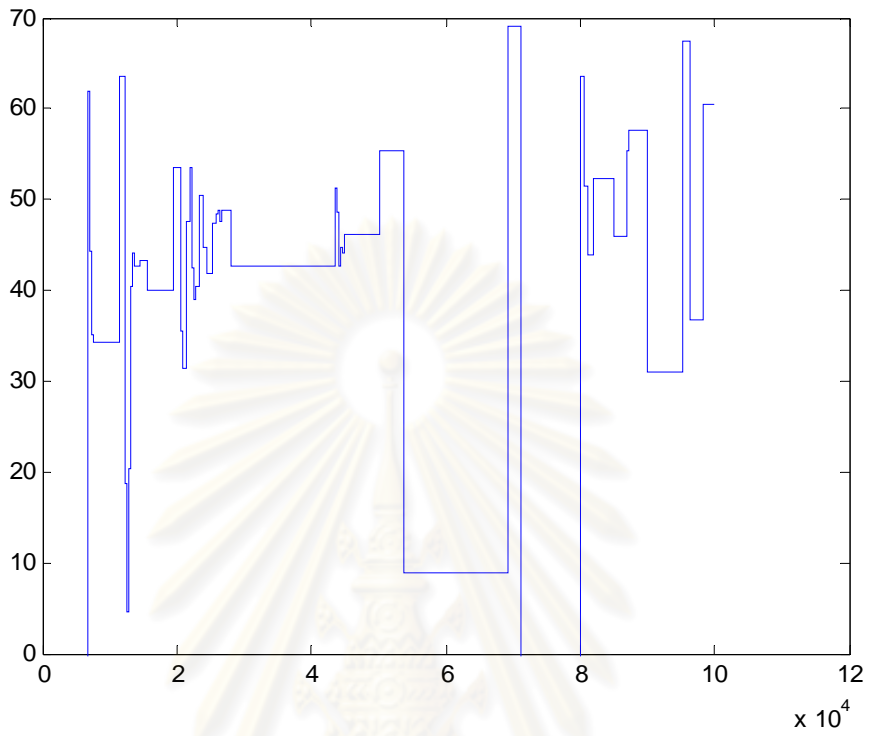
รูปที่ 36 ค่าอัตราขยายแถบความถี่ย่อยที่ 1 ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด

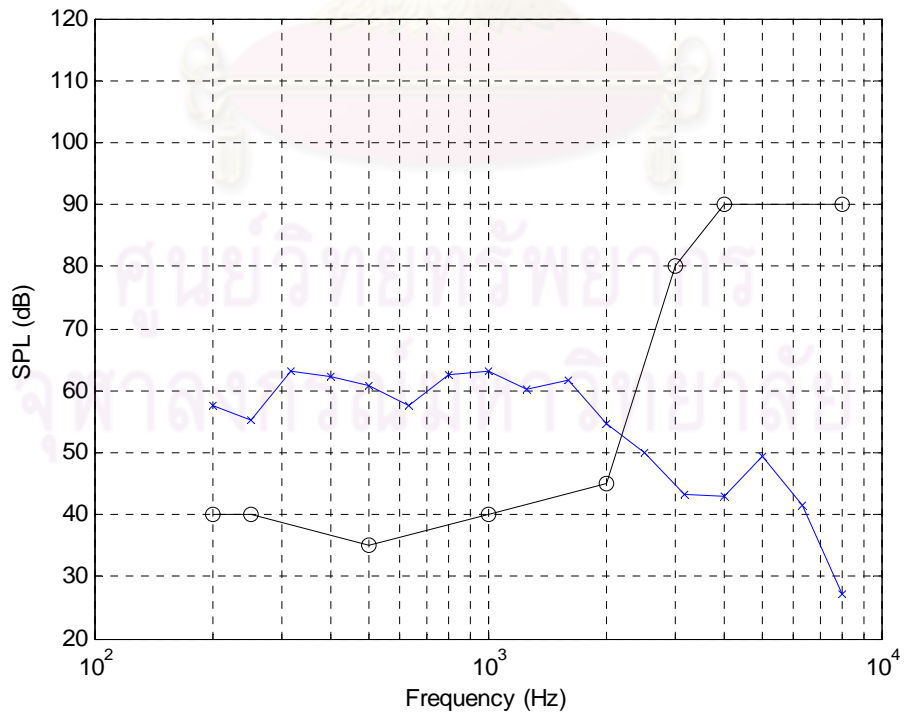
รูปที่ 37 ค่าอัตราขยายแถบความถี่ย่อยที่ 2 ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด

รูปที่ 38 ค่าอัตราขยายแถบความถี่ย่อยที่ 3 ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด

รูปที่ 39 ค่าอัตราขยายแถบความถี่ย่อยที่ 4 ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด

รูปที่ 40 ระดับ SPL ของสัญญาณเข้าของเครื่องช่วยฟัง เมื่อเทียบกับ THR_1 ของผู้ป่วย

จากรูปที่ 34 และ รูปที่ 35 เมื่อเพิ่มจำนวนแถบความถี่ย่อยขึ้นจาก 1 แถบความถี่ย่อยไปเป็น 2 และ 4 แถบความถี่ย่อยตามลำดับ จะพบว่าเส้น 10 % (เส้นบน) จะมีรูปร่างที่ใกล้เคียงกับ THR_u ของผู้สูญเสียการได้ยิน ดังแสดงในรูปที่ 34 , 35 และทำให้ผู้ป่วยสามารถได้ยินเสียงสัญญาณออกที่ฟังสบายขึ้น เมื่อพิจารณา ค่าอัตราขยายของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด (DSL) จะเห็นว่า จะปรับค่าตามระดับความดังของสัญญาณเสียงขาเข้า ดังแสดงในรูปที่ 36 – 39 กล่าวคือ ถ้าระดับความดังสัญญาณเสียงขาเข้ามีระดับความดังสูง ค่าอัตราขยายก็จะต่ำ และถ้าระดับความดังสัญญาณเสียงขาออกมีระดับความดังต่ำ ค่าอัตราขยายก็จะสูง ดังแสดงในรูปที่ 40

สรุป

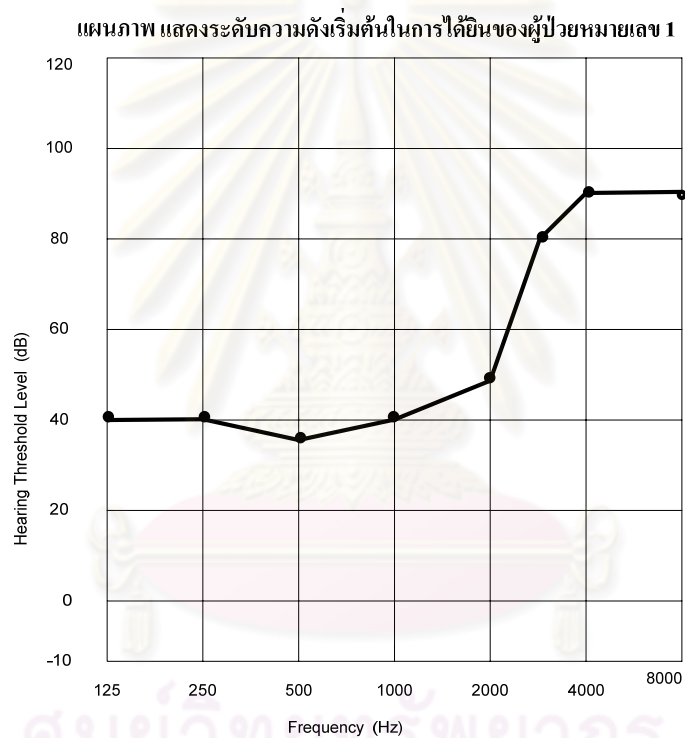
ประสิทธิภาพการตัดสัญญาณเสียงป้อนกลับของระบบ AFC ในเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อยที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ DSL ดีกว่าระบบ AFC ในเครื่องช่วยฟังหลายแถบความถี่ย่อย แบบไม่บีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ Half-Gain Rule และดีกว่าระบบ AFC ในเครื่องช่วยฟังแบบดั้งเดิม (1 แถบความถี่ย่อย) ที่ไม่บีบอัด และใช้หลักเกณฑ์สำหรับอัตราขยายแบบ Half-Gain Rule โดยสังเกตจากค่า WEVN ที่ต่ำกว่า ในสถานะอยู่ตัว และ อัตราการดูเข้าที่สูงกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อแบ่งแถบความถี่ย่อยมากขึ้น ทั้งนี้ความสามารถในการปรับแต่งค่าอัตราขยายที่แตกต่างกันไป เมื่อมีจำนวนแถบความถี่ย่อยเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีความเหมาะสมแก่ปัญหาการสูญเสียการได้ยินของผู้ป่วยมากขึ้น โดยสังเกตจากพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง ในเครื่องช่วยฟังแบบ บีบอัด และมีแถบความถี่ย่อยสูงขึ้น ทั้งนี้ระดับ SPL ของสัญญาณออกยังไม่เกิน UCL ของผู้ป่วย จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดความรู้สึกไม่สบายแก่ผู้ป่วยได้ โดยค่าอัตราขยายจะถูกปรับค่าตามระดับความดังของสัญญาณเสียง จนทำให้ผู้สูญเสียการได้ยินสามารถได้ยินเสียงที่ไม่สามารถได้ยินได้ หากไม่ใช้เครื่องช่วยฟัง

จากสรุปข้างต้น ทำให้ทราบว่า เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดหลายแถบความถี่ย่อยดีกว่าระบบเครื่องช่วยฟังแบบไม่บีบอัดหลายแถบความถี่ย่อย และ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด 1 แถบความถี่ย่อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

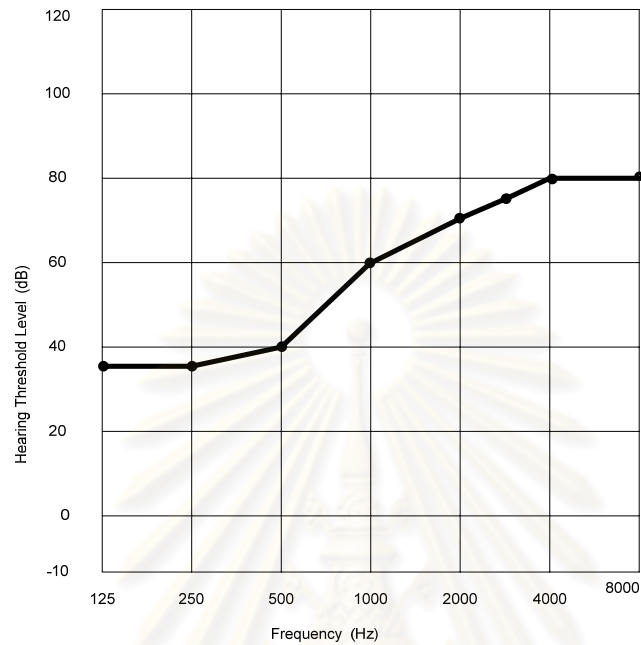
4.3.2.3 การเปรียบเทียบหลักเกณฑ์สำหรับค่าอัตราขยายแบบต่างๆของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด

ในหัวข้อนี้ จะทำการทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด ที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 กับผู้ที่มีการสูญเสียการได้ยินในลักษณะต่างๆ โดยนำข้อมูลจากผู้ป่วย 3 ราย ที่มีลักษณะออติโอแกรมที่แตกต่างกันมาทดสอบกับสัญญาณเสียงเข้าที่มีระดับความดังที่แตกต่างกัน กับเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์สำหรับค่าอัตราขยายที่แตกต่างกัน ต่อไปจะเป็นแผนภาพแสดงออติโอแกรมของผู้ป่วย 3 รายที่ใช้ในการเปรียบเทียบในการทดลองนี้

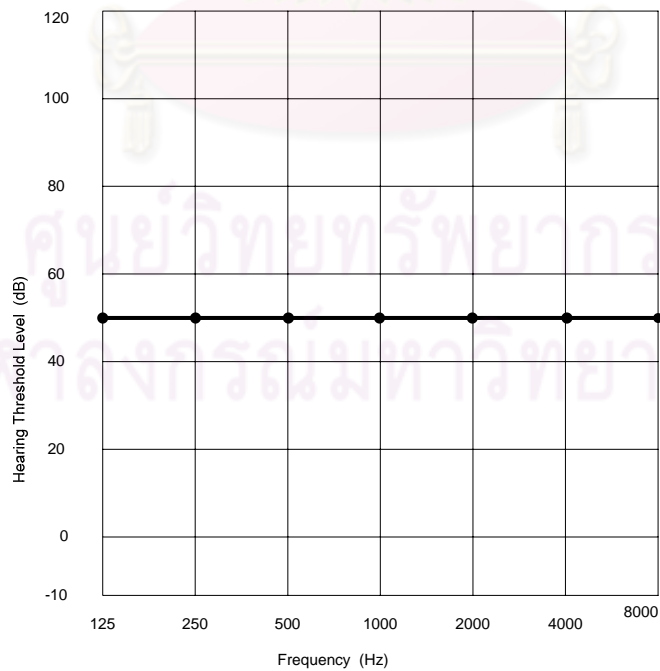
รูปที่ 41 แผนภาพแสดงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ป่วยหมายเลข 1

แผนภาพ แสดงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ป่วยหมายเลข 2

รูปที่ 42 แผนภาพแสดงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ป่วยหมายเลข 2

แผนภาพ แสดงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ป่วยหมายเลข 3

รูปที่ 43 แผนภาพแสดงระดับความดังเริ่มต้นในการได้ยินของผู้ป่วยหมายเลข 3

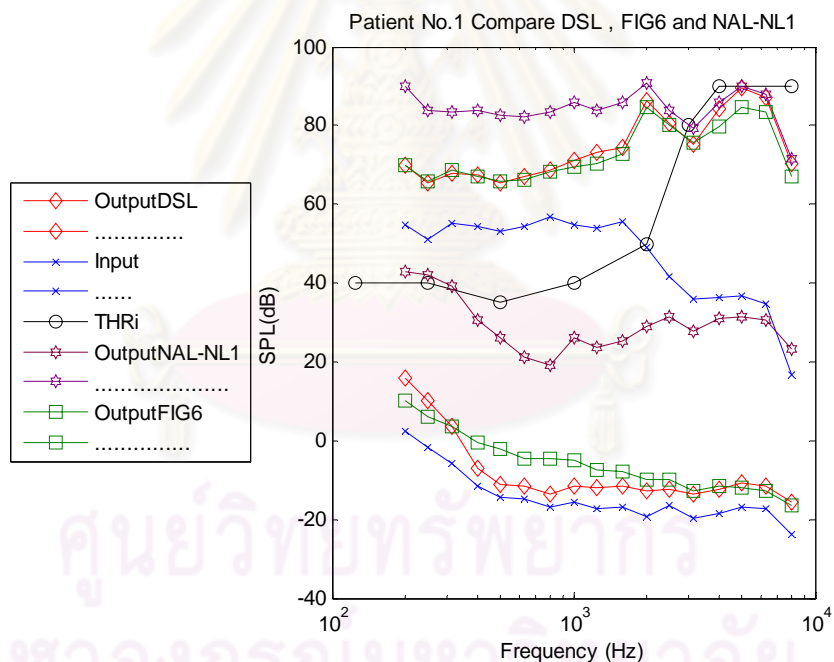
โดยจะแบ่งหัวข้อการทดลองเป็น

4,3,2,3,1 การทดลองวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบต่างๆ กับระดับเสียงเข้าที่เบา

การทดลองนี้ จะเป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 กับผู้ป่วยหมายเลข 1 , 2 และ 3 โดยใช้สัญญาณเสียงเข้าที่มีระดับความดังเบา โดยวิธีวัดประสิทธิภาพ จะใช้ค่าพิสัยพลวัต , ค่า Articulation Index และ ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก เป็นตัวชี้วัด โดยการทดลองจะค่อยๆทำการทดลองกับผู้ป่วยทีละหมายเลข ไปเรื่อยๆ ดังนี้

กรณีผู้ป่วยหมายเลขหนึ่ง

- การเปรียบเทียบโดยใช้พิสัยพลวัต

รูปที่ 44 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 ของผู้ป่วยหมายเลข 1 เมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้าเบา

เมื่อพิจารณาจากพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และแบบ FIG-6 จะเห็นว่า มีความคล้ายคลึงกัน โดยในส่วนของพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่า

สูงกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 เล็กน้อย โดยไม่ว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบใด ที่ความถี่ตั้งแต่ 2,500 Hz เป็นต้นไป ผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะไม่สามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ทั้งสองได้ โดยในส่วนของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมีค่าพิสัยพลวัตที่มากกว่าเครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG6 ในช่วงความถี่ต่ำกว่า 2,000 Hz อย่างชัดเจน

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่า Articulation Index

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 7 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
output	69.954	65.479	68.064	67.564	65.56	66.891
Gain	15.043	14.227	12.765	13.2	12.608	12.606
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	24.957	25.773	25.935	23.8	22.392	23.694
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.9381	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.9381	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
output	68.657	71.194	73.12	74.53	86.482	80.759
Gain	11.875	16.413	19.244	18.984	37.482	39.272
THR	38	40	42.5	46	50	65
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	26.125	23.587	23.256	27.016	12.518	25.728
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		

Input	36.02	36.523	36.802	34.675
output	75.063	84.44	89.359	87.249
Gain	39.043	47.917	52.557	52.574
THR	81.5	90	90	90
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	42.457	42.083	37.443	37.426
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.724767	0.630567	0.635233	0.449133
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5
AI ประจำแถบ	6.5229	4.886892	3.970208	1.122833

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 90.94

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ

FIG6

ตารางที่ 8 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
output	69.919	65.858	68.574	67.177	65.821	66.273
Gain	15.008	14.606	13.275	12.813	12.869	11.988
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	24.992	25.394	25.425	24.187	22.131	24.312
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.936933	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.936933	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
output	68.233	69.643	70.246	72.794	84.774	80.19
Gain	11.451	14.862	16.37	17.248	35.774	38.703
THR	38	40	42.5	46	50	65
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	26.549	25.138	26.13	28.752	14.226	26.297

คะแนนในแต่ละแถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
output	75.832	79.671	84.569	83.41		
Gain	39.812	43.148	47.767	48.735		
THR	81.5	90	90	90		
THR หลังผ่านเครื่องช่วยฟัง	41.688	46.852	42.233	41.265		
คะแนนในแต่ละแถบความถี่	0.7504	0.4716	0.475567	0.321167		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	6.7536	3.6549	2.972292	0.802917		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 88.62

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 9 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
output	90.173	83.999	83.234	83.626	82.456	82.102
Gain	35.262	32.747	27.935	29.262	29.504	27.817
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THR หลังผ่านเครื่องช่วยฟัง	4.738	7.253	10.765	7.738	5.496	8.483
คะแนนในแต่ละแถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25

frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
output	83.533	85.675	83.982	85.833	90.913	83.918
Gain	26.751	30.894	30.106	30.287	41.913	42.431
THR	38	40	42.5	46	50	65
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	11.249	9.106	12.394	15.713	8.087	22.569
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
output	79.258	86.076	89.864	87.79		
Gain	43.238	49.553	53.062	53.115		
THR	81.5	90	90	90		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	38.262	40.447	36.938	36.885		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.8646	0.6851	0.652067	0.467167		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	7.7814	5.309525	4.075417	1.167917		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 92.83

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จาก สัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL อยู่เล็กน้อย และ ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6 อยู่เล็กน้อย นั่นแสดงว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้

หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะให้ Speech Intelligibility มากที่สุด รองลงมาคือสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL และน้อยที่สุดคือ สัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ FIG6

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 10 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	20	20	18.7	17	15	16.3
output	69.954	65.479	68.064	67.564	65.56	66.891
Output Ideal	74.911	71.252	73.999	71.364	67.952	70.585
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
Output-Output Ideal	-4.957	-5.773	-5.935	-3.8	-2.392	-3.694
Absolute of Output-Output Ideal	4.957	5.773	5.935	3.8	2.392	3.694
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	34.911	31.252	35.299	34.364	32.952	34.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.14199	0.18472	0.16814	0.11058	0.07259	0.10774
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.14199	0.36944	0.54644	0.46996	0.32666	0.56566
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	38	40	42.5	46	50	65
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	18	20	22.5	26	30	45
output	68.657	71.194	73.12	74.53	86.482	80.759
Output Ideal	74.782	74.781	76.376	81.546	79	86.487
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
Output-Output Ideal	-6.125	-3.587	-3.256	-7.016	7.482	-5.728
Absolute of Output-Output Ideal	6.125	3.587	3.256	7.016	7.482	5.728
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.782	34.781	33.876	35.546	29	21.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.16652	0.10313	0.09612	0.19738	0.258	0.26658
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.08239	0.7477	0.81698	2.26985	2.838	2.53251
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	81.5	90	90	90		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	61.5	70	70	70		
output	75.063	84.44	89.359	87.249		
Output Ideal	97.52	106.523	106.802	104.675		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
Output-Output Ideal	-22.457	-22.083	-17.443	-17.426		

Absolute of Output-Output Ideal	22.457	22.083	17.443	17.426
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	16.02	16.523	16.802	14.675
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	1.40181	1.33650	1.03815	1.18746
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	12.6162	10.3579	6.48844	2.96865

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 45.14 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

ตารางที่ 11 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	20	20	18.7	17	15	16.3
output	69.919	65.858	68.574	67.177	65.821	66.273
Output Ideal	74.911	71.252	73.999	71.364	67.952	70.585
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
Output-Output Ideal	-4.992	-5.394	-5.425	-4.187	-2.131	-4.312
Absolute of Output-Output Ideal	4.992	5.394	5.425	4.187	2.131	4.312
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	34.911	31.252	35.299	34.364	32.952	34.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.14299	0.17260	0.15369	0.12184	0.06467	0.12577
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.14299	0.34519	0.49948	0.51783	0.29101	0.66029
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	38	40	42.5	46	50	65
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	18	20	22.5	26	30	45
output	68.233	69.643	70.246	72.794	84.774	80.19
Output Ideal	74.782	74.781	76.376	81.546	79	86.487
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
Output-Output Ideal	-6.549	-5.138	-6.13	-8.752	5.774	-6.297
Absolute of Output-Output Ideal	6.549	5.138	6.13	8.752	5.774	6.297
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.782	34.781	33.876	35.546	29	21.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.17805	0.14772	0.18095	0.24622	0.19910	0.29306
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.15732	1.07100	1.5381	2.83149	2.19014	2.78408

frequency	3150	4000	5000	6300
THR	81.5	90	90	90
THRN	20	20	20	20
Gain Ideal	61.5	70	70	70
output	75.832	79.671	84.569	83.41
Output Ideal	97.52	106.523	106.802	104.675
Input	36.02	36.523	36.802	34.675
Output-Output Ideal	-21.688	-26.852	-22.233	-21.265
Absolute of Output-Output Ideal	21.688	26.852	22.233	21.265
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	16.02	16.523	16.802	14.675
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	1.35381	1.62513	1.32324	1.44906
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	12.1843	12.5948	8.27022	3.62266

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 50.70 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 12 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	20	20	18.7	17	15	16.3
output	90.173	83.999	83.234	83.626	82.456	82.102
outputIdeal	74.911	71.252	73.999	71.364	67.952	70.585
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
Output-Output Ideal	15.262	12.747	9.235	12.262	14.504	11.517
Absolute of Output-Output Ideal	15.262	12.747	9.235	12.262	14.504	11.517
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	34.911	31.252	35.299	34.364	32.952	34.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.43716	0.40787	0.26162	0.35682	0.44015	0.33591
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.43716	0.81575	0.85027	1.51651	1.98069	1.76357
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	38	40	42.5	46	50	65
THRN	20	20	20	20	20	20

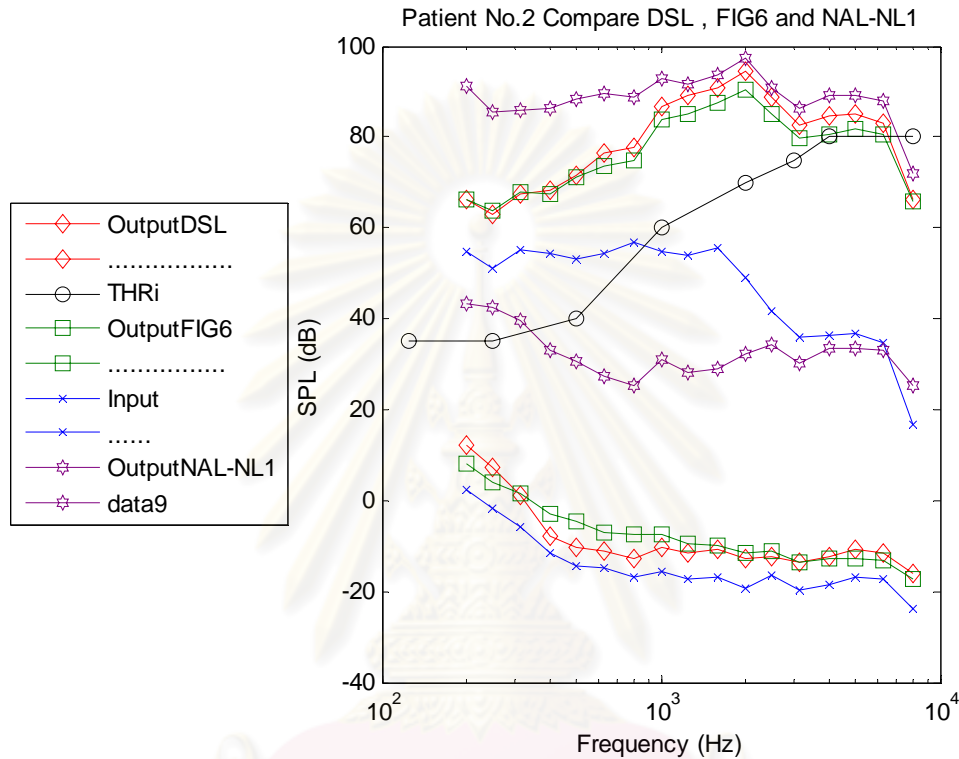
Gain Ideal	18	20	22.5	26	30	45
output	83.533	85.675	83.982	85.833	90.913	83.918
outputIdeal	74.782	74.781	76.376	81.546	79	86.487
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
Output-Output Ideal	8.751	10.894	7.606	4.287	11.913	-2.569
Absolute of Output-Output Ideal	8.751	10.894	7.606	4.287	11.913	2.569
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.782	34.781	33.876	35.546	29	21.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.23791	0.31321	0.22452	0.12060	0.41079	0.11956
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.54644	2.27082	1.90846	1.38694	4.51872	1.13582
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	81.5	90	90	90		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	61.5	70	70	70		
output	79.258	86.076	89.864	87.79		
outputIdeal	97.52	106.523	106.802	104.675		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
Output-Output Ideal	-18.262	-20.447	-16.938	-16.885		
Absolute of Output-Output Ideal	18.262	20.447	16.938	16.885		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	16.02	16.523	16.802	14.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	1.13995	1.23748	1.00809	1.15059		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	10.2595	9.59052	6.30058	2.87649		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 49.16 เปอร์เซ็นต์

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 และแบบ FIG-6 อยู่เล็กน้อย

กรณีผู้ป่วยหมายเลขสอง

- การเปรียบเทียบ โดยใช้พิสัยพลวัต

รูปที่ 45 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 ของผู้ป่วยหมายเลข 2 เมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้าเบา

เมื่อพิจารณาจากพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และแบบ FIG-6 จะเห็นว่า มีความคล้ายคลึงกัน โดยในส่วนของพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่าสูงกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 เล็กน้อย โดยในส่วนของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมีค่าพิสัยพลวัตที่มากกว่าเครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG6 ในช่วงความถี่ต่ำกว่า 2,000 Hz อย่างชัดเจน

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่า articulation index

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ

DSL

ตารางที่ 13 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
output	66.333	63.058	67.567	68.131	71.458	76.356
Gain	11.422	11.806	12.268	13.767	18.506	22.071
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	23.578	23.194	24.032	24.233	21.494	23.129
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.984067	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.984067	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
output	77.755	86.509	89.216	90.652	94.343	88.545
Gain	20.973	31.728	35.34	35.106	45.343	47.058
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	31.027	28.272	27.16	30.894	24.657	25.442
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
output	82.728	84.517	85.169	83.078		
Gain	46.708	47.994	48.367	48.403		
THR	75.75	80	80	80		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	29.042	32.006	31.633	31.597		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	0.966467	0.8289	0.643433		

AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5
AI ประจำแถบ	9	7.490117	5.180625	1.608583

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 97.76

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ
FIG6

ตารางที่ 14 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
output	66.193	63.951	67.846	67.585	71.121	73.619
Gain	11.282	12.699	12.547	13.221	18.169	19.334
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	23.718	22.301	23.753	24.779	21.831	25.866
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.9794	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.9794	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
output	74.827	83.675	85.235	87.708	90.226	85.05
Gain	18.045	28.894	31.359	32.162	41.226	43.563
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	33.955	31.106	31.141	33.838	28.774	28.937
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
output	79.903	80.69	81.821	80.628		
Gain	43.883	44.167	45.019	45.953		

THR	75.75	80	80	80
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	31.867	35.833	34.981	34.047
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	0.8389	0.7173	0.561767
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5
AI ประจำแถบ	9	6.501475	4.483125	1.404417

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 95.87

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 15 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
output	91.315	85.347	86.003	86.441	88.333	89.652
Gain	36.404	34.095	30.704	32.077	35.381	35.367
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	-1.404	0.905	5.596	5.923	4.619	9.833
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
output	88.856	92.686	91.62	93.708	97.382	90.722
Gain	32.074	37.905	37.744	38.162	48.382	49.235
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	19.926	22.095	24.756	27.838	21.618	23.265
	1	1	1	1	1	1

คะแนนในแต่

ละแถบความถี่						
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
output	86.138	88.952	89.228	87.903		
Gain	50.118	52.429	52.426	53.228		
THR	75.75	80	80	80		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	25.632	27.571	27.574	26.772		
คะแนนในแต่ละ ละแถบความถี่	1	1	0.9642	0.804267		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	9	7.75	6.02625	2.010667		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 99.29

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จาก สัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่า AI ที่ วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะมากกว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 นั่นแสดงว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะให้ Speech Intelligibility มากที่สุด รองลงมาคือสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้ หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL และน้อยที่สุดคือ สัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้ หลักเกณฑ์ขยายแบบ FIG6

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยาย

แบบ DSL

ตารางที่ 16 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	15	15	16.3	18	20	25.2
output	66.333	63.058	67.567	68.131	71.458	76.356
Output Ideal	69.911	66.252	71.599	72.364	72.952	79.485
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
Output-Output Ideal	-3.578	-3.194	-4.032	-4.233	-1.494	-3.129
Absolute of Output-Output Ideal	3.578	3.194	4.032	4.233	1.494	3.129
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	34.911	31.252	35.299	34.364	32.952	34.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.10248	0.10220	0.11422	0.12318	0.04533	0.09126
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.10248	0.20440	0.37122	0.52352	0.20402	0.47913
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	32	40	42.5	46	50	52.5
output	77.755	86.509	89.216	90.652	94.343	88.545
Output Ideal	88.782	94.781	96.376	101.546	99	93.987
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
Output-Output Ideal	-11.027	-8.272	-7.16	-10.894	-4.657	-5.442
Absolute of Output-Output Ideal	11.027	8.272	7.16	10.894	4.657	5.442
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.782	34.781	33.876	35.546	29	21.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.29979	0.23783	0.21135	0.30647	0.16058	0.25326
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.948657	1.724275	1.796552	3.524475	1.766448	2.40605
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	75.75	80	80	80		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	55.75	60	60	60		
output	82.728	84.517	85.169	83.078		
Output Ideal	91.77	96.523	96.802	94.675		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
Output-Output Ideal	-9.042	-12.006	-11.633	-11.597		
Absolute of Output-Output Ideal	9.042	12.006	11.633	11.597		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	16.02	16.523	16.802	14.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.564419	0.726623	0.692358	0.790256		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	5.079775	5.631332	4.327238	1.975639		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 32.07 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

ตารางที่ 17 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	15	15	16.3	18	20	25.2
output	66.193	63.951	67.846	67.585	71.121	73.619
Output Ideal	69.911	66.252	71.599	72.364	72.952	79.485
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
Output-Output Ideal	-3.718	-2.301	-3.753	-4.779	-1.831	-5.866
Absolute of Output-Output Ideal	3.718	2.301	3.753	4.779	1.831	5.866
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	34.911	31.252	35.299	34.364	32.952	34.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.10649	0.07362	0.10632	0.13907	0.05556	0.17109
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.10649	0.14725	0.34554	0.59104	0.25004	0.89825
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	32	40	42.5	46	50	52.5
output	74.827	83.675	85.235	87.708	90.226	85.05
Output Ideal	88.782	94.781	96.376	101.546	99	93.987
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
Output-Output Ideal	-13.955	-11.106	-11.141	-13.838	-8.774	-8.937
Absolute of Output-Output Ideal	13.955	11.106	11.141	13.838	8.774	8.937
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.782	34.781	33.876	35.546	29	21.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.37939	0.31931	0.32887	0.38929	0.30255	0.41592
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	2.466084	2.315014	2.795445	4.476931	3.328069	3.95129
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	75.75	80	80	80		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	55.75	60	60	60		
output	79.903	80.69	81.821	80.628		
Output Ideal	91.77	96.523	96.802	94.675		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
Output-Output Ideal	-11.867	-15.833	-14.981	-14.047		

Absolute of Output-Output Ideal	11.867	15.833	14.981	14.047
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	16.02	16.523	16.802	14.675
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.740762	0.95824	0.89162	0.957206
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	6.666854	7.42636	5.572625	2.393015

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 43.73 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 18 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	15	15	16.3	18	20	25.2
output	91.315	85.347	86.003	86.441	88.333	89.652
outputIdeal	69.911	66.252	71.599	72.364	72.952	79.485
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
Output-Output Ideal	21.404	19.095	14.404	14.077	15.381	10.167
Absolute of Output-Output Ideal	21.404	19.095	14.404	14.077	15.381	10.167
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	34.911	31.252	35.299	34.364	32.952	34.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.61310	0.61100	0.40805	0.40964	0.46677	0.29654
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.61310	1.22200	1.32618	1.74098	2.10046	1.55685
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	32	40	42.5	46	50	52.5
output	88.856	92.686	91.62	93.708	97.382	90.722
outputIdeal	88.782	94.781	96.376	101.546	99	93.987
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
Output-Output Ideal	0.074	-2.095	-4.756	-7.838	-1.618	-3.265
Absolute of Output-Output Ideal	0.074	2.095	4.756	7.838	1.618	3.265
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.782	34.781	33.876	35.546	29	21.487

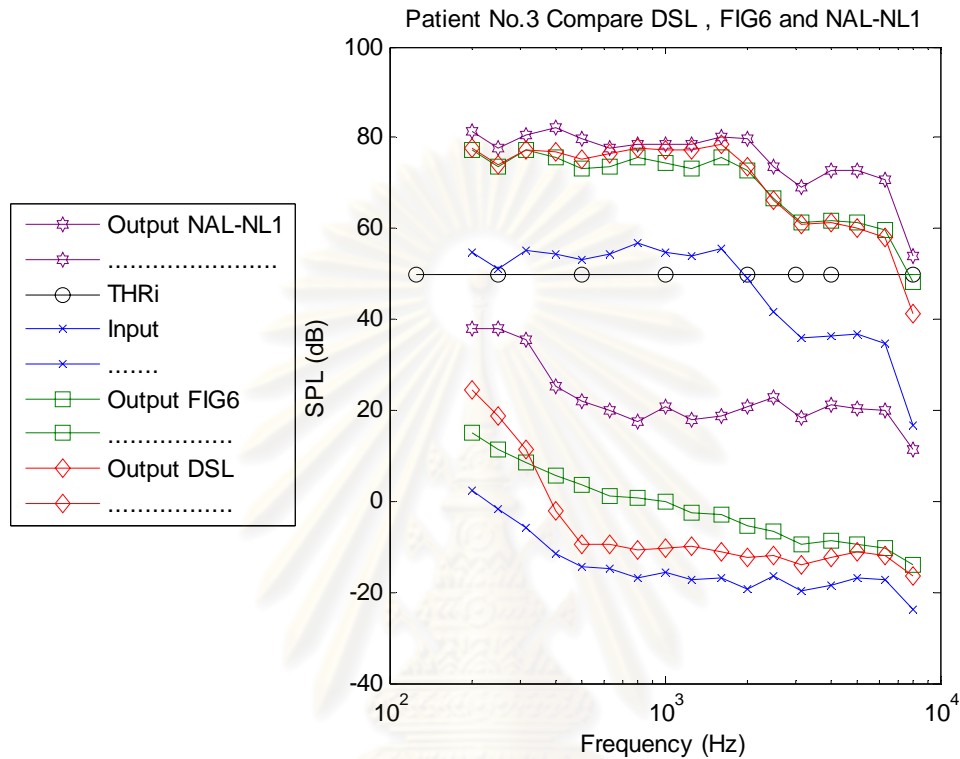
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.00201	0.06023	0.14039	0.22050	0.05579	0.15195
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.01307	0.43669	1.19335	2.53578	0.61372	1.44354
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	75.75	80	80	80		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	55.75	60	60	60		
output	86.138	88.952	89.228	87.903		
outputIdeal	91.77	96.523	96.802	94.675		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
Output-Output Ideal	-5.632	-7.571	-7.574	-6.772		
Absolute of Output-Output Ideal	5.632	7.571	7.574	6.772		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	16.02	16.523	16.802	14.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.35156	0.45821	0.45078	0.46146		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	3.16404	3.55112	2.81737	1.15366		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 25.48 เปอร์เซ็นต์

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 นั่นแสดงว่าผู้สูญเสียการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะได้รับสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ให้มีค่าใกล้เคียงกับผู้มีการได้ยินปกติมากกว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG-6 ตามลำดับ

กรณีผู้ป่วยหมายเลขสาม

- การเปรียบเทียบ โดยใช้พิสัยพลวัต

รูปที่ 46 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 ของผู้ป่วยหมายเลข 3 เมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้าเบา

เมื่อพิจารณาจากพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และแบบ FIG-6 จะเห็นว่า มีความคล้ายคลึงกัน โดยในส่วนของพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่าสูงกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 เล็กน้อย โดยในส่วนของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมีค่าพิสัยพลวัตที่มากกว่าเครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG6 ในช่วงความถี่สูงกว่า 2,000 Hz อย่างชัดเจน

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่า Articulation Index

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ

DSL

ตารางที่ 19 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
output	77.867	73.863	77.1	77.039	75.179	76.483
Gain	22.956	22.611	21.801	22.675	22.227	22.198
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	27.044	27.389	28.199	27.325	27.773	27.802
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.868533	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.868533	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
output	77.783	77.225	77.139	78.563	73.633	66.426
Gain	21.001	22.444	23.263	23.017	24.633	24.939
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	28.999	27.556	26.737	26.983	25.367	25.061
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
output	60.871	61.256	60.079	58.038		
Gain	24.851	24.733	23.277	23.363		
THR	50	50	50	50		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	25.149	25.267	26.723	26.637		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	0.992567	0.808767		

AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5
AI ประจำแถบ	9	7.75	6.203542	2.021917

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 99.34

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ

FIG6

ตารางที่ 20 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
output	77.176	73.785	77.305	75.489	73.098	73.58
Gain	22.265	22.533	22.006	21.125	20.146	19.295
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	27.735	27.467	27.994	28.875	29.854	30.705
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.8455	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.8455	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
output	75.789	74.333	73.159	75.565	72.728	66.734
Gain	19.007	19.552	19.283	20.019	23.728	25.247
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	30.993	30.448	30.717	29.981	26.272	24.753
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
output	61.494	61.794	61.413	59.803		
Gain	25.474	25.271	24.611	25.128		

THR	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	24.526	24.729	25.389	24.872
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	1	1	0.8676
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5
AI ประจำแถบ	9	7.75	6.25	2.169

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 99.51

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 21 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
output	81.38	77.8	80.744	82.087	79.646	77.747
Gain	26.469	26.548	25.445	27.723	26.694	23.462
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	23.531	23.452	24.555	22.277	23.306	26.538
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	0.985633	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.985633	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
output	78.531	78.654	78.525	80.184	79.865	73.647
Gain	21.749	23.873	24.649	24.638	30.865	32.16
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	28.251	26.127	25.351	25.362	19.135	17.84
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	1	1	1	1	1

AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
output	69.206	72.705	72.663	70.915		
Gain	33.186	36.182	35.861	36.24		
THR	50	50	50	50		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	16.814	13.818	14.139	13.76		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	9	7.75	6.25	2.5		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 99.99

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จาก สัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ แบบ FIG6 นั้นแสดงว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะให้ Speech Intelligibility มากที่สุด โดยสัญญาณออกของทั้งสามหลักเกณฑ์ให้ค่า AI มีค่าเกือบ เต็ม 100 นั้นแสดงว่า ความรู้เรื่องของสัญญาณเสียงอยู่ในขั้นดีมาก

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยาย

แบบ DSL

ตารางที่ 22 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	77.867	73.863	77.1	77.039	75.179	76.483
Output Ideal	84.911	81.252	85.299	84.364	82.952	84.285
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
Output-Output Ideal	-7.044	-7.389	-8.199	-7.325	-7.773	-7.802
Absolute of Output-Output Ideal	7.044	7.389	8.199	7.325	7.773	7.802
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	34.911	31.252	35.299	34.364	32.952	34.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.20177	0.23643	0.23227	0.21315	0.23588	0.22756
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.20177	0.47286	0.75488	0.90592	1.06149	1.19470
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	77.783	77.225	77.139	78.563	73.633	66.426
Output Ideal	86.782	84.781	83.876	85.546	79	71.487
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
Output-Output Ideal	-8.999	-7.556	-6.737	-6.983	-5.367	-5.061
Absolute of Output-Output Ideal	8.999	7.556	6.737	6.983	5.367	5.061
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.782	34.781	33.876	35.546	29	21.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.24465	0.21724	0.19887	0.19645	0.18506	0.23553
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.59028	1.57503	1.69042	2.25917	2.03575	2.23760
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	50	50	50	50		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	30	30	30	30		
output	60.871	61.256	60.079	58.038		
Output Ideal	66.02	66.523	66.802	64.675		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		

Output-Output Ideal	-5.149	-5.267	-6.723	-6.637
Absolute of Output-Output Ideal	5.149	5.267	6.723	6.637
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	16.02	16.523	16.802	14.675
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.321411	0.318768	0.400131	0.452266
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	2.892697	2.47045	2.500818	1.130664

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 24.97 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

ตารางที่ 23 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	77.176	73.785	77.305	75.489	73.098	73.58
Output Ideal	84.911	81.252	85.299	84.364	82.952	84.285
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
Output-Output Ideal	-7.735	-7.467	-7.994	-8.875	-9.854	-10.705
Absolute of Output-Output Ideal	7.735	7.467	7.994	8.875	9.854	10.705
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	34.911	31.252	35.299	34.364	32.952	34.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.22156	0.23892	0.22646	0.25826	0.29904	0.31223
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.22156	0.47785	0.73601	1.09762	1.34568	1.63923
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	75.789	74.333	73.159	75.565	72.728	66.734
Output Ideal	86.782	84.781	83.876	85.546	79	71.487
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
Output-Output Ideal	-10.993	-10.448	-10.717	-9.981	-6.272	-4.753
Absolute of Output-Output Ideal	10.993	10.448	10.717	9.981	6.272	4.753
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.782	34.781	33.876	35.546	29	21.487

สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.29886	0.30039	0.31636	0.28079	0.21627	0.22120
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.94264	2.17785	2.68905	3.22909	2.37903	2.10143
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	50	50	50	50		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	30	30	30	30		
output	61.494	61.794	61.413	59.803		
Output Ideal	66.02	66.523	66.802	64.675		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
Output-Output Ideal	-4.526	-4.729	-5.389	-4.872		
Absolute of Output-Output Ideal	4.526	4.729	5.389	4.872		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	16.02	16.523	16.802	14.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.28252	0.28621	0.32074	0.33199		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	2.54269	2.21811	2.00459	0.82998		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งสามคือ 27.63 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 24 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	81.38	77.8	80.744	82.087	79.646	77.747
outputIdeal	84.911	81.252	85.299	84.364	82.952	84.285
Input	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
Output-Output Ideal	-3.531	-3.452	-4.555	-2.277	-3.306	-6.538
Absolute of Output-Output Ideal	3.531	3.452	4.555	2.277	3.306	6.538
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	34.911	31.252	35.299	34.364	32.952	34.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.10114	0.11045	0.12904	0.06626	0.10032	0.19069
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25

สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.10114	0.22091	0.41938	0.28161	0.45147	1.00115
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	78.531	78.654	78.525	80.184	79.865	73.647
outputIdeal	86.782	84.781	83.876	85.546	79	71.487
Input	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
Output-Output Ideal	-8.251	-6.127	-5.351	-5.362	0.865	2.16
Absolute of Output-Output Ideal	8.251	6.127	5.351	5.362	0.865	2.16
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.782	34.781	33.876	35.546	29	21.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.22432	0.17615	0.15795	0.15084	0.02982	0.10052
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.45809	1.27715	1.34264	1.73473	0.32810	0.95499
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	50	50	50	50		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	30	30	30	30		
output	69.206	72.705	72.663	70.915		
outputIdeal	66.02	66.523	66.802	64.675		
Input	36.02	36.523	36.802	34.675		
Output-Output Ideal	3.186	6.182	5.861	6.24		
Absolute of Output-Output Ideal	3.186	6.182	5.861	6.24		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	16.02	16.523	16.802	14.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.19887	0.37414	0.34882	0.42521		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.78988	2.89962	2.18017	1.06303		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 17.50 เปอร์เซ็นต์

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL

และ ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 นั้นแสดงว่าผู้สูญเสียการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะได้รับสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ให้มีค่าใกล้เคียงกับผู้มีการได้ยินปกติมากกว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG-6 ตามลำดับ

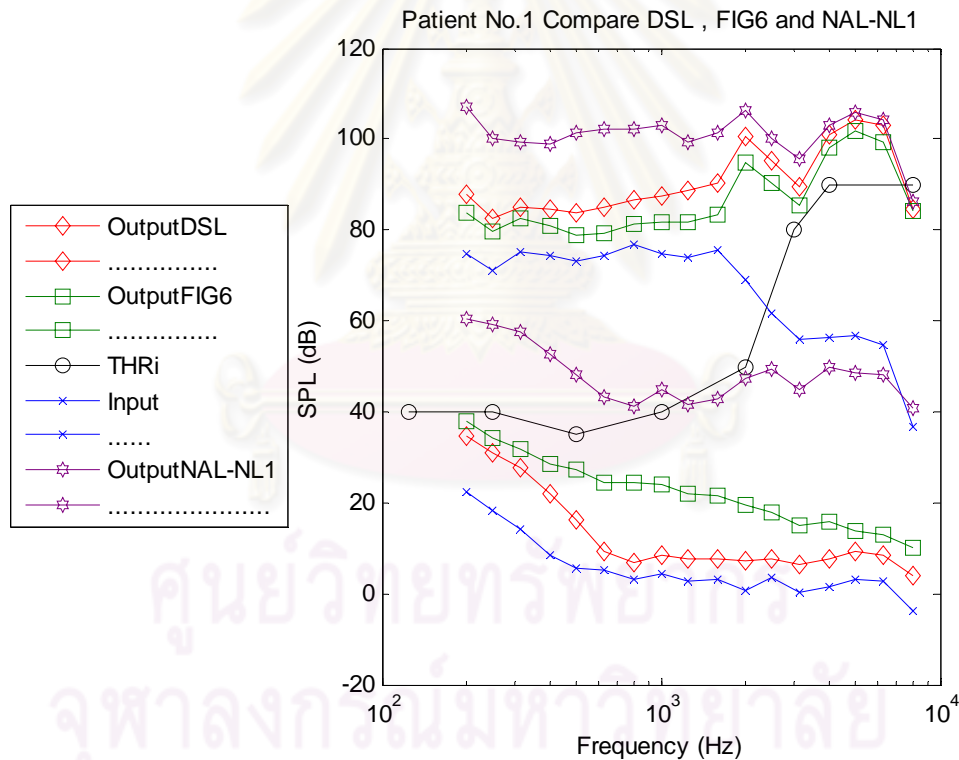
ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3.2.3.2 การทดลองวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบต่างๆ กับระดับเสียงเข้าที่ปานกลาง

การทดลองนี้ จะเป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 กับผู้ป่วยหมายเลข 1 , 2 และ 3 โดยใช้สัญญาณเสียงเข้าที่มีระดับความดังปานกลาง โดยวิธีวัดประสิทธิภาพ จะใช้ค่าพิสัยพลวัต , ค่า Articulation Index และ ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก เป็นตัวชี้วัด โดยการทดลองจะค่อยๆทำการทดลองกับผู้ป่วยทีละหมายเลขไปเรื่อยๆ ดังนี้

กรณีผู้ป่วยหมายเลขหนึ่ง

- การเปรียบเทียบโดยใช้พิสัยพลวัต

รูปที่ 47 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 ของผู้ป่วยหมายเลข 1 เมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้าปานกลาง

เมื่อพิจารณาจากพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และแบบ FIG-6 จะเห็นว่า มีความคล้ายคลึงกัน โดยในส่วนของพิสัย

พลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่าสูงกว่าพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 พอควร โดยในส่วนของเครื่องช่วยฟังใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมีค่าพลวัตที่มากกว่าเครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG6 อย่างชัดเจน โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้ค่าหลักอัตราขยายทั้งสามหลักเกณฑ์ได้ที่ทุกช่วงความถี่

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่า Articulation Index

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 25 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
output	87.671	82.461	84.804	84.393	83.847	84.891
Gain	12.76	11.209	9.505	10.029	10.895	10.606
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	27.24	28.791	29.195	26.971	24.105	25.694
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.862	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.862	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
output	86.761	87.593	88.504	90.182	100.53	95.034
Gain	9.979	12.812	14.628	14.636	31.53	33.547
THR	38	40	42.5	46	50	65
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	28.021	27.188	27.872	31.364	18.47	31.453
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		

Input	56.02	56.523	56.802	54.675
output	89.338	100.87	104.19	102.94
Gain	33.318	44.347	47.388	48.265
THR	81.5	90	90	90
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	48.182	45.653	42.612	41.735
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.533933	0.511567	0.462933	0.3055
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5
AI ประจำแถบ	4.8054	3.964642	2.893333	0.76375

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 86.79

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

ตารางที่ 26 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
output	83.591	79.612	82.682	81.057	78.738	79.214
Gain	8.68	8.36	7.383	6.693	5.786	4.929
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	31.32	31.64	31.317	30.307	29.214	31.371
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.726	0.958667	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.726	1.917333	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
output	81.488	81.595	81.676	83.548	94.696	90.445
Gain	4.706	6.814	7.8	8.002	25.696	28.958
THR	38	40	42.5	46	50	65
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	33.294	33.186	34.7	37.998	24.304	36.042

คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
output	85.285	98.157	101.97	99.16		
Gain	29.265	41.634	45.168	44.485		
THR	81.5	90	90	90		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	52.235	48.366	44.832	45.515		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.398833	0.421133	0.388933	0.1795		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	3.5895	3.263783	2.430833	0.44875		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 83.88

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 27 การคำนวณค่า Articulation Index

ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
output	107.22	100.15	99.479	98.962	101.27	102.35
Gain	32.309	28.898	24.18	24.598	28.318	28.065
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	7.691	11.102	14.52	12.402	6.682	8.235
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1.513633	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25

AI ประจำแถบ	1.513633	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
output	102.16	103.01	99.422	101.56	106.23	100.04
Gain	25.378	28.229	25.546	26.014	37.23	38.553
THR	38	40	42.5	46	50	65
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	12.622	11.771	16.954	19.986	12.77	26.447
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
output	95.501	102.98	105.77	104.12		
Gain	39.481	46.457	48.968	49.445		
THR	81.5	90	90	90		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	42.019	43.543	41.032	40.555		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.739367	0.5819	0.5156	0.344833		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	6.6543	4.509725	3.2225	0.862083		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 90.26

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จาก สัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่า AI ที่ วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะมากกว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ

FIG6 นั้นแสดงว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะให้ Speech Intelligibility มากที่สุด รองลงมาคือ แบบ DSL และ สุดท้ายคือ แบบ FIG6

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยาย

แบบ DSL

ตารางที่ 28 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	20	20	18.7	17	15	16.3
output	87.671	82.461	84.804	84.393	83.847	84.891
Output Ideal	94.911	91.252	93.999	91.364	87.952	90.585
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
Output-Output Ideal	-7.24	-8.791	-9.195	-6.971	-4.105	-5.694
Absolute of Output-Output Ideal	7.24	8.791	9.195	6.971	4.105	5.694
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.13185	0.17152	0.16627	0.12822	0.07752	0.10489
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.13185	0.34305	0.54040	0.54497	0.34885	0.55067
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	38	40	42.5	46	50	65
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	18	20	22.5	26	30	45
output	86.761	87.593	88.504	90.182	100.53	95.034
Output Ideal	94.782	94.781	96.376	101.546	99	106.487
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
Output-Output Ideal	-8.021	-7.188	-7.872	-11.364	1.53	-11.453
Absolute of Output-Output Ideal	8.021	7.188	7.872	11.364	1.53	11.453
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.14126	0.13121	0.14611	0.20458	0.03122	0.27606
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.91818	0.95129	1.24196	2.35275	0.34346	2.622593
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	81.5	90	90	90		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	61.5	70	70	70		
output	89.338	100.87	104.19	102.94		
Output Ideal	117.52	126.523	126.802	124.675		

Input	56.02	56.523	56.802	54.675
Output-Output Ideal	-28.182	-25.653	-22.612	-21.735
Absolute of Output-Output Ideal	28.182	25.653	22.612	21.735
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.02	36.523	36.802	34.675
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.782399	0.702379	0.614423	0.62682
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	7.041588	5.44344	3.840145	1.567051

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 28.78 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

ตารางที่ 29 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	20	20	18.7	17	15	16.3
output	83.591	79.612	82.682	81.057	78.738	79.214
Output Ideal	94.911	91.252	93.999	91.364	87.952	90.585
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
Output-Output Ideal	-11.32	-11.64	-11.317	-10.307	-9.214	-11.371
Absolute of Output-Output Ideal	11.32	11.64	11.317	10.307	9.214	11.371
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.20615	0.22711	0.20465	0.18959	0.17400	0.20946
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.20615	0.45422	0.66511	0.80576	0.78303	1.09971
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	38	40	42.5	46	50	65
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	18	20	22.5	26	30	45
output	81.488	81.595	81.676	83.548	94.696	90.445
Output Ideal	94.782	94.781	96.376	101.546	99	106.487
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
Output-Output Ideal	-13.294	-13.186	-14.7	-17.998	-4.304	-16.042
Absolute of Output-Output Ideal	13.294	13.186	14.7	17.998	4.304	16.042
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487

สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.23412	0.24070	0.27284	0.32402	0.08783	0.38667
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.521803	1.745103	2.319214	3.726227	0.966204	3.67341
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	81.5	90	90	90		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	61.5	70	70	70		
output	85.285	98.157	101.97	99.16		
Output Ideal	117.52	126.523	126.802	124.675		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
Output-Output Ideal	-32.235	-28.366	-24.832	-25.515		
Absolute of Output-Output Ideal	32.235	28.366	24.832	25.515		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.02	36.523	36.802	34.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.894919	0.776661	0.674746	0.735833		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	8.054275	6.019125	4.217162	1.839582		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 38.10 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 30 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	20	20	18.7	17	15	16.3
output	107.22	100.15	99.479	98.962	101.27	102.35
outputIdeal	94.911	91.252	93.999	91.364	87.952	90.585
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
Output-Output Ideal	12.309	8.898	5.48	7.598	13.318	11.765
Absolute of Output-Output Ideal	12.309	8.898	5.48	7.598	13.318	11.765
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.22416	0.17361	0.09909	0.13976	0.25151	0.21672
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25

สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.22416	0.34722	0.32206	0.59398	1.13179	1.13781
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	38	40	42.5	46	50	65
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	18	20	22.5	26	30	45
output	102.16	103.01	99.422	101.56	106.23	100.04
outputIdeal	94.782	94.781	96.376	101.546	99	106.487
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
Output-Output Ideal	7.378	8.229	3.046	0.014	7.23	-6.447
Absolute of Output-Output Ideal	7.378	8.229	3.046	0.014	7.23	6.447
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.12993	0.15021	0.05653	0.00025	0.14755	0.15539
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.84458	1.08906	0.48056	0.0028	1.62306	1.47628
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	81.5	90	90	90		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	61.5	70	70	70		
output	95.501	102.98	105.77	104.12		
outputIdeal	117.52	126.523	126.802	124.675		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
Output-Output Ideal	-22.019	-23.543	-21.032	-20.555		
Absolute of Output-Output Ideal	22.019	23.543	21.032	20.555		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.02	36.523	36.802	34.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.61129	0.64460	0.57149	0.59279		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	5.50169	4.99570	3.57181	1.48197		

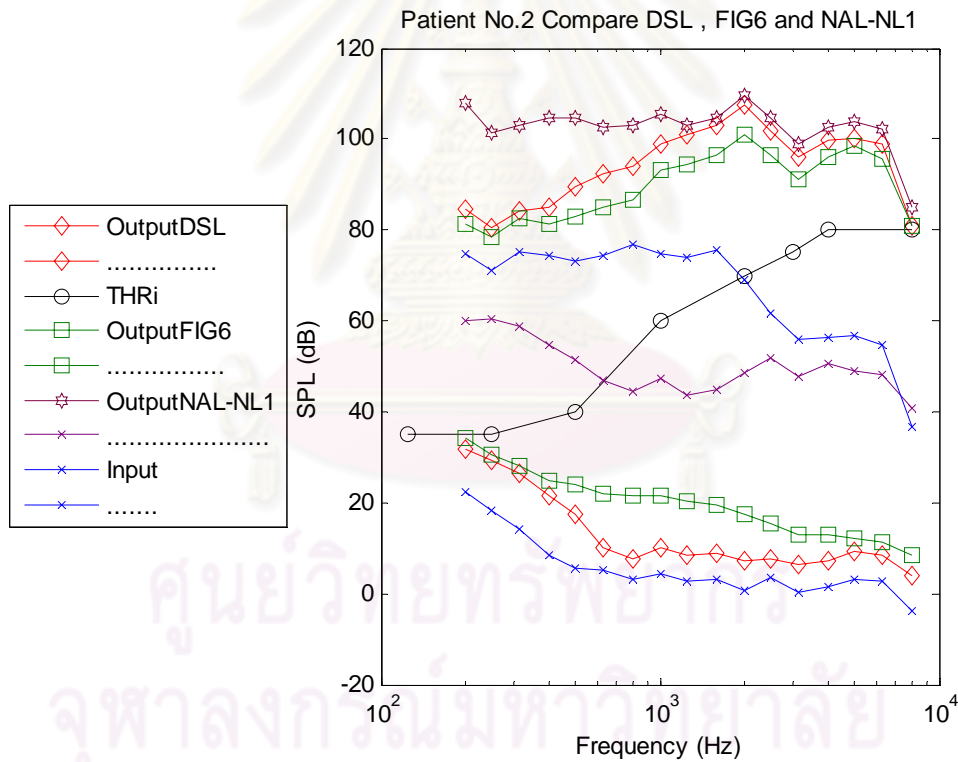
เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 24.82 เปอร์เซ็นต์

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL

และ ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 นั้นแสดงผู้สูญเสียการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะได้รับสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ให้มีค่าใกล้เคียงกับผู้มีการได้ยินปกติมากกว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG-6 ตามลำดับ

กรณีผู้ป่วยหมายเลขสอง

- การเปรียบเทียบโดยใช้พิสัยพลวัต

รูปที่ 48 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 ของผู้ป่วยหมายเลข 2 เมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้าปานกลาง

เมื่อพิจารณาจากพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และแบบ FIG-6 จะเห็นว่า มีความคล้ายคลึงกัน โดยในส่วนของพิสัย

พลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่าสูงกว่าพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 พอควร โดยในส่วนของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมีค่าพลวัตที่มากกว่าเครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG6 อย่างชัดเจน โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้ค่าหลักอัตราขยายทั้งสามหลักเกณฑ์ได้ที่ทุกช่วงความถี่ โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ทั้งสองได้ทุกช่วงความถี่

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่า Articulation Index

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 31 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
output	84.693	80.412	84.384	84.807	89.413	92.53
Gain	9.782	9.16	9.085	10.443	16.461	18.245
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	25.218	25.84	27.215	27.557	23.539	26.955
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.9294	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.9294	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
output	93.918	98.942	100.94	102.93	107.52	101.82
Gain	17.136	24.161	27.064	27.384	38.52	40.333
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	34.864	35.839	35.436	38.616	31.48	32.167
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5

AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
output	96.029	99.771	100.3	99.011		
Gain	40.009	43.248	43.498	44.336		
THR	75.75	80	80	80		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	35.741	36.752	36.502	35.664		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.948633	0.808267	0.6666	0.507867		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	8.5377	6.264067	4.16625	1.269667		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 94.67

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

ตารางที่ 32 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
output	81.253	78.307	82.387	81.408	82.875	85.002
Gain	6.342	7.055	7.088	7.044	9.923	10.717
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	28.658	27.945	29.212	30.956	30.077	34.483
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.814733	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.814733	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
output	86.649	93.306	94.465	96.572	100.98	96.617
Gain	9.867	18.525	20.589	21.026	31.98	35.13
THR	52	60	62.5	66	70	72.5

THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	42.133	41.475	41.911	44.974	38.02	37.37
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
output	91.279	96.152	98.611	95.817		
Gain	35.259	39.629	41.809	41.142		
THR	75.75	80	80	80		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	40.491	40.371	38.191	38.858		
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	0.7903	0.687633	0.6103	0.4014		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	7.1127	5.329158	3.814375	1.0035		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 91.57

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 33 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
output	108.07	101.48	103.21	104.49	104.78	102.58
Gain	33.159	30.228	27.911	30.126	31.828	28.295
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	1.841	4.772	8.389	7.874	8.172	16.905
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25

AI ประจำแถบ	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
output	103.11	105.35	102.89	104.6	109.36	104.57
Gain	26.328	30.569	29.014	29.054	40.36	43.083
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	25.672	29.431	33.486	36.946	29.64	29.417
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
output	99.114	102.74	103.75	102.04		
Gain	43.094	46.217	46.948	47.365		
THR	75.75	80	80	80		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	32.656	33.783	33.052	32.635		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	0.907233	0.7816	0.608833		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	9	7.031058	4.885	1.522083		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 96.94

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จาก สัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่า AI ที่ วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะมากกว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ

FIG6 นั้นแสดงว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะให้ Speech Intelligibility มากที่สุด รองลงมาคือ แบบ DSL และ สุดท้ายคือ แบบ FIG6

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 34 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	15	15	16.3	18	20	25.2
output	84.693	80.412	84.384	84.807	89.413	92.53
Output Ideal	89.911	86.252	91.599	92.364	92.952	99.485
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
Output-Output Ideal	-5.218	-5.84	-7.215	-7.557	-3.539	-6.955
Absolute of Output-Output Ideal	5.218	5.84	7.215	7.557	3.539	6.955
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.09502	0.11394	0.13047	0.13900	0.06683	0.12812
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.09502	0.22789	0.42404	0.59078	0.30075	0.67263
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	32	40	42.5	46	50	52.5
output	93.918	98.942	100.94	102.93	107.52	101.82
Output Ideal	108.782	114.781	116.376	121.546	119	113.987
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
Output-Output Ideal	-14.864	-15.839	-15.436	-18.616	-11.48	-12.167
Absolute of Output-Output Ideal	14.864	15.839	15.436	18.616	11.48	12.167
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.26177	0.28913	0.28651	0.33514	0.23428	0.29327
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.70152	2.09621	2.43533	3.85417	2.57714	2.78609
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	75.75	80	80	80		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	55.75	60	60	60		
output	96.029	99.771	100.3	99.011		
Output Ideal	111.77	116.523	116.802	114.675		

Input	56.02	56.523	56.802	54.675
Output-Output Ideal	-15.741	-16.752	-16.502	-15.664
Absolute of Output-Output Ideal	15.741	16.752	16.502	15.664
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.02	36.523	36.802	34.675
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.43700	0.45867	0.4484	0.45173
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	3.93306	3.55469	2.80249	1.12934

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 29.18 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

ตารางที่ 35 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	15	15	16.3	18	20	25.2
output	81.253	78.307	82.387	81.408	82.875	85.002
Output Ideal	89.911	86.252	91.599	92.364	92.952	99.485
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
Output-Output Ideal	-8.658	-7.945	-9.212	-10.956	-10.077	-14.483
Absolute of Output-Output Ideal	8.658	7.945	9.212	10.956	10.077	14.483
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.15767	0.15501	0.16658	0.20153	0.19030	0.26679
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.15767	0.31003	0.54140	0.85650	0.85637	1.40067
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	32	40	42.5	46	50	52.5
output	86.649	93.306	94.465	96.572	100.98	96.617
Output Ideal	108.782	114.781	116.376	121.546	119	113.987
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
Output-Output Ideal	-22.133	-21.475	-21.911	-24.974	-18.02	-17.37
Absolute of Output-Output Ideal	22.133	21.475	21.911	24.974	18.02	17.37
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.38978	0.39201	0.40669	0.44960	0.36775	0.41868

Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	2.53362	2.84211	3.45689	5.17050	4.04530	3.97751
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	75.75	80	80	80		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	55.75	60	60	60		
output	91.279	96.152	98.611	95.817		
Output Ideal	111.77	116.523	116.802	114.675		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
Output-Output Ideal	-20.491	-20.371	-18.191	-18.858		
Absolute of Output-Output Ideal	20.491	20.371	18.191	18.858		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.02	36.523	36.802	34.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.56887	0.55775	0.49429	0.54385		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	5.11990	4.32262	3.08933	1.35962		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 40.04 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 36 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	15	15	16.3	18	20	25.2
output	108.07	101.48	103.21	104.49	104.78	102.58
outputIdeal	89.911	86.252	91.599	92.364	92.952	99.485
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
Output-Output Ideal	18.159	15.228	11.611	12.126	11.828	3.095
Absolute of Output-Output Ideal	18.159	15.228	11.611	12.126	11.828	3.095
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.33069	0.29712	0.20996	0.22305	0.22337	0.05701
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.33069	0.59424	0.68239	0.94797	1.00517	0.29932
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500

THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	32	40	42.5	46	50	52.5
output	103.11	105.35	102.89	104.6	109.36	104.57
outputIdeal	108.782	114.781	116.376	121.546	119	113.987
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
Output-Output Ideal	-5.672	-9.431	-13.486	-16.946	-9.64	-9.417
Absolute of Output-Output Ideal	5.672	9.431	13.486	16.946	9.64	9.417
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.09989	0.17215	0.25031	0.30508	0.19673	0.22698
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.64929	1.24814	2.12768	3.50842	2.16408	2.15637
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	75.75	80	80	80		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	55.75	60	60	60		
output	99.114	102.74	103.75	102.04		
outputIdeal	111.77	116.523	116.802	114.675		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
Output-Output Ideal	-12.656	-13.783	-13.052	-12.635		
Absolute of Output-Output Ideal	12.656	13.783	13.052	12.635		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.02	36.523	36.802	34.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.35136	0.37737	0.35465	0.36438		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	3.16223	2.92468	2.21659	0.91095		

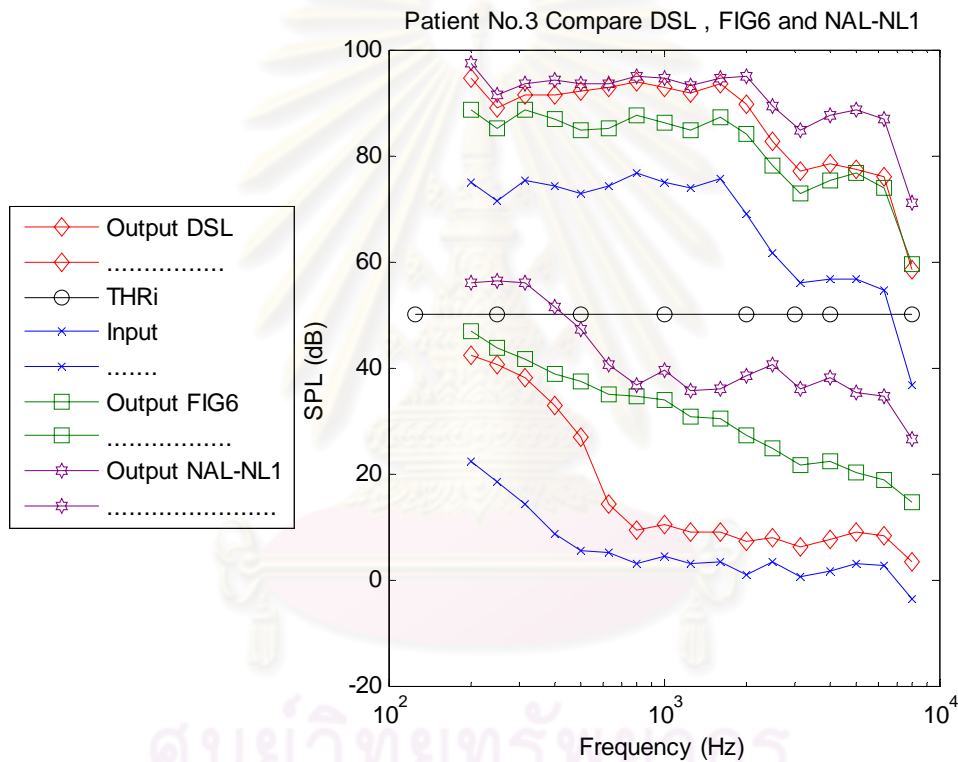
เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 24.93 เปอร์เซ็นต์

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบ

อัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 นั้นแสดงผู้สูญเสียการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะได้รับสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ให้มีค่าใกล้เคียงกับผู้มีการได้ยินปกติมากกว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG-6 ตามลำดับ

กรณีผู้ป่วยหมายเลขสาม

- การเปรียบเทียบโดยใช้พิสัยพลวัต

รูปที่ 49 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL ,แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 ของผู้ป่วยหมายเลข 3 เมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้าปานกลาง

เมื่อพิจารณาจากพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และแบบ FIG-6 จะเห็นว่า มีความคล้ายคลึงกัน โดยในส่วนของพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่าสูงกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 พอดี โดยในส่วนของเครื่องช่วยฟังใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมี

ค่าพิสัยพลวัตที่มากกว่าเครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG6 อย่างชัดเจน โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้ค่าหลักอัตราขยายทั้งสามหลักเกณฑ์ได้ที่ทุกช่วงความถี่ โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ทั้งสองได้ทุกช่วงความถี่

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่า Articulation Index

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 37 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
output	94.436	89.06	91.561	91.491	91.97	92.635
Gain	19.525	17.808	16.262	17.127	19.018	18.35
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่านเครื่องช่วยฟัง	30.475	32.192	33.738	32.873	30.982	31.65
คะแนนในแต่ละแถบความถี่	0.754167	0.940267	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.754167	1.880533	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
output	93.987	92.824	91.6	93.372	89.601	82.541
Gain	17.205	18.043	17.724	17.826	20.601	21.054
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่านเครื่องช่วยฟัง	32.795	31.957	32.276	32.174	29.399	28.946
คะแนนในแต่ละแถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
output	77.11	78.258	77.455	75.803		

Gain	21.09	21.735	20.653	21.128
THR	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	28.91	28.265	29.347	28.872
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	1	0.9051	0.734267
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5
AI ประจำแถบ	9	7.75	5.656875	1.835667

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 98.38

**การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ
FIG6**

ตารางที่ 38 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
output	88.606	85.221	88.696	87.012	84.751	85.229
Gain	13.695	13.969	13.397	12.648	11.799	10.944
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	36.305	36.031	36.603	37.352	38.201	39.056
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	0.559833	0.8123	0.926567	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.559833	1.6246	3.011342	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
output	87.406	86.131	84.826	87.071	83.97	78.205
Gain	10.624	11.35	10.95	11.525	14.97	16.718
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	39.376	38.65	39.05	38.475	35.03	33.282
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	1	1	1	1	1

AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
output	72.968	75.402	76.632	73.954		
Gain	16.948	18.879	19.83	19.279		
THR	50	50	50	50		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	33.052	31.121	30.17	30.721		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	0.995967	0.877667	0.672633		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	9	7.718742	5.485417	1.681583		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 97.33

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 39 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
output	97.488	91.312	93.451	94.041	93.458	93.672
Gain	22.577	20.06	18.152	19.677	20.506	19.387
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	27.423	29.94	31.848	30.323	29.494	30.613
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.8559	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.8559	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
output	94.843	94.447	93.155	94.497	95.037	89.417

Gain	18.061	19.666	19.279	18.951	26.037	27.93
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	31.939	30.334	30.721	31.049	23.963	22.07
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
output	84.752	87.666	88.534	86.81		
Gain	28.732	31.143	31.732	32.135		
THR	50	50	50	50		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	21.268	18.857	18.268	17.865		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	9	7.75	6.25	2.5		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 99.86

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จาก สัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่า AI ที่ วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะมากกว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 นั้นแสดงว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะให้ Speech Intelligibility มากที่สุด รองลงมาคือ แบบ DSL และ สุดท้ายคือ แบบ FIG6 โดยทั้ง สามหลักเกณฑ์ให้ค่า AI เกือบเต็ม 100 นั้นแสดงว่า สัญญาณเสียงออก มีคุณภาพเสียงดีมาก

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยาย

แบบ DSL

ตารางที่ 40 คำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	94.436	89.06	91.561	91.491	91.97	92.635
Output Ideal	104.911	101.252	105.299	104.364	102.952	104.285
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
Output-Output Ideal	-10.475	-12.192	-13.738	-12.873	-10.982	-11.65
Absolute of Output-Output Ideal	10.475	12.192	13.738	12.873	10.982	11.65
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.19076	0.23788	0.24843	0.23679	0.20739	0.21460
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.19076	0.47576	0.80740	1.00636	0.93327	1.12669
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	93.987	92.824	91.6	93.372	89.601	82.541
Output Ideal	106.782	104.781	103.876	105.546	99	91.487
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
Output-Output Ideal	-12.795	-11.957	-12.276	-12.174	-9.399	-8.946
Absolute of Output-Output Ideal	12.795	11.957	12.276	12.174	9.399	8.946
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.22533	0.21826	0.22785	0.21917	0.19181	0.21563
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.46468	1.58245	1.93678	2.52045	2.10998	2.04852
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	50	50	50	50		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	30	30	30	30		
output	77.11	78.258	77.455	75.803		
Output Ideal	86.02	86.523	86.802	84.675		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
Output-Output Ideal	-8.91	-8.265	-9.347	-8.872		
Absolute of Output-Output Ideal	8.91	8.265	9.347	8.872		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.02	36.523	36.802	34.675		

สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.24736	0.22629	0.25398	0.25586
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	2.22626	1.75379	1.58738	0.63965

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 22.41 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

ตารางที่ 41 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	88.606	85.221	88.696	87.012	84.751	85.229
Output Ideal	104.911	101.252	105.299	104.364	102.952	104.285
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
Output-Output Ideal	-16.305	-16.031	-16.603	-17.352	-18.201	-19.056
Absolute of Output-Output Ideal	16.305	16.031	16.603	17.352	18.201	19.056
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.29693	0.31278	0.30024	0.31918	0.34372	0.35103
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.29693	0.62557	0.97578	1.35652	1.54676	1.84294
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	87.406	86.131	84.826	87.071	83.97	78.205
Output Ideal	106.782	104.781	103.876	105.546	99	91.487
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
Output-Output Ideal	-19.376	-18.65	-19.05	-18.475	-15.03	-13.282
Absolute of Output-Output Ideal	19.376	18.65	19.05	18.475	15.03	13.282
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.34123	0.34044	0.35359	0.33260	0.30673	0.32014
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5

สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	2.21802	2.46823	3.00551	3.82498	3.37408	3.04141
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	50	50	50	50		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	30	30	30	30		
output	72.968	75.402	76.632	73.954		
Output Ideal	86.02	86.523	86.802	84.675		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
Output-Output Ideal	-13.052	-11.121	-10.17	-10.721		
Absolute of Output-Output Ideal	13.052	11.121	10.17	10.721		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.02	36.523	36.802	34.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.36235	0.30449	0.27634	0.30918		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	3.26118	2.35982	1.72714	0.77296		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 32.70 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 42 คำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	97.488	91.312	93.451	94.041	93.458	93.672
outputIdeal	104.911	101.252	105.299	104.364	102.952	104.285
Input	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
Output-Output Ideal	-7.423	-9.94	-11.848	-10.323	-9.494	-10.613
Absolute of Output-Output Ideal	7.423	9.94	11.848	10.323	9.494	10.613
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	54.911	51.252	55.299	54.364	52.952	54.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.13518	0.19394	0.21425	0.18988	0.17929	0.19550
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.13518 2	0.38788 7	0.69632 4	0.80701 8	0.80682 5	1.02640 2

frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	94.843	94.447	93.155	94.497	95.037	89.417
outputIdeal	106.782	104.781	103.876	105.546	99	91.487
Input	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
Output-Output Ideal	-11.939	-10.334	-10.721	-11.049	-3.963	-2.07
Absolute of Output-Output Ideal	11.939	10.334	10.721	11.049	3.963	2.07
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.782	54.781	53.876	55.546	49	41.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.21026	0.18864	0.19899	0.19891	0.08087	0.04989
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.36669	1.36765	1.69144	2.28753	0.88965	0.47400
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	50	50	50	50		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	30	30	30	30		
output	84.752	87.666	88.534	86.81		
outputIdeal	86.02	86.523	86.802	84.675		
Input	56.02	56.523	56.802	54.675		
Output-Output Ideal	-1.268	1.143	1.732	2.135		
Absolute of Output-Output Ideal	1.268	1.143	1.732	2.135		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	36.02	36.523	36.802	34.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.03520	0.03129	0.04706	0.06157		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.31682	0.24253	0.29414	0.15392		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 12.94 เปอร์เซ็นต์

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์

ขยายแบบ DSL จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 นั่นแสดงว่าผู้สูญเสียการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะได้รับสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ให้มีค่าใกล้เคียงกับผู้มีการได้ยินปกติมากกว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG-6 ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

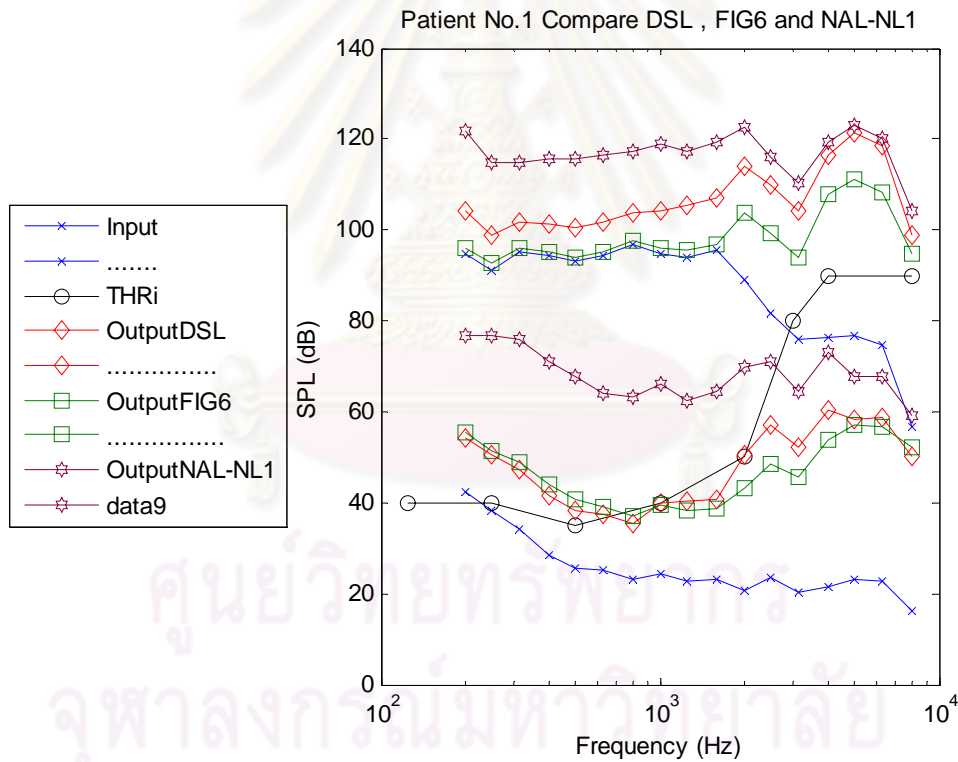

4.3.2.3.3 การทดลองวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบต่างๆ กับระดับเสียงเข้าที่ดัง

การทดลองนี้ จะเป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 กับผู้ป่วยหมายเลข 1 , 2 และ 3 โดยใช้สัญญาณเสียงเข้าที่มีระดับความดังเสียงดัง โดยวิธีวัดประสิทธิภาพ จะใช้ค่าพิสัยพลวัต , ค่า Articulation Index และ ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก เป็นตัวชี้วัด โดยการทดลองจะค่อยๆทำการทดลองกับผู้ป่วยทีละหมายเลขไปเรื่อยๆ ดังนี้

กรณีผู้ป่วยหมายเลขหนึ่ง

- การเปรียบเทียบโดยใช้พิสัยพลวัต

รูปที่ 50 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 ของผู้ป่วยหมายเลข 1 เมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้าดัง

เมื่อพิจารณาจากพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบต่างๆ โดยในส่วนของพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัด

ที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่าสูงกว่าพิสัยพลวัตวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 พอควร โดยในส่วนของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมีค่าพิสัยพลวัตที่มากกว่าเครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG6 อย่างชัดเจน โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้ค่าหลักอัตราขยายทั้งสามหลักเกณฑ์ได้ที่ทุกช่วงความถี่ โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ทั้งสองได้ทุกช่วงความถี่

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่า Articulation Index

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 43 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
output	104.1	98.945	101.63	101.27	100.7	101.73
Gain	9.189	7.693	6.331	6.906	7.748	7.445
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	30.811	32.307	32.369	30.094	27.252	28.855
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.742967	0.936433	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.742967	1.872867	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
output	103.57	104.14	105.53	107.11	114.19	109.9
Gain	6.788	9.359	11.654	11.564	25.19	28.413
THR	38	40	42.5	46	50	65
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	31.212	30.641	30.846	34.436	24.81	36.587
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	0.990433
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5

AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.409117
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
output	104.19	116.56	121.35	118.67		
Gain	28.17	40.037	44.548	43.995		
THR	81.5	90	90	90		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	53.33	49.963	45.452	46.005		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.362333	0.3679	0.368267	0.163167		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	3.261	2.851225	2.301667	0.407917		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 82.85

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

ตารางที่ 44 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
output	96.029	92.648	96.18	95.278	93.964	95.23
Gain	1.118	1.396	0.881	0.914	1.012	0.945
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	38.882	38.604	37.819	36.086	33.988	35.355
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.473933	0.726533	0.886033	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.473933	1.453067	2.879608	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
output	97.781	96.155	95.416	96.95	103.8	99.42
Gain	0.999	1.374	1.54	1.404	14.8	17.933
THR	38	40	42.5	46	50	65

THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	37.001	38.626	40.96	44.596	35.2	47.067
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	1	1	0.880133	1	0.6411
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	10.12153	11	6.09045
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
output	94.016	107.85	110.94	108.11		
Gain	17.996	31.327	34.138	33.435		
THR	81.5	90	90	90		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	63.504	58.673	55.862	56.565		
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	0.0232	0.077567	0.021267	0		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	0.2088	0.601142	0.132917	0		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 69.21

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 45 การคำนวณค่า Articulation Index

ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
output	121.95	114.78	115.02	115.53	115.79	116.35
Gain	27.039	23.528	19.721	21.166	22.838	22.065
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	12.961	16.472	18.979	15.834	12.162	14.235
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	1	1	1	1	1

AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
output	117.35	119.01	117.37	119.32	122.79	116.03
Gain	20.568	24.229	23.494	23.774	33.79	34.543
THR	38	40	42.5	46	50	65
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	17.432	15.771	19.006	22.226	16.21	30.457
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
output	110.19	119.42	122.81	120.24		
Gain	34.17	42.897	46.008	45.565		
THR	81.5	90	90	90		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	47.33	47.103	43.992	44.435		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.562333	0.463233	0.416933	0.2155		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	5.061	3.590058	2.605833	0.53875		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 86.30

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL ,แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จาก สัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่า AI ที่ วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะมากกว่า

ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 อย่างชัดเจนมาก นั้นแสดงว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะให้ Speech Intelligibility มากที่สุด รองลงมาคือ แบบ DSL และ สุดท้ายคือ แบบ FIG6

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 46 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	20	20	18.7	17	15	16.3
output	104.1	98.945	101.63	101.27	100.7	101.73
Output Ideal	114.911	111.252	113.999	111.364	107.952	110.585
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
Output-Output Ideal	-10.811	-12.307	-12.369	-10.094	-7.252	-8.855
Absolute of Output-Output Ideal	10.811	12.307	12.369	10.094	7.252	8.855
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.14431	0.17272	0.16426	0.13573	0.09940	0.11920
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.14431	0.34545	0.53386	0.57688	0.44733	0.62581
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	38	40	42.5	46	50	65
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	18	20	22.5	26	30	45
output	103.57	104.14	105.53	107.11	114.19	109.9
Output Ideal	114.782	114.781	116.376	121.546	119	126.487
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
Output-Output Ideal	-11.212	-10.641	-10.846	-14.436	-4.81	-16.587
Absolute of Output-Output Ideal	11.212	10.641	10.846	14.436	4.81	16.587
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.14602	0.14229	0.14681	0.19108	0.06971	0.26976
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.949155	1.031642	1.247915	2.197522	0.766812	2.56276
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	81.5	90	90	90		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	61.5	70	70	70		
output	104.19	116.56	121.35	118.67		

Output Ideal	137.52	146.523	146.802	144.675
Input	76.02	76.523	76.802	74.675
Output-Output Ideal	-33.33	-29.963	-25.452	-26.005
Absolute of Output-Output Ideal	33.33	29.963	25.452	26.005
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.02	56.523	56.802	54.675
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.594966	0.530103	0.448083	0.475629
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	5.354695	4.108297	2.800518	1.189072

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 24.88 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

ตารางที่ 47 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	20	20	18.7	17	15	16.3
output	96.029	92.648	96.18	95.278	93.964	95.23
Output Ideal	114.911	111.252	113.999	111.364	107.952	110.585
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
Output-Output Ideal	-18.882	-18.604	-17.819	-16.086	-13.988	-15.355
Absolute of Output-Output Ideal	18.882	18.604	17.819	16.086	13.988	15.355
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.25205	0.26110	0.23664	0.21631	0.19174	0.20670
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.25205	0.52220	0.76909	0.91933	0.86284	1.08519
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	38	40	42.5	46	50	65
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	18	20	22.5	26	30	45
output	97.781	96.155	95.416	96.95	103.8	99.42
Output Ideal	114.782	114.781	116.376	121.546	119	126.487
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
Output-Output Ideal	-17.001	-18.626	-20.96	-24.596	-15.2	-27.067
Absolute of Output-Output Ideal	17.001	18.626	20.96	24.596	15.2	27.067
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487

สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.22141	0.24907	0.28371	0.32557	0.22029	0.44020
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.43922	1.80578	2.411609	3.74412	2.423188	4.18196
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	81.5	90	90	90		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	61.5	70	70	70		
output	94.016	107.85	110.94	108.11		
Output Ideal	137.52	146.523	146.802	144.675		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
Output-Output Ideal	-43.504	-38.673	-35.862	-36.565		
Absolute of Output-Output Ideal	43.504	38.673	35.862	36.565		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.02	56.523	56.802	54.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.77658	0.684199	0.631351	0.66877		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	6.989218	5.302545	3.945944	1.671925		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 38.32 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 48 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	40	40	38.7	37	35	36.3
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	20	20	18.7	17	15	16.3
output	121.95	114.78	115.02	115.53	115.79	116.35
outputIdeal	114.911	111.252	113.999	111.364	107.952	110.585
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
Output-Output Ideal	7.039	3.528	1.021	4.166	7.838	5.765
Absolute of Output-Output Ideal	7.039	3.528	1.021	4.166	7.838	5.765
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.09396	0.04951	0.01355	0.05602	0.10744	0.07760
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.09396	0.09902	0.04406	0.23809	0.48348	0.40743

frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	38	40	42.5	46	50	65
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	18	20	22.5	26	30	45
output	117.35	119.01	117.37	119.32	122.79	116.03
outputIdeal	114.782	114.781	116.376	121.546	119	126.487
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
Output-Output Ideal	2.568	4.229	0.994	-2.226	3.79	-10.457
Absolute of Output-Output Ideal	2.568	4.229	0.994	2.226	3.79	10.457
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.03344	0.05655	0.01345	0.02946	0.05492	0.17006
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.21739	0.41000	0.11436	0.33885	0.60420	1.61565
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	81.5	90	90	90		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	61.5	70	70	70		
output	110.19	119.42	122.81	120.24		
outputIdeal	137.52	146.523	146.802	144.675		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
Output-Output Ideal	-27.33	-27.103	-23.992	-24.435		
Absolute of Output-Output Ideal	27.33	27.103	23.992	24.435		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.02	56.523	56.802	54.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.48786	0.47950	0.42237	0.44691		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	4.39075	3.71615	2.63987	1.11728		

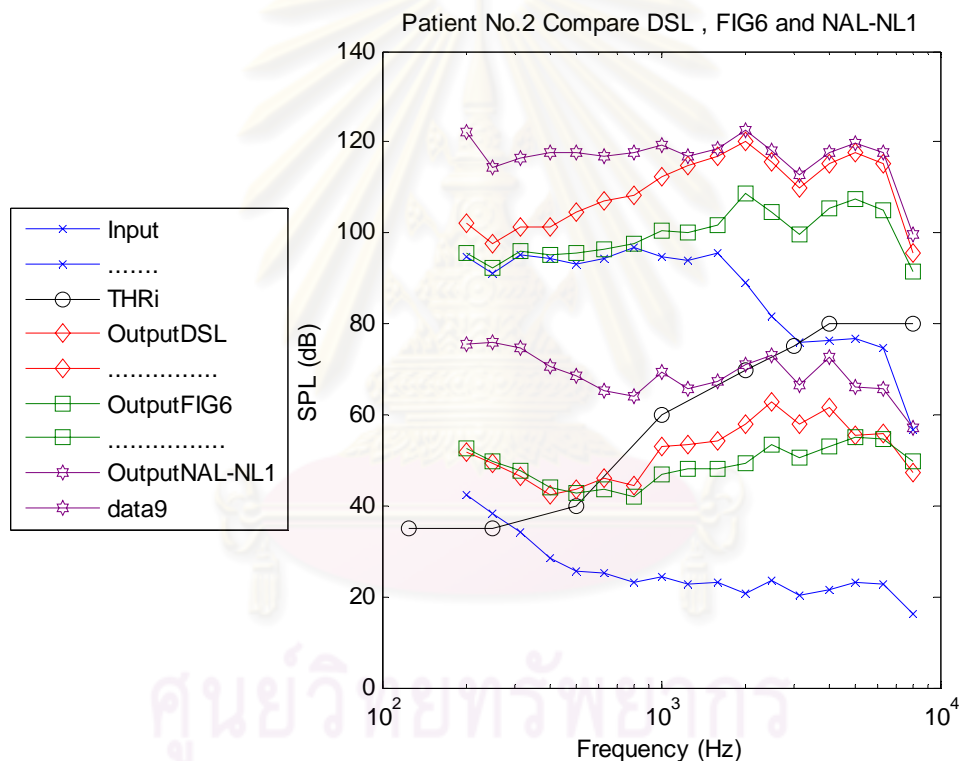
เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 16.53 เปอร์เซ็นต์

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์

ขยายแบบ DSL จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 นั้นแสดงผู้สูญเสียการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะได้รับสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ให้มีค่าใกล้เคียงกับผู้มีการได้ยินปกติมากกว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG-6 ตามลำดับ

กรณีผู้ป่วยหมายเลขสอง

- การเปรียบเทียบโดยใช้พิสัยพลวัต

รูปที่ 51 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 ของผู้ป่วยหมายเลข 2 เมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้าดัง

เมื่อพิจารณาจากพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบต่างๆ โดยในส่วนของพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่าสูงกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 พอดี โดยในส่วนของเครื่องช่วยฟังใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมีค่าพิสัยพลวัตที่มากกว่าเครื่องช่วยฟัง

ที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG6 อย่างชัดเจน โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้ค่าหลักอัตราขยายทั้งสามหลักเกณฑ์ได้ที่ทุกช่วงความถี่ โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ทั้งสองได้ทุกช่วงความถี่

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่า Articulation Index

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 49 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
output	101.94	97.549	101.35	101.5	104.58	107.1
Gain	7.029	6.297	6.051	7.136	11.628	12.815
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THR หลังผ่านเครื่องช่วยฟัง	27.971	28.703	30.249	30.864	28.372	32.385
คะแนนในแต่ละแถบความถี่	0.837633	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.837633	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
output	108.47	112.49	115.02	116.73	120.19	115.51
Gain	11.688	17.709	21.144	21.184	31.19	34.023
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THR หลังผ่านเครื่องช่วยฟัง	40.312	42.291	41.356	44.816	38.81	38.477
คะแนนในแต่ละแถบความถี่	1	1	1	0.8728	0.979667	0.927433
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	10.0372	10.77633	8.810617
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
output	109.77	115.26	117.73	115.13		

Gain	33.75	38.737	40.928	40.455
THR	75.75	80	80	80
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	42	41.263	39.072	39.545
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	0.74	0.6579	0.580933	0.3785
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5
AI ประจำแถบ	6.66	5.098725	3.630833	0.94625

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 88.30

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

ตารางที่ 50 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
output	95.753	92.223	96.053	95.286	95.429	96.321
Gain	0.842	0.971	0.754	0.922	2.477	2.036
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	34.158	34.029	35.546	37.078	37.523	43.164
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	0.6314	0.879033	0.9618	1	1	0.997867
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.6314	1.758067	3.12585	4.25	4.5	5.2388
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
output	97.67	100.34	100	101.61	108.7	104.61
Gain	0.888	5.559	6.124	6.064	19.7	23.123
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	51.112	54.441	56.376	59.936	50.3	49.377
คะแนนในแต่	0.7696	0.651967	0.5408	0.3688	0.596667	0.5641

ละแถบความถี่						
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	5.0024	4.726758	4.5968	4.2412	6.563333	5.35895
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
output	99.6	105.43	107.66	104.86		
Gain	23.58	28.907	30.858	30.185		
THR	75.75	80	80	80		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	52.17	51.093	49.142	49.815		
คะแนนในแต่ละ ละแถบความถี่	0.401	0.330233	0.245267	0.036167		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	3.609	2.559308	1.532917	0.090417		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 57.79

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 51 การคำนวณค่า Articulation Index
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
output	122.29	114.49	116.45	117.83	117.82	116.91
Gain	27.379	23.238	21.151	23.466	24.868	22.625
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	7.621	11.762	15.149	14.534	15.132	22.575
คะแนนในแต่ละ ละแถบความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487

output	117.65	119.48	116.92	118.66	122.55	117.97
Gain	20.868	24.699	23.044	23.114	33.55	36.483
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	31.132	35.301	39.456	42.886	36.45	36.017
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	1	1	1	0.937133	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	10.77703	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
output	112.89	117.54	119.77	117.53		
Gain	36.87	41.017	42.968	42.855		
THR	75.75	80	80	80		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	38.88	38.983	37.032	37.145		
คะแนนในแต่ ละแถบความถี่	0.844	0.7339	0.648933	0.4585		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	7.596	5.687725	4.055833	1.14625		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 92.26

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL ,แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จาก สัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL และ ค่า AI ที่ วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะมากกว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 อย่างชัดเจนมาก นั่นแสดงว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยาย

แบบ NAL-NL1 จะให้ Speech Intelligibility มากที่สุด รองลงมาคือ แบบ DSL และ สุดท้ายคือ แบบ FIG6

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 52 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	15	15	16.3	18	20	25.2
output	101.94	97.549	101.35	101.5	104.58	107.1
Output Ideal	109.911	106.252	111.599	112.364	112.952	119.485
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
Output-Output Ideal	-7.971	-8.703	-10.249	-10.864	-8.372	-12.385
Absolute of Output-Output Ideal	7.971	8.703	10.249	10.864	8.372	12.385
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.10640	0.12214	0.13611	0.14609	0.11476	0.16672
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.10640	0.24428	0.44236	0.62089	0.51642	0.87529
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	32	40	42.5	46	50	52.5
output	108.47	112.49	115.02	116.73	120.19	115.51
Output Ideal	128.782	134.781	136.376	141.546	139	133.987
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
Output-Output Ideal	-20.312	-22.291	-21.356	-24.816	-18.81	-18.477
Absolute of Output-Output Ideal	20.312	22.291	21.356	24.816	18.81	18.477
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.26454	0.29808	0.28907	0.32848	0.27260	0.30050
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.71951	2.16110	2.45717	3.77761	2.99869	2.85477
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	75.75	80	80	80		
THRN	20	20	20	20		

Gain Ideal	55.75	60	60	60
output	109.77	115.26	117.73	115.13
Output Ideal	131.77	136.523	136.802	134.675
Input	76.02	76.523	76.802	74.675
Output-Output Ideal	-22	-21.263	-19.072	-19.545
Absolute of Output-Output Ideal	22	21.263	19.072	19.545
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.02	56.523	56.802	54.675
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.39271	0.37618	0.33576	0.35747
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	3.53445	2.91541	2.09851	0.89369

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 28.22 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

ตารางที่ 53 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	15	15	16.3	18	20	25.2
output	95.753	92.223	96.053	95.286	95.429	96.321
Output Ideal	109.911	106.252	111.599	112.364	112.952	119.485
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
Output-Output Ideal	-14.158	-14.029	-15.546	-17.078	-17.523	-23.164
Absolute of Output-Output Ideal	14.158	14.029	15.546	17.078	17.523	23.164
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.18899	0.19689	0.20645	0.22965	0.24019	0.31182
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.18899	0.39378	0.67098	0.97603	1.08089	1.63708
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	32	40	42.5	46	50	52.5
output	97.67	100.34	100	101.61	108.7	104.61
Output Ideal	128.782	134.781	136.376	141.546	139	133.987

Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
Output-Output Ideal	-31.112	-34.441	-36.376	-39.936	-30.3	-29.377
Absolute of Output-Output Ideal	31.112	34.441	36.376	39.936	30.3	29.377
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.40519	0.46055	0.49239	0.52863	0.43913	0.47777
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	2.63379	3.33904	4.18533	6.07926	4.83043	4.53887
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	75.75	80	80	80		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	55.75	60	60	60		
output	99.6	105.43	107.66	104.86		
Output Ideal	131.77	136.523	136.802	134.675		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
Output-Output Ideal	-32.17	-31.093	-29.142	-29.815		
Absolute of Output-Output Ideal	32.17	31.093	29.142	29.815		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.02	56.523	56.802	54.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.57425	0.55009	0.51304	0.54531		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	5.16833	4.26323	3.20653	1.36328		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 44.56 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 54 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	35	35	36.3	38	40	45.2
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	15	15	16.3	18	20	25.2
output	122.29	114.49	116.45	117.83	117.82	116.91
outputIdeal	109.911	106.252	111.599	112.364	112.952	119.485
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
Output-Output Ideal	12.379	8.238	4.851	5.466	4.868	-2.575
Absolute of Output-Output Ideal	12.379	8.238	4.851	5.466	4.868	2.575

ผลต่าง Output Ideal กับ THR	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.16524	0.11561	0.06442	0.07350	0.06672	0.03466
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.16524	0.23123	0.20937	0.31238	0.30028	0.18198
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	52	60	62.5	66	70	72.5
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	32	40	42.5	46	50	52.5
output	117.65	119.48	116.92	118.66	122.55	117.97
outputIdeal	128.782	134.781	136.376	141.546	139	133.987
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
Output-Output Ideal	-11.132	-15.301	-19.456	-22.886	-16.45	-16.017
Absolute of Output-Output Ideal	11.132	15.301	19.456	22.886	16.45	16.017
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.14498	0.20461	0.26336	0.30294	0.23840	0.26049
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.94238	1.48342	2.23856	3.48382	2.62246	2.47469
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	75.75	80	80	80		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	55.75	60	60	60		
output	112.89	117.54	119.77	117.53		
outputIdeal	131.77	136.523	136.802	134.675		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
Output-Output Ideal	-18.88	-18.983	-17.032	-17.145		
Absolute of Output-Output Ideal	18.88	18.983	17.032	17.145		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.02	56.523	56.802	54.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.33702	0.33584	0.29984	0.31358		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	3.03320	2.60280	1.87405	0.78395		

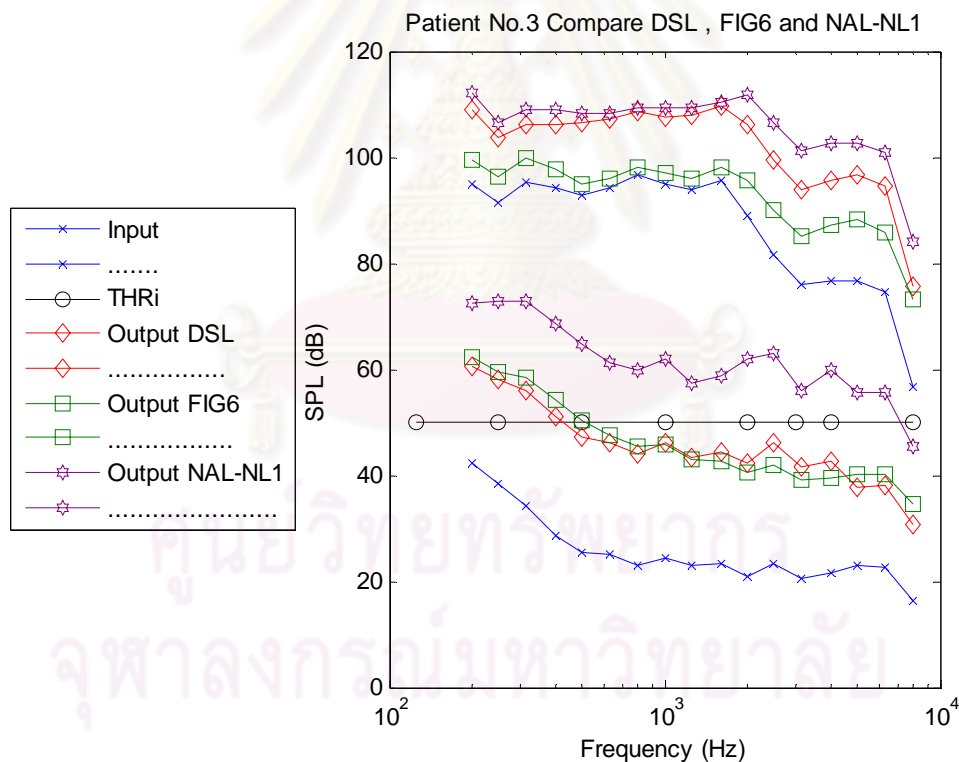
เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสองคือ 22.94 เปอร์เซ็นต์

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออก

ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 อย่างชัดเจน นั่นแสดงว่าผู้สูญเสียการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะได้รับสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ให้มีค่าใกล้เคียงกับผู้มีการได้ยินปกติมากกว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG-6 ตามลำดับ

กรณีผู้ป่วยหมายเลขสาม

- การเปรียบเทียบโดยใช้พิสัยพลวัต

รูปที่ 52 การเปรียบเทียบพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 ของผู้ป่วยหมายเลข 3 เมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้าดัง

เมื่อพิจารณาจากพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบต่างๆ โดยในส่วนของพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่าสูงกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 พอควร โดยในส่วนของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมีค่าพิสัยพลวัตที่มากกว่าเครื่องช่วยฟังที่ใช้ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG6 อย่างชัดเจน โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้ค่าหลักอัตราขยายทั้งสามหลักเกณฑ์ได้ที่ทุกช่วงความถี่ โดยผู้มีการสูญเสียการได้ยินจะสามารถรับฟังสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ทั้งสองได้ทุกช่วงความถี่

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่า Articulation Index

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 55 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
output	108.98	103.61	106.11	106.05	106.52	107.18
Gain	14.069	12.358	10.811	11.686	13.568	12.895
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่านเครื่องช่วยฟัง	35.931	37.642	39.189	38.314	36.432	37.105
คะแนนในแต่ละแถบความถี่	0.5723	0.7586	0.840367	0.9962	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.5723	1.5172	2.731192	4.23385	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
output	108.53	107.67	107.89	109.49	106.02	99.628
Gain	11.748	12.889	14.014	13.944	17.02	18.141
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่านเครื่องช่วยฟัง	38.252	37.111	35.986	36.056	32.98	31.859
	1	1	1	1	1	1

คะแนนในแต่ละ

ละแถบความถี่						
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
output	93.985	95.728	96.647	94.442		
Gain	17.965	19.205	19.845	19.767		
THR	50	50	50	50		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	32.035	30.795	30.155	30.233		
คะแนนในแต่ละ ละแถบความถี่	1	1	0.878167	0.6889		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	9	7.75	5.488542	1.72225		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามหนึ่งคือ 97.02

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

ตารางที่ 56 การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
output	99.437	96.299	99.767	97.548	94.951	96.027
Gain	4.526	5.047	4.468	3.184	1.999	1.742
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	45.474	44.953	45.532	46.816	48.001	48.258
คะแนนในแต่ละ ละแถบความถี่	0.2542	0.5149	0.628933	0.7128	0.7933	0.828067
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.2542	1.0298	2.044033	3.0294	3.56985	4.34735
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500

Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
output	98.234	96.885	95.838	98.013	95.557	90.013
Gain	1.452	2.104	1.962	2.467	6.557	8.526
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	48.548	47.896	48.038	47.533	43.443	41.474
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.855067	0.870133	0.818733	0.782233	0.825233	0.827533
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	5.557933	6.308467	6.959233	8.995683	9.077567	7.861567
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
output	85.002	87.148	88.278	85.652		
Gain	8.982	10.625	11.476	10.977		
THR	50	50	50	50		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	41.018	39.375	38.524	39.023		
คะแนนในแต่ละ แถบความถี่	0.772733	0.720833	0.5992	0.3959		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	6.9546	5.586458	3.745	0.98975		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขสามคือ 76.31

การคำนวณค่า Articulation Index ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 57 การคำนวณค่า Articulation Index

ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
output	112.26	106.49	108.83	108.82	108.17	108.28
Gain	17.349	15.238	13.531	14.456	15.218	13.995
THR	50	50	50	50	50	50
	32.651	34.762	36.469	35.544	34.782	36.005

THR หลังผ่าน

เครื่องช่วยฟัง						
คะแนนในแต่ละ ระดับความถี่	0.681633	0.8546	0.931033	1	1	1
AI Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
AI ประจำแถบ	0.681633	1.7092	3.025858	4.25	4.5	5.25
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
output	109.39	109.36	109.23	110.35	111.72	106.39
Gain	12.608	14.579	15.354	14.804	22.72	24.903
THR	50	50	50	50	50	50
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	37.392	35.421	34.646	35.196	27.28	25.097
คะแนนในแต่ละ ระดับความถี่	1	1	1	1	1	1
AI Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
AI ประจำแถบ	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
frequency	3150	4000	5000	6300		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
output	101.07	102.57	102.68	100.88		
Gain	25.05	26.047	25.878	26.205		
THR	50	50	50	50		
THR หลังผ่าน เครื่องช่วยฟัง	24.95	23.953	24.122	23.795		
คะแนนในแต่ละ ระดับความถี่	1	1	1	0.9035		
AI Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
AI ประจำแถบ	9	7.75	6.25	2.25875		

เมื่อนำ AI ประจำแถบความถี่ย่อย ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ ค่า AI รวมสำหรับ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 98.93

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จาก

สัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL อยู่เล็กน้อย และ ค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะมากกว่าค่า AI ที่วัดได้จากสัญญาณออกเมื่อใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 อย่างชัดเจนมาก นั่นแสดงว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะให้ Speech Intelligibility มากที่สุด รองลงมาคือ แบบ DSL และ สุดท้ายคือ แบบ FIG6

- การเปรียบเทียบโดยใช้ค่าความผิดพลาดในส่วนสัญญาณขาออก

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

ตารางที่ 58 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	108.98	103.61	106.11	106.05	106.52	107.18
Output Ideal	124.911	121.252	125.299	124.364	122.952	124.285
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
Output-Output Ideal	-15.931	-17.642	-19.189	-18.314	-16.432	-17.105
Absolute of Output-Output Ideal	15.931	17.642	19.189	18.314	16.432	17.105
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.21266	0.2476	0.25483	0.24627	0.22524	0.23026
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.21266	0.4952	0.82822	1.04666	1.01359	1.20887
frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	108.53	107.67	107.89	109.49	106.02	99.628
Output Ideal	126.782	124.781	123.876	125.546	119	111.487
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
Output-Output Ideal	-18.252	-17.111	-15.986	-16.056	-12.98	-11.859
Absolute of Output-Output Ideal	18.252	17.111	15.986	16.056	12.98	11.859
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487

สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.23771	0.22881	0.21639	0.21253	0.18811	0.19287
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.54512	1.65890	1.83931	2.44412	2.06927	1.83226
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	50	50	50	50		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	30	30	30	30		
output	93.985	95.728	96.647	94.442		
Output Ideal	106.02	106.523	106.802	104.675		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
Output-Output Ideal	-12.035	-10.795	-10.155	-10.233		
Absolute of Output-Output Ideal	12.035	10.795	10.155	10.233		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.02	56.523	56.802	54.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.21483	0.19098	0.17877	0.18716		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.93350	1.48012	1.11736	0.46790		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ DSL สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 21.19 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

ตารางที่ 59 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	99.437	96.299	99.767	97.548	94.951	96.027
Output Ideal	124.911	121.252	125.299	124.364	122.952	124.285
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
Output-Output Ideal	-25.474	-24.953	-25.532	-26.816	-28.001	-28.258
Absolute of Output-Output Ideal	25.474	24.953	25.532	26.816	28.001	28.258
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.34005	0.35020	0.33907	0.36060	0.38382	0.3804
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.34005	0.70041	1.10199	1.53257	1.72722	1.99709

frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
output	98.234	96.885	95.838	98.013	95.557	90.013
Output Ideal	126.782	124.781	123.876	125.546	119	111.487
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
Output-Output Ideal	-28.548	-27.896	-28.038	-27.533	-23.443	-21.474
Absolute of Output-Output Ideal	28.548	27.896	28.038	27.533	23.443	21.474
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.37180	0.37303	0.37952	0.36445	0.33975	0.34924
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	2.41673	2.70451	3.22598	4.19121	3.7372	3.31782
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	50	50	50	50		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	30	30	30	30		
output	85.002	87.148	88.278	85.652		
Output Ideal	106.02	106.523	106.802	104.675		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
Output-Output Ideal	-21.018	-19.375	-18.524	-19.023		
Absolute of Output-Output Ideal	21.018	19.375	18.524	19.023		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.02	56.523	56.802	54.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.37518	0.34278	0.32611	0.34792		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	3.37668	2.65655	2.03822	0.86982		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ FIG-6 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 35.93 เปอร์เซ็นต์

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

ตารางที่ 60 การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด
ของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1

frequency	200	250	315	400	500	630
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30

output	112.26	106.49	108.83	108.82	108.17	108.28
outputIdeal	124.911	121.252	125.299	124.364	122.952	124.285
Input	94.911	91.252	95.299	94.364	92.952	94.285
Output-Output Ideal	-12.651	-14.762	-16.469	-15.544	-14.782	-16.005
Absolute of Output-Output Ideal	12.651	14.762	16.469	15.544	14.782	16.005
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	74.911	71.252	75.299	74.364	72.952	74.285
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.16888	0.20718	0.21871	0.20902	0.20262	0.21545
Important Weighting	1	2	3.25	4.25	4.5	5.25
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.16888	0.41436	0.71082	0.88836	0.91181	1.13113
Frequency	800	1000	1250	1600	2000	2500
THR	50	50	50	50	50	50
THRN	20	20	20	20	20	20
Gain Ideal	30	30	30	30	30	30
Output	109.39	109.36	109.23	110.35	111.72	106.39
outputIdeal	126.782	124.781	123.876	125.546	119	111.487
Input	96.782	94.781	93.876	95.546	89	81.487
Output-Output Ideal	-17.392	-15.421	-14.646	-15.196	-7.28	-5.097
Absolute of Output-Output Ideal	17.392	15.421	14.646	15.196	7.28	5.097
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	76.782	74.781	73.876	75.546	69	61.487
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.22651	0.20621	0.19825	0.20114	0.10550	0.08289
Important Weighting	6.5	7.25	8.5	11.5	11	9.5
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	1.47232	1.49506	1.68513	2.31321	1.16058	0.78750
frequency	3150	4000	5000	6300		
THR	50	50	50	50		
THRN	20	20	20	20		
Gain Ideal	30	30	30	30		
output	101.07	102.57	102.68	100.88		
outputIdeal	106.02	106.523	106.802	104.675		
Input	76.02	76.523	76.802	74.675		
Output-Output Ideal	-4.95	-3.953	-4.122	-3.795		
Absolute of Output-Output Ideal	4.95	3.953	4.122	3.795		
ผลต่าง Output Ideal กับ THR	56.02	56.523	56.802	54.675		
สัดส่วนความผิดพลาดในแต่ละแถบความถี่	0.08836	0.06993	0.07256	0.06941		
Important Weighting	9	7.75	6.25	2.5		
สัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก	0.79525	0.54200	0.45354	0.17352		

เมื่อนำสัดส่วนความผิดพลาดที่ถ่วงน้ำหนัก ทุกแถบความถี่มารวมกัน จะได้ เปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสำหรับเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์อัตราขยายแบบ NAL-NL1 สำหรับผู้ป่วยหมายเลขหนึ่งคือ 15.10 เปอร์เซ็นต์

จากวิธีการวัดประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 จะเห็นว่า ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ NAL-NL1 จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ขยายแบบ DSL จะน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 อย่างชัดเจน นั่นแสดงว่าผู้สูญเสียการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะได้รับสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟัง ให้มีค่าใกล้เคียงกับผู้มีการได้ยินปกติมากกว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ FIG-6 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

จากการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ DSL , แบบ FIG-6 และ แบบ NAL-NL1 ทั้งจากวิธีดูจากค่าพิสัยพลวัต และจากค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดทั้งสองสูตรค่าอัตราขยายจะพบว่า

1. พิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมีค่ามากกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ DSL และพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่ามากกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเสียงสัญญาณเข้ามีค่าระดับเสียงที่สูง พิสัยพลวัตของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ FIG6 และ แบบDSL จะสูงกว่าพิสัยพลวัตของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 อย่างชัดเจน อันเนื่องเป็นผลมาจากตัวสูตรค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 นั้น ค่าอัตราขยายจะขึ้นกับสัญญาณเสียงเข้าเป็นอย่างมาก เมื่อสัญญาณเสียงเข้ามีระดับความดังเสียงค่อนข้างเบา ค่าอัตราขยายที่ใช้ในแต่ละแถบความถี่จะมีค่ามาก ถ้าสัญญาณเสียงเข้า มีระดับความดังเสียงค่อนข้างดัง ค่าอัตราขยายที่ใช้ในแต่ละแถบความถี่ก็จะน้อยลง ทั้งหมดนี้ จึงเป็นผลทำให้พิสัยพลวัตของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 มีค่าน้อยกว่า พิสัยพลวัตของสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 และแบบ DSL เป็นอย่างมากนั่นเอง และจะยิ่งน้อยขึ้นเมื่อสัญญาณเสียงเข้ามีความดังระดับสูงขึ้นไป
2. ค่า Articulation Index หรือ ความรู้เรื่องของสัญญาณเสียงของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 โดยรวมจะให้ค่ามากกว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และค่า Articulation Index ของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL โดยรวมจะให้ค่ามากกว่าสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 และ จะยิ่ง

มากขึ้นไปอีกเมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้ามีความดังสูงขึ้น อันด้วยเหตุผลเดียวกับข้อ 1 ค่าอัตราขยายในแต่ละแถบความถี่ย่อยของเครื่องช่วยฟังที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 จะน้อยลงเมื่อระดับสัญญาณเสียงเข้ามีความดังระดับสูงขึ้น

3. ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมีค่าน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ DSL ในทุกกรณี และ ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมีค่าน้อยกว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6 ในทุกกรณี และจะยิ่งน้อยยิ่งขึ้น เมื่อสัญญาณเสียงเข้ามีความดังระดับสูงขึ้น นั้นแสดงว่า ผู้มีการสูญเสียการได้ยินที่ใช้เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 และ DSL จะได้รับสัญญาณเสียงออกของเครื่องช่วยฟังมีค่าใกล้เคียงกับผู้มีการได้ยินปกติมากกว่าเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG-6

นั่นแสดงว่า เมื่อเรียงลำดับประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ของค่าอัตราขยายแบบต่างๆ นั้น จะพบว่า ประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1 จะมากกว่าประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL และ ประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ DSL จะมากกว่าประสิทธิภาพของเครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่ใช้หลักเกณฑ์ค่าอัตราขยายแบบ FIG6 นั่นคือ เครื่องช่วยฟังแบบบีบอัดที่มีประสิทธิภาพที่สุดจะต้องใช้ค่าอัตราขยายแบบ NAL-NL1

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

ในด้านการวัดประสิทธิภาพของสูตรค่าอัตราขยายแบบต่างๆ ที่กล่าวมา ทั้งกรณีดูจากค่าพิสัยพลวัต, ค่า Articulation Index และ ค่าเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดของสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง เป็นเพียงทางเลือกหนึ่งที่ใช้ในการวัดประสิทธิภาพสัญญาณออกของเครื่องช่วยฟัง แต่หากต้องการวัดประสิทธิภาพที่แน่นอนที่สุด จะต้องทำ Subjective Test หรือ ทดสอบจริงกับผู้ที่มีการสูญเสียการได้ยินจริงเท่านั้น โดยอาจจะนัดกับผู้ป่วยในโรงพยาบาล และเก็บข้อมูล ทำการทดลองกับผู้ป่วย ซึ่งจะได้ข้อมูลและผลการทดลองที่ไม่คลาดเคลื่อน

รายการอ้างอิง

- [1] www.betterhearing.org
- [2] P. Chaisakul , N. Tangsangiumvisai , P. Luangpitakchumpon ,” Number-of-band Selection for Acoustic Feedback Cancellation in Multi-band Compression Hearing Aids” in the Proceedings of IEEE International Region 10 Technical Conference on Analog and Digital Techniques in Electrical Engineering (TENCON’06, HONGKONG),14-17 November 2006
- [3] B. Krittayanun. “Complexity Reduction for Stereophonic Acoustic Echo Cancellation Using Subband Filtering Structure Based on Frequency-Domain Processing” . Thesis of Master Degree of Engineering in Electrical Engineering, Department of Electrical Engineering, Faculty of Engineering, Chulalongkorn University, Academic Year 2004.
- [4] <http://www-personal.umich.edu/~mshlafer/soundfeedbk.html>
- [5] M. G. Siqueira, and A. A. Awan.” Steady-state Analysis of Continuous Adaptation in Acoustic Feedback Reduction System for Hearing-Aids”. IEEE Trans. On Speech and Audio Processing, Vol.8, No.4 ,pp.443-453 , July 2000
- [6] <http://www.asha.org>
- [7] H. Dillon, “Hearing Aids”, Boomerang Press, 2001
- [8] A. Chankawee and N. Tangsangiumvisai, “ On the Improvement of Acoustic Feedback Cancellation in Hearing-aid Devices” in the Proceedings of IEEE International Midwest Symposium on Circuit and Systems (MWSCAS’04, Hiroshima, Japan), Vol 2, pp.57, July 2004.
- [9] Y. Park, I. Kim, and S. Lee .” An Efficient Adaptive Feedback Cancellation for Hearing Aids”. Proc. of the 25th Annual International Conference of the IEEE EMBS (Cancun , Mexico),pp. 1647-1650, September 2003.
- [10]. S. Haykin.“Adaptive Filter Theory” . : Prentice Hall ,1996 , pp. 193 – 236.
- [11] S. Wyrsh and A. Kaelin, “Subband Signal Processing for Hearing Aids”, Proceedings of IEEE International Symposium on Circuits and Systems (ISCAS’99 Oriando. U.S.A.), Vol.3 , pp.29-32 , June 1999.
- [12] Susan D. Scollie and Richard C.Seewald. “A sound foundation through early amplification 2001” , pp.121-137 , Proceedings...,2002 –phonak.co.uk

- [13] <http://www.diracdelta.co.uk/science/source/a/r/articulation%20index/source.html>
- [14] <http://www.wipo.int/pctdb/en/wo.jsp?wo=2001035395>
- [15] <http://www.itu.int/ITU-T/studygroups/com16/sg16-q10.html>

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายธัญชนก ตั้งวัชรพงศ์ เกิดวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2526 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ฯ
ได้เข้าศึกษาในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2543 ซึ่งสำเร็จการศึกษาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2547 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2548

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย